

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

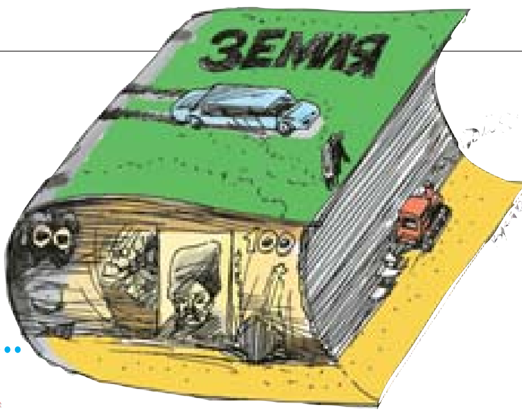
Голос України

Теореми буття

Лікарня святкує новосілля

СТОР. 8

Ціна питання

Кожну сотку — під контроль...

СТОР. 14

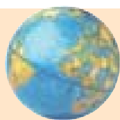
Енергобезпека

Будинок теж заробляє гроші для господарів

СТОР. 19

№ 27 (5027) СУБОТА, 12 ЛЮТОГО 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Сусіди по Європі

Учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин провів зустріч із Спікером Сейму Республіки Литва Іреною Дягутєнє. Вони обговорили перспективи євроінтеграції України до Європейського Союзу, терміни проведення Парламентської Асамблеї Литви, Польщі та України, яка відбудеться у Києві, а також торкнулися проблем реформування економіки.

В. Литвин повідомив, зокрема, що тристороння Парламентська Асамблея відбудеться 21—22 березня цього року. Вона свідчитиме «про європейську ідентичність і культурний зв'язок між нашими народами».

СТОР. 2

Пеня за житлово-комунальні борги зросте вдесятеро

У разі несвоєчасного розрахунку за житлово-комунальні послуги споживач зобов'язаний буде сплачувати пеню у розмірі 0,1 відсотка від суми простроченого платежу. Вона нараховуватиметься за кожний день прострочення, але не більше 100 відсотків загальної суми боргу. Її нарахування розпочнеться з першого робочого дня — наступного за останнім днем граничного строку здійснення платежу за житлово-комунальні послуги.

Законопроект з такими пропозиціями щодо доповнення відповідальністю закону «Про житлово-комунальні послуги» розміщено на сайті Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства. Цей проект є наслідком скасування з 1 січня цього року заборони стягнення з громадян пені за несвоєчасне внесення плати за житлово-комунальні послуги, яка діяла з 1996 року. До того часу пеню брали в розмірі 0,01 %.

Водночас у Верховній Раді вже зареєстровано законопроект, який передбачає звільнення окремих категорій громадян від пені за несвоєчасне внесення плати за житлово-комунальні послуги. Так, від нарахування та стягнення пені пропонується звільнити громадян: перед якими існує заборгованість з виплати заробітної плати, пенсії, стипендії, іншої грошової виплати; дохід яких не перевищує прожиткового мінімуму на одну особу з розрахунку на місяць (сьогодні це — 894 гривні).

Зникаюча географія

Щорічно на карті України недораховуються десятків невеликих населених пунктів

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

А за двадцятилітню історію незалежності, за офіційними даними, Україна втратила близько п'яти сотень сіл. І річ не так в укрупненні міст і поглиненні ними своїх супутників, як у безперспективності. Звичайно, є благополучні села з розвиненою інфраструктурою: дороги, дитячі садки, школи... А головне — тут є робота. Такі населені пункти, як правило, — біля автотрас. Але варто звернути убік і проїхати кілька кілометрів по бездоріжжю — й потрапляєш у зовсім інше життя. Такі села ще називають депресивними.

СТОР. 12

ПОДІЇ

Родовід Банк знову платить за картками і навіть збільшив ліміт

АТ «Родовід Банк» відновило операції за платіжними картками.

Власники карток можуть знімати з них кошти у тих лімітах, що діяли до 26 січня 2011 року, а вкладники, термін депозитів яких завершився, — до 150 гривень на добу через банкомати та розраховуватися платіжними картками у торговельних мережах на суму 1750 гривень, **поінформувала прес-служба банку. Як повідомляли ЗМІ,** з 26 січня вкладники Родовід Банку не мали змоги ані отримати навіть лімітованих на той час 100 гривень у жодному з банкоматів, ані розрахуватися за допомогою карток за придбаний товар у магазині. Офіційно у банку цю ситуацію не пояснювали. А згодом запевнили, що просто відбувся «технічний збій», і пообіцяли відновити виплати найближчим часом. І справді, згодом гроші у банкоматах почали з'являтися, але на дуже короткий термін. Як знов-таки пояснили у проблемному фінзакладі, спричинило це те, що люди, які мають картки банку, занадто швидко забирали гроші з банкоматів.

Чоловік помер, не дочекавшись «швидкої»

У селі Єлизаветівка Дніпропетровської області, не дочекавшись «швидкої», через епілептичний напад помер молодий чоловік.

«Швидка допомога» до хворого не приїхала, бо після оптимізації лікувальних установ, що проводиться в рамках медичної реформи, сільську лікарню перевели на базу районної. Тепер одна машина «швидкої» обслуговує 22 села: щоб встигнути на всі виклики, не вистачає ні часу, ні бензину. В районній лікарні, на базі якої працює пункт швидкої допомоги, кажуть: пальне є. Але одна машина не встигає на всі виклики. Раніше вона обслуговувала тільки райцентр. Та коли на баланс райлікарні передали всі навколишні амбулаторії, «швидка» почала приймати виклики із 22-х сіл. Нині правоохоронці з'ясовують усі обставини НП, паралельно службове розслідування проводять і медики, **повідомляють «Подробиці».**

КОРОТКО

■ Керівники одного з інтернатних закладів Черкаської області привласнили понад 100 тисяч гривень, призначених на утримання дітей. За скоєне правопорушники відповідатимуть перед законом, **повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО**.

■ Процес встановлення тарифів на теплопостачання має бути завершений до 1 березня, наголосив перший заступник міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства Юрій Хіврич **(Укрінформ)**.

■ У Херсоні відкрили меморіальну дошку Всеволоду Мейєрхольду **(УНІАН)**.

■ У Кіровограді затверджено програму боротьби з онкозахворюваннями з фінансуванням у 11,2 млн. грн. **(УНІАН)**.

Учора в Луганську страйкували автоперевізники, вимагаючи дозволу підвищити ціну на проїзд

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Азартна боротьба з інтерактивними клубами

Свого часу заборона грального бізнесу на законодавчому рівні спричинила неабиякий фурор у суспільстві. Оптимісти раділи, що нарешті психічному здоров'ю нації не загрожуватиме таке соціальне зло, як ігроманія, песимісти — похмуро підраховували збитки, яких зазнає бюджет від того, що товстосуми не зможуть пускати свої гроші на вітер будь-де. Однак у реальному житті змінилося мало що.

Адже поза законом залишилися так звані інтерактивні заклади. Тут охочі до азарту люди за допомогою комп'ютера та доступу до всесвітньої мережі Інтернет можуть грати в будь-яку гру, а віртуальні бали чи очки, легко конвертуються в національну валюту або перераховуються на електронні рахунки.

Щоб удосконалити дію норми, яка забороняє такий спосіб заробляння, законотворці пропонують змінити терміни «гральний бізнес» та «азартна гра». На думку автора відповідного законопроекту, зареєстрованого у Верховній Раді в січні нинішнього року, Наталії Королевської, це дасть змогу підвести під ці терміни інтерактивні заклади та комп'ютерні симулятори.

Днями проект змін до деяких законів з приводу вдосконалення законодавства про заборону грального бізнесу (№8024) розглядали на засіданні **Комітету з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва.**

Передбачено також розширити обов'язки міліції, доручивши правоохоронцям звертатися до суду з позовом про застосування фінансових санкцій, пов'язаних із забороною організації і проведення азартних ігор на території нашої країни.

У пояснювальні записці, яка супроводжує документ, сказано, що його реалізація не потребує додаткових витрат з державного бюджету. Та очевидно, що на державній скарбниці такі нововведення можуть позначитися мінусом. Окрім того, саме по собі напрошується запитання: «Чи не сприятимуть такі нововведення поширенню корупції в міліцейських лавах?» На засіданні комітету прийнято рішення рекомендувати парламенту прийняти обговорюваний законопроект за основу. Тож якщо Верховна Рада його ухвалить, буде можливість відшліфувати недосконалості, які він може в собі нести.

Вл. інф.

Молодість — це талант

Учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин зустрівся із переможцями XIII національного конкурсу шкільних газет.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Юнаки та дівчата побували під куполом Верховної Ради та зустрілися із її очільником просто в сесійній залі в рамках «зіркового юнкорівського прес-туру». Цей захід став першим у довгому ланцюжку подій, під час яких талановита молодь зможе поспілкуватися з відомими політиками, журналістами, відвідати провідні вітчизняні видання. Своїми враженнями вони ділитимуться під час спільної зустрічі, приуроченої до нагородження переможців уже наступного — XIV — конкурсу шкільних газет. Її традиційно планують провести у травні в Миколаєві.

Нинішні школярі з цікавістю вислухали вступне слово Володимира Литвина. Він наголосив на важливості тієї роботи, яку вони беруться виконувати, і пригадав, що в 1997 році, коли конкурс лише стартував, у ньому брали участь заледве півсотні осіб. А нині їх кількість зросла до тисячі. «Я хотів би бути корисним для вас, щоб ви могли відбутися», — звернувся глава парламенту до школярів, яким учора випала нагода посидіти на депутатських місцях. Водночас керівник Верховної Ради наголосив, що не може одноосібно приймати ті чи інші рішення, мовляв, для початку треба надіслати на його адресу відповідні звернення. А за підтримкою будь-яких ініціатив молоді, запевнив В. Литвин, діло не стане. Так, уже сьогодні юні журналісти можуть розраховувати на допомогу парламентських видань «Голос України» та «Віче». Голова Верховної Ради побажав юнкорам, щоб конкурс, який відкрив у них творчу іскру, вийшов на міжнародний рівень і не оминув жодної української сільської школи.

«Молодість — це талант», — зауважив школярам парламентарій. А вони довели йому, що це справді так. Адже в діалозі, який відбувся пізніше, майбутні кореспонденти демонстрували допитливий розум і надзвичайну спостережливість. Цікавилися і тим, яким газетам та телеканалам надає перевагу В. Литвин (пресу читає теками — й вітчизняну, й російську, а телебачення взагалі не любить), і долею свободи слова в нашій країні («перше, аніж рятувати демократію, варто рятувати людину»), і якою бачить подальшу долю шкільної журналістики (не варто замикатися у стінах одного навчального закладу)... Складалося враження, що спілкуватися могли безкінечно, та Голову Верховної Ради чекала зустріч із Головою Сейму Литовської Республіки пані Іреною Дягутєнє. На прощання школярі отримали підручники історії за авторством Володимира Литвина та професійні сувеніри — блокноти й ручки. Вони ж подарували парламентарію статуетку «Акула пера» та добірку видань. Організаторів молодіжних видань Голови Верховної Ради нагородив цінними подарунками.

Журналістські творчі конкурси та подібні зустрічі для їхніх переможців організовує здебільшого Миколаївський коледж преси та телебачення, зауважив голова Спілки журналістів Ігор Лубченко. В інтерв'ю «Голосу України» він звернув увагу на те, що молодих майстрів пера від зубрів відрізняє особливе бачення різних подій. Вони звертають увагу на речі, які старшим людям видаються звичними. Такий свіжий подих необхідний будь-якій професії. Водночас важливо, щоб юнкори знали: політики такого високого рангу, як глава парламенту, розуміють значимість роботи журналістів, навіть шкільного видання, — наголосили секретар НСЖУ, а також директор згадуваного коледжу Гліб Головченко.

Надія СМІЯН.

Сусіди по Європі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На його переконання, проведення такого заходу потрібно для того, щоб спланувати подальші кроки міжпарламентського співробітництва та започаткувати діалог не лише на рівні офіційних засідань, а й у форматі проведення «мозкового штурму, своєрідної атаки». «Україна — це не сусідка Європи, а сусідка по Європі, — зазначив керівник українського парламенту, — тому так важливо розширити коло спілкування на рівні парламентів — представників Європейського Союзу». «Потрібно активніше використовувати «народну дипломатію» для вирішення проблемних питань», — підкреслив він та додав, що вихід на угоду про асоціацію усунув би суперечності із зовнішньополітичного курсу та вніс спокій для деяких країн Європи.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Торкаючись питання проведення у нас реформ, керівник українського парламенту наголосив на необхідності роз'яснення логіки дій та конкретної мети, яку ставить перед собою країна. У вирішенні цього завдання, на його переконання, допоможе відновлення діалогу між усіма політичними силами в Україні. «Кроки у цьому напрямі вже почалися з початком нової сесії, — повідомив він. — Важливо цей діалог зберегти і розвивати».

Спікер Сейму Республіки Литва І. Дягутєнє **(на знімку)** висловила свою підтримку європейським прагненням України та зазначила, що їх країна виступатиме локомотивом у просуванні нас до Європейського Союзу. Вона також повідомила, що у травні у Вільнюсі планується відкрити пам'ятник видатному українському поету Т. Г. Шевченкові. За її словами, «важлива економіка, питання соціальної сфери, але не менш важливими є і питання духовності та культури обох народів».

Голова Верховної Ради Володимир Литвин та Спікер Сейму Республіки Литва Ірена Дягутєнє підписали лист Президенту Європейського Парламенту Є. Бузеку щодо проведення позачергового засідання президії Парламентської Асамблеї Литви, Польщі та України у будівлі Європейського парламенту під час пленарної сесії 10—12 травня 2011 року у Страсбурзі. За пропозицією керівників парламентів, це засідання, що складається з голів трьох парламентів, було б відкрите для зацікавлених депутатів європейських парламентів.

У листі також повідомляється про підтримку Україною, Польщею та Литвою ініціативи Є. Бузека щодо створення енергетичної спілки в рамках розгляду питання про стан енергетичної безпеки Центральної та Східної Європи під час третьої сесії Міжпарламентської асамблеї Сейму Республіки Литва, Сейму і Сенату Республіки Польща та Верховної Ради України у жовтні минулого року.

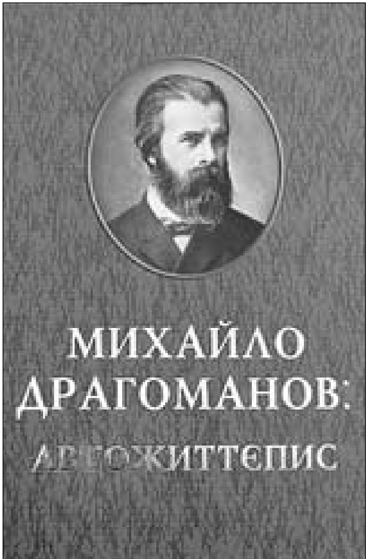
Голови парламентів зазначили, що ініціювали також проведення тристоронніх заходів на території ЄС з метою більш тісного залучення України до європейських справ.

Прес-служба Верховної Ради.

До ювілеїв Лесі Українки і Драгоманова

Заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко презентував у Полтаві унікальне видання, одним з упорядників якого був і він сам, — «Михайло Драгоманов: автожиттєпис». Підготовлено воно до 170–річчя видатного ученого й громадського діяча.

А цими днями виповнюється 140 років від дня народження Лесі Українки. І ці славетні українські постаті об'єднують не лише родинні зв'язки, а й сама Полтавщина. Адже тут, у Гадячі, й було їхнє родове гніздо, де народився і сам Михайло Драгоманов, і дуже любила бувати його племінниця Леся. Тому, на думку Миколи Томенка, Полтавщина аж ніяк не може лишитися «поза орбітою» ювілейних заходів. На жаль, держава останнім часом аж надто «економить» на подібних справах, що заступник Голови Верховної Ради вважає неправильним, оскільки робити це за рахунок культури чи освіти — неприпустимо.

Фонд Миколи Томенка відкрив інтернет-портал «Рідна країна», де, зокрема, розповідатиметься і про українські музеї — принаймні національні, державні та комунальні. Планується видавати й друковані каталоги з такою інформацією. Микола Томенко зазначив, що Полтавщина однією з перших відгукнулася на цей заклик, і на «Рідній країні» в рубриці «Музеї України» вже з'явилася інформація про 32 музеї Полтавської області.

Торік спільно із журналом «Главред» до Дня Києва у столиці відбулася презентація просвітницького проекту «Київ — столиця українських музеїв». У цьому випуску була представлено карту музеїв столиці та зібрано вся необхідну інформацію про них: розташування, час роботи, напрямок, експозиції, вартість квитків, графіки роботи тощо. Загалом представлено майже 50 столичних музеїв. А саме видання безплатно отримали не лише школи й бібліотеки, а й навчальні заклади міста. Адже головна мета проекту, за словами організаторів, щоб керівники шкіл та вищих навчальних закладів, знаючи інформацію про нові експозиції, виставки та можливості музеїв Києва, могли максимально скористатися ними і залучити молодих людей до історії, культури та мистецтва нашої країни.

Висловив Микола Томенко і своє бачення ситуації довкола встановлення у Полтаві пам'ятника гетьману Івану Мазепі, про що цими днями нагадав колишній Президент України Віктор Ющенко. На думку заступника глави парламенту, все повинна вирішувати місцева громада, і якщо полтавці будуть «за», то жодна влада не має права заважати їм. На жаль, у країні досі продовжується «війна пам'ятників», на «передньому рубежі» якої опинилися сьогодні Бандера і Сталін. «І таке враження, що багатьом політичним силам вигідне саме таке протистояння», — зазначив він.

Нині, за його словами, суспільство не готове дієво боротися за свої права. Однак невдоволення діями нинішньої влади наростає, але критичної межі воно ще не досягло. Серед чинників неготовності суспільства до масштабних протестів М. Томенко назвав серйозну конкурентність і конфлікт усередині опозиції. Адже навіть відзначення Дня Соборності, яке хоч і проводилося під гаслами «За єдність!», але проходило на... чотирьох різних майданах столиці. «Найстрашніше, що зараз багато політиків, які позиціонують себе як опозиційні, ключовими своїми ворогами бачать конкурентів по опозиції», — сказав Микола Томенко.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтава.

☞ НАМІРИ

До 20-річчя незалежності планується видання спеціального випуску «Все про всі музеї України. Полтавщина». Як повідомив на прес-конференції в інформагентстві «Новини Полтавщини» Микола Томенко, є намір здійснити його і в решті регіонів. А Полтавщина є серед перших, оскільки оперативно спрацювали місцеві управління культури, надавши необхідну інформацію.

☞ ПРОГНОЗ

М. Томенко прогнозує відставку Кабінету Міністрів. «Наприкінці весни буде загострення суспільно-політичної ситуації в державі, зняти яку в Президента ще є можливість шляхом відставки уряду», — сказав заступник Голови Верховної Ради. При цьому, на його думку, в Президента є тут два варіанти — радикальний і поміркований: перший передбачає лише певні «чистки» в Кабміні, а другий — часткову: спочатку звільнити лише тих, хто відповідальний за провал реформ, а радикально одразу всіх на чолі з Прем'єр-міністром — ближче до травня».

Микола КРАВЧЕНКО: «Іде наступ на соціальні гарантії населення»

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Комуністи стривожені перспективою пенсійної реформи та прийняття нової редакції Житлового кодексу. Про це заявив у Донецьку народний депутат України, перший секретар обкому Компартії України Микола Кравченко. «Останнім часом почалися колосальні наступи на соціальні гарантії населення. Теперішній Кабінет Міністрів поглибив цю ситуацію, подавши законопроект №7562, який називається «Про гарантії держави щодо виконання рішень суду», яким рекомендує скасувати чи обмежити соціальні пільги багатьох категорій людей — шахтарів, учителів, ветеранів та пенсіонерів».

Депутат прокоментував «Голосу України» акцію протесту, яка відбулася цього тижня в обласному центрі та була організована обкомом КПУ. «Є два моменти, які сьогодні тривожать населення. Перший — збільшення пенсійного віку. І другий момент — у Житловому кодексі закладені такі норми, які дозволяють практично насильно виселити людину, якщо вона не заплатила навіть за місяць. Здоровий глузд говорить, що йде остаточна «зачистка» людей, які живуть на саму пенсію та зарплату. Нас ці моменти не просто тривожать — вони неприйнятні для сьогоднішнього дня, коли йде зубожіння народу», — зазначив М. Кравченко. За його словами, комуністи послідовно закликатимуть виборців відстоювати свої права. Тому аналогічні акції протесту відбудуться в інших містах та районних центрах області.

☞ ТОЧКА ЗОРУ

Микола Кравченко: «Рівень життя не підвищився, а, навпаки, знизився. І в цих умовах прийматиметься Житловий кодекс, де від громадян вимагають по-європейськи своєчасно розраховуватися за квартиру. При цьому держава не несе жодної відповідальності за виплату заробітної плати. Такий дисонанс робить проект закону для нас неприйнятним».

Парламентарій категорично не схвалив ідею переселення пенсіонерів до малогабаритних квартир — якщо літні люди не зможуть оплачувати власне житло. Про такий варіант днями говорив голова Донецької обласної державної адміністрації Анатолій Близнюк, який зазначив: аналогічної системи в державі немає, але вона повинна бути створена. «Це рівень кам'яного віку — так вирішувати питання, — не погоджується народний депутат. — Це простіше простого. Так, може, тоді взагалі повиселяти? У Житловому кодексі прописано, що якщо бабуся, яка мешкає у «хрущовці», заборгує за квартиру, її через місяць можуть через виконавчу службу виселити».

Фото надане прес-службою Донецького обкому КПУ.

Не підтримав лідер донецьких комуністів і наміри місцевої влади закрити в області до кінця року 26 шкіл. Серед кандидатів на «оптимізацію» опинилася загальноосвітня школа №136 в обласному центрі — її випускником є перший секретар КПУ, народний депутат Петро Симоненко. «Дітей змушують перейти до другої школи, яка завантажена на 40 відсотків. Але чогось закривають цю, в яку вклали гроші, в тому числі Симоненко. Держава повинна гарантувати. Навіть якщо школа завантажена на 40 відсотків — економіку району, міста так будувати не можна, тому що ми більше втрачаємо. Закриття будь-якої школи — це соціальна трагедія для дитини, для батьків, для вчителів, для населеного пункту», — переконаний М. Кравченко.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

На лівому фронті намітилися переміни

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Цього тижня минув рік, як на президентських виборах переміг тодішній опозиційний лідер Партії регіонів Віктор Янукович. Дехто уже поспішив підбити підсумки політичного року нового глави держави, хоча, насправді, на посаду він заступив лише 25 лютого. Потім були складні маневри з відставкою прем'єра Юлії Тимошенко, формування в парламенті нової коаліції. Отож можна погодитися з думкою Голови Верховної Ради Володимира Литвина, який зауважив, що Президент за рік зробив стільки, скільки зміг.

Однак, як показало соціологічне дослідження, проведене Центром імені Разумкова, влада поступово втрачає довіру у громадян. Упали рейтинги регіоналів, які поки що залишаються лідерами в очікуваннях населення, і партії «Сильна Україна», лідер якої віце-прем'єр Сергій Тігіпко відповідає в уряді за проведення намічених реформ. На місці залишається і рейтинг Блоку Юлії Тимошенко, який посів у опитуваннях друге місце. А от третю сходинку зайняв «Фронт змін», який значно відірвався не тільки від «Сильної України», а й «Свободи». Якби вибори до парламенту відбулися в лютому, то до Верховної Ради потрапили б і комуністи, рейтинг яких також дещо зріс.

Щоправда, скандал, який розгорається з подачі колишнього лідера кримських комуністів, народного депутата Леоніда Грача довкола керівників КПУ, може боляче вдарити по рейтингу компартії. Тим більше що виключений з компартії Леонід Грач почав формувати іще одну прокомуністичну силу. Водночас на лівому фланзі пробує укріпитися Українська народна лівиця, про формування якої цього тижня заявили лідери «Справедливості», об'єднаних соціал-демократів і Союзу лівих сил. Останні, одначе, нібито ведуть переговори і з Леонідом Грачем, який прагне долучити до формування нової марксистської партії ще й Прогресивну соціалістичну партію. Але, як повідомляють різні електронні засоби масової інформації, лідер прогресивних соціалістів Наталія Вітренко поки що заперечує факт таких переговорів.

Дехто прогнозує і нелегкі часи для Кабінету Міністрів. Так, заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко під час поїздки в Полтавську область не виключив, що найближчим часом можуть позбутися крісел кілька міністрів. А під кінець весни, на його думку, у відставку відправлять і прем'єра Миколу Азарова, оскільки треба буде на когось покласти провину за непопулярні реформи.

Водночас у минулих «підсумках» ми точно спрогнозували, що порушення кримінальної справи проти доньки голови Верховного Суду Василя Онопенка буде розцінено як форма тиску на нього. Це пов'язано передусім з неприйняттям головою ВСУ судової реформи. Окрім того, у вересні цього року у Василя Онопенка закінчується термін повноважень на посаді голови Верховного Суду. Відтак, на думку аналітиків, влада прагне бачити на цій посаді лояльного суддю, хоча й обирають його на пленумі ВСУ.

З другого боку, як повідомили народні депутати після зустрічі з Генеральним прокурором Віктором Пшонкою, уже найближчим часом ряд колишніх урядовців, проти яких порушено кримінальні справи, можуть вийти із СІЗО під підписку про невиїзд. Тим більше, як зауважив голова Верховного Суду Василь Онопенко, Україна утримує першість за кількістю заарештованих підозрюваних у скоєнні правопорушення. А тим часом адвокати колишнього керівника Держмитниці Анатолія Макаренка уже звернулися до Європейського суду з прав людини, вказуючи на порушення його прав працівниками слідчих органів.

Поза всяким сумнівом, атмосфера у суспільстві деким свідомо нагнітається. Так, журналіст В'ячеслав Піховшек у газеті «Известия в Украине» спрогнозував, що дехто може вбити колегу з «Української правди» Сергія Лещенка і звинуватити в цьому владу. Він натякнув на паралель зі «справою Гонгадзе». Публікація так і називається «Убити журналіста. Хто і як дестабілізує президентство Віктора Януковича?». Цікаво, що саме В'ячеслав Піховшек першим у розмові з Президентом Леонідом Кучмою згадав ім'я Георгія Гонгадзе у квітні 2000 року і це зафіксовано на так званих «плівках Мельниченка». Отож паралелі, справді, напрошуються...

Власне, наступний тиждень дасть нову поживу для роздумів, оскільки народні обранці працюватимуть у сесійному режимі і з'явиться чимало цікавої інформації.

Володимир КОРОЛЮК.

ОФІЦІЙНО

Постанова Верховної Ради України

Про проведення парламентських слухань на тему: «Про стан і перспективи розвитку економічних відносин з ЄС (зона вільної торгівлі) та Митним союзом»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Провести 11 травня 2011 року в залі пленарних засідань Верховної Ради України парламентські слухання на тему: «Про стан і перспективи розвитку економічних відносин з ЄС (зона вільної торгівлі) та Митним союзом».

2. Кабінету Міністрів України до 16 березня 2011 року підготувати та подати до Верховної Ради України необхідні інформаційно-аналітичні матеріали з питання парламентських слухань та пропозиції до проекту їх рекомендацій, а також визначити доповідачів із зазначеного питання.

3. Комітету Верховної Ради України у закордонних справах відповідно до Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» здійснити необхідні заходи щодо організаційного та методичного забезпечення проведення парламентських слухань та внести проект їх рекомендацій.

4. Національній телекомпанії України та Національній радіокомпанії України за участю Інформаційного управління Апарату Верховної Ради України забезпечити в установленому порядку пряму трансляцію парламентських слухань на Першому загальнонаціональному каналі Національної телекомпанії України та Першому загальнонаціональному каналі Національної радіокомпанії України.

5. Апарату Верховної Ради України забезпечити фінансування витрат, необхідних для організації і проведення зазначених парламентських слухань, стенографування, а також видання їх матеріалів видавництвом Верховної Ради України.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 лютого 2011 року.
№ 2972-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про відзначення 170-річчя з дня народження видатного українського письменника, публіциста, історика, громадського діяча Михайла Петровича Драгоманова

30 вересня 2011 року виповнюється 170 років з дня народження видатного українського письменника, публіциста, історика, громадського діяча Михайла Петровича Драгоманова.

Враховуючи вагомий внесок Михайла Драгоманова у розвиток української та світової науки і культури, Верховна Рада України **постановляє**:

1. У вересні 2011 року урочисто відзначити на державному рівні 170-річчя з дня народження Михайла Драгоманова.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у місячний термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення на державному рівні 170-річчя з дня народження Михайла Драгоманова;

у місячний термін з дня утворення зазначеного організаційного комітету розробити та затвердити план заходів щодо відзначення на державному рівні 170-річчя з дня народження Михайла Драгоманова, вирішити питання щодо його фінансового та матеріально-технічного забезпечення;

до 1 вересня 2011 року вжити заходів для забезпечення ремонту Гадяцької спеціалізованої школи I-III ступенів № 2 імені Михайла Драгоманова;

до 30 вересня 2011 року організувати упорядкування вулиць, яким присвоєно ім'я Михайла Драгоманова;

забезпечити організацію тематичних виставок, присвячених життю та діяльності Михайла Драгоманова;

сприяти виданню повного зібрання праць Михайла Драгоманова та спогадів про нього.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України:

організувати показ тематичних теле- і радіопередач, присвячених життю і діяльності Михайла Драгоманова;

забезпечити висвітлення в засобах масової інформаці заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 170-річчя з дня народження Михайла Драгоманова.

4. Рекомендувати Полтавській обласній державній адміністрації та Полтавській обласній раді подати до організаційного комітету з підготовки та проведення заходів щодо відзначення на державному рівні 170-річчя з дня народження Михайла Драгоманова пропозиції щодо вжиття відповідних заходів.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
2 лютого 2011 року.
№ 2970-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про відзначення 65-річчя входження Закарпатської області до складу Української Радянської Соціалістичної Республіки

Враховуючи пропозиції органів місцевого самоврядування та громадсько-політичних об'єднань, керуючись статтями 7 та 133 Конституції України, Верховна Рада України **постановляє**:

1. Відзначити на загальнодержавному рівні 65-річчя входження Закарпатської області до складу Української Радянської Соціалістичної Республіки.

2. Рекомендувати органам місцевого самоврядування та виконавчої влади провести урочисті збори громадськості, зустрічі з учасниками боротьби за возз'єднання Закарпаття, встановлення народної влади, заходи з вшанування ветеранів, тематичні виставки, наукові конференції, публікації, уроки, лекції, бесіди та інші заходи, присвячені висвітленню історичного значення цієї події.

3. Кабінету Міністрів України при внесенні змін до Державного бюджету України на 2011 рік і при опрацюванні проектів державних бюджетів на наступні роки передбачити кошти для подолання депресивного стану і прискорення соціально-економічного розвитку Закарпатської області.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
4 лютого 2011 року.
№ 2993-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про додаткові заходи щодо забезпечення виконання Закону України «Про схвалення рішення Президента України щодо направлення миротворчого контингенту для участі України в наданні підтримки Операції ООН у Кот-д'Івуарі»

Верховна Рада України **постановляє**:

З метою належного виконання Закону України «Про схвалення рішення Президента України щодо направлення миротворчого контингенту для участі України в наданні підтримки Операції ООН у Кот-д'Івуарі» рекомендувати Кабінету Міністрів України:

при формуванні миротворчого контингенту для направлення до Кот-д'Івуару з числа миротворчого контингенту України, який діє у складі Місії ООН у Ліберії, застосовувати виключно принцип добровільної згоди українських миротворців на участь в Операції ООН у Кот-д'Івуарі;

передбачити збільшення грошового забезпечення у 2,5 раза особового складу миротворчого контингенту, який братиме участь в Операції ООН у Кот-д'Івуарі.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
4 лютого 2011 року.
№ 3016-VI.

Хто доживе до пенсії?

ПЕНСІЙНА РЕФОРМА

Під час поїздки минулого року в Одесу нинішній Президент обіцяв виборцям старшого віку мінімальну пенсію 1200 грн. та середню пенсію 2000 грн. у 2011 році. Що бачимо в реальності? Мінімальну пенсію на 10% нижчу за прожитковий мінімум, яка зростатиме протягом 2011 року від 750 до 800 грн.; у ст. 24 бюджету–2011 цей мінімум спеціально занижується для осіб, які втратили працездатність.

Бачимо середню пенсію, яка становить і становитиме в наступному році близько тисячі гривень (половину середньої зарплати). Бачимо обмеження виплат працюючим пенсіонерам.

> ☞ ФАКТ
>
> ***В Україні сім мільйонів пенсіонерів отримують мінімальну пенсію (нині 723 грн.). Щоб якось вижити, більшість із них вимушені підзаробляти.***

Як треба ставитися до соціально незахищених громадян, щоб фактично ставити їх перед вибором: чи пенсія, чи зарплата? Це вже не «Україна для людей», це — кладовище для людей!

Попередній аналіз підготовлених владою законопроектів, які стосуються пенсійної реформи, дозволяє стверджувати, що ця псевдореформа є антисоціальною і має на меті вирішити серйозні проблеми дефіциту бюджету Пенсійного фонду (ПФ) за рахунок пенсіонерів та простих громадян.

Замість негайного запровадження комплексної системи трирівневого пенсійного забезпечення, і насамперед накопичувальної системи, влада йде шляхом механічного підвищення пенсійного віку на п'ять років. Почнуть із жінок та військовослужбовців.

Схоже, влада цинічно сподівається, що більшість українців просто не доживе до пенсійного віку. Міркуйте самі. Середня тривалість життя в Україні значно менша, ніж у європейських країнах. Для порівняння, якщо середня тривалість життя чоловіків в Україні 62 роки, то в Європі — 78 років, у Японії — 80. У цих країнах значно вищий і рівень життя, і якість медичного забезпечення. Та й самі пенсії у них — 780 євро; наші пенсії в десять разів менші!

У той час, коли 92% населення України не підтримують зростання пенсійного віку, влада без громадського обговорення хоче протягнути пенсійну псевдореформу до кінця грудня. Не секрет, навіщо це робиться: щоб «освоїти» у вузькому колі близького оточення Президента кредит МВФ!

Поки позичені грошики витікатимуть в офшори, пенсіонерам дістанеться дірка від бублика. Адже, за підрахунками експертів, механічне підвищення пенсійного віку не вирішує проблеми дефіциту бюджету ПФ. Це лише дає економію у декілька відсотків, до 1 млрд. грн. щороку (за річного бюджету ПФ більш як 140 млрд. грн. та дефіциту майже в 30 млрд. грн. у 2010 р.).

Нинішня влада продемонструвала готовність розганяти мирні протести громадян. Однак чиїми руками вона далі душитиме демократичні свободи? Фактичне скасування права на дострокову пенсію (за вислугу років, унаслідок скорочення штатів, за станом здоров'я) вдарить по сімейному бюджету

> ☞ ПРОГНОЗ
>
> ***Підвищення пенсійного віку створить нові соціальні проблеми. Люди пенсійного віку займатимуть робочі місця, на які могла б претендувати молодь. Сотні тисяч молодих людей поповнять армію безробітних. Крім того, зменшаться самі пенсії. Щоб залишитися на робочому місці, люди старшого покоління погоджуватимуться на будь-яку роботу й на будь-яку мінімальну оплату. Виникне «зарплатний демпінг». Великий олігархічний капітал посилить нещадну експлуатацію української робочої сили.***

військовослужбовців, працівників правоохоронних органів, передусім — міліціонерів. Такі антисоціальні новації навряд чи забезпечать владі лояльність «силовиків».

Призначення пенсії тільки із заробітку за даними системи персоніфікованого обліку нівелює трудові досягнення людей старшого віку, оскільки ця система діє лише останні 14 років. Підприємці, які працюють нині на єдиному податку, взагалі зможуть претендувати тільки на мінімальну виплату.

А обмеження виплат пенсій торкнуться 12 млн. українців. Неминуче посилиться соціальна напруга, прогресуюча бідність викличе нові кризи та ризики дестабілізації.

Ефект пенсійних реформ нинішньої влади — економія 5,6 млрд. грн. «для звіту перед МВФ» — не вартий тих жертв, яких зазнають окремі пенсіонери та суспільство в цілому.

Замість цинічного грабунку старих і немічних людей джерела покриття дефіциту бюджету Пенсійного фонду варто шукати в: зменшенні обсягу тіньової економіки, яка перевищує 50%; скороченні сумнівних та відверто корупційних бюджетних схем («Олімпіада-2022», «Євро-2012», виплата 5,6 млрд. доларів США «Росукренерго»); скороченні бюджетних виплат на утримання Президента та його адміністрації.

Утім, треба пам'ятати, що справжні реформи починаються зі створення перспективи, нових благ, а не з формули шарикових усіх мастей а-ля «взяти все й поділити».

Проблеми пенсійного забезпечення в Україні є похідними від проблем неефективної економіки, нераціональної структури національного виробництва, де найбільші прибутки приносять застарілі енергоємні галузі. Запровадження сучасних високотехнологічних виробництв дасть змогу створити нові високооплачувані робочі місця, отже — суттєво збільшити відрахування до Пенсійного фонду.

Влада нарешті повинна зрозуміти, що гідна пенсія — це не пільга, а святий обов'язок держави перед старшим поколінням, яке створило суспільне багатство, «стартовий капітал» молодої української держави й усіх нинішніх олігархічних кланів.

Андрій ПАВЛОВСЬКИЙ,
народний депутат, член фракції «БЮТ-«Батьківщина».

Вузи можуть залишитися без професури

Пенсійна реформа призведе до руйнування професорсько-викладацьких колективів місцевих вузів, оскільки опора місцевих вузів — працюючі пенсіонери. Про це заявила народний депутат України Катерина Самойлик.

«Серед викладацького складу університетів до 70%, а серед професорського складу ці показники ще вищі, — це викладачі старшого віку, пенсійного і передпенсійного. Саме ця група найчутливіша до майбутньої реформи. Настрої такі, що значна частина працюючих пенсіонерів-професорів мають намір у результаті реформи залишити свою роботу, що у свою чергу призведе до колапсу вузів і розриву між поколіннями викладачів і вчених», — розповідає народний депутат.

Коренем зла, на думку Катерини Самойлик, є й зарплати «у конвертах». Це одна з передумов для дефіциту коштів у Пенсійному фонді.

> ☞ **Факт**
>
> **Наші роботодавці воліють платити або «чорну» зарплату, або офіційно не оформляти працівника.**

«Я вважаю, що, насамперед, потрібно боротися з цим. На жаль, влада цьому не приділяє належної уваги. Хоча є й винятки. Так, Державна податкова адміністрація в Херсонській області торік розпочала процес вирішення проблеми скорочення масштабів нелегальної зайнятості. В 2010 р. до оподаткування було притягнуто 8 099 фізичних осіб, які працювали без належного оформлення. Однак комуністи вважають, що це питання необхідно порушувати на законодавчому рівні», — наголошує Катерина Самойлик.

З ПОШТИ

Італійська старість

Прочитавши в газеті історію, як італійська 92-річна пані лікувала перелом тазової кістки, я щиро позаздрила закордонним пенсіонерам. У нас, якщо тобі за вісімдесят, то з таким діагнозом і лікувати не беруться, кажуть — так доживати. А там, в Італії, й операція повністю безплатна, і в кишеню лікарю не треба класти. Лікування, харчування — ні про що не клопочеться хворий. А після виписки з лікарні ще й додому доставлять. Безкоштовно видадуть і інвалідне крісло, і милиці, і ліжко металеве з надувним матрацом, яке закривається, щоб не впасти вночі. А ще щомісяця видають памперси і простирадла, по три на добу безкоштовно.

Після виписки додому до хворої впродовж 20 днів приїжджав фізіотерапевт, проводив заняття. Після такої реабілітації, звісно, пані знову ходила, як молода. Хоча це історія досить бідної, за італійськими мірками, пенсіонерки. Сеньйора отримувала 880 євро пенсії + 480 євро — на догляд за нею. У нас же 50 грн. на місяць на догляд дають лише одинакам. Паралізований пенсіонер не має права на цю надбавку, якщо має когось з родичів.

Я підрахувала, що має італійський пенсіонер. У принципі на харчування в Італії вистачить 100 євро на місяць на одну особу. При цьому собі можна дозволити і масло, і сир, ковбаси, м'ясо, різні овочі, а також молоко і здобу. І це — всього-на-всього 1/8 пенсії. А що може собі дозволити український пенсіонер? І молоко, і м'ясо, і печиво для багатьох стали неприпустимою розкішшю...

Валентина ТКАЧ.

Кам'янці
Кельменецького району
Чернівецької області.

Розсудливий державний діяч, господарник і меценат

У віденській клініці 10 лютого після тривалої хвороби помер колишній голова Львівської обласної державної адміністрації, народний депутат України 4-го скликання Петро Олійник. Прощання з покійним проходило у Львові в соборі св. Юра — святині Української греко-католицької церкви. Похорони відбудуться сьогодні на Личаківському кладовищі.

Петрові Олійнику було лише 53 роки. Пройшов шлях від гірничого робітника шахти до керівника регіону. Він завжди прагнув більшого, ніж дозволяла посада, яку обіймав.

Народився у 1957 році в Приморському краї Росії. Згодом батьки повернулися на Львівщину. Більшість життя пов'язано з Червоноградом. Працював слюсарем, гірничим робітником. Навчався у Дніпропетровському гірничому інституті.

Земляки бачили Петра Олійника на різних життєвих перехрестях. Після роботи в шахтарських колективах створював успішні комерційні підприємства, які досі існують, утверджував українську державність у своєму краї.

У 1999 році переміг на виборах міського голови Червонограда. Це був своєрідний трамплін до стрімкої кар'єри регіонального лідера і державного діяча. Люди повірили в Петра Олійника і в 2002 році його обирають депутатом Верховної Ради України у виборчому округу № 125 на Львівщині.

Петро Олійник був високообдарованою людиною, розсудливим державним діячем, успішним господарником та меценатом, кажуть друзі та колеги по роботі.

Він ніколи не кривив душею, якщо зробив свій вибір, — то назавжди. Любив спорт. Грав у теніс та футбол, завжди був душею компанії.

Свій потенціал політика, державницької людини реалізував під час роботи в парламенті.

На перехідному періоді, коли національно-демократичні сили роздирали чвари і скандали, Петро Олійник очолив обласну організацію партії «Наша Україна». Зумів згуртувати земляків і взятися за соціально-економічні перетворення на Львівщині.

Був непохитним в обстоюванні державницьких інтересів.

Працював радником Президента, заступником голови секретаріату Президента.

Петро Олійник міг стати впливовим регіональним лідером Галичини. На жаль, повністю реалізувати свої можливості через тяжку хворобу не вдалося.

Богдан КУШНІР.

Львів.

Парламентська фракція «Наша Україна — Народна самооборона» висловлює глибокі співчуття рідним і близьким нашого соратника і побратима, державного діяча, щирого патріота України

Петра ОЛІЙНИКА

з приводу його передчасної смерті.

За 53 роки свого життя він пройшов великий трудовий шлях від гірничого робітника шахти до мера шахтарського Червонограда, народного депутата України, голови Львівської обласної державної адміністрації. Петро Михайлович був справжнім професіоналом та доброю і чуйною людиною.

Щиро сумуємо разом із рідними та близькими.

Хай земля Вам буде пухом! Добра пам'ять про Петра Олійника залишиться в наших серцях.

Голова фракції
«Наша Україна — Народна самооборона»
М. В. Мартиненко.

Поки позичені грошики витікатимуть в офшори, пенсіонерам дістанеться дірка від бублика

Головам місцевих рад бракує фахових знань та досвіду

САМОВРЯДУВАННЯ

Хоча від минулих виборів сільських та селищних голів минуло вже кілька місяців, відчути самостійність більшості вдалося не одразу. Насамперед через те, що і програми, і бюджети, необхідні для їх втілення, приймали попередники. Тож хоч би якими були передвиборні обіцянки, головам довелося зіткнутись із старими реаліями — фінансовою обмеженістю. Як впоратися з цією та іншими проблемами на практиці, для багатьох стало непростою задачею для розв'язання.

Знань і досвіду малувато

Сільський голова Івахнівець, що у Чемеровецькому районі, Володимир Збуровський уже вдруге обіймає цю посаду. Але насправді йому тільки тепер доводиться по-справжньому вникати у проблеми. Так сталося, що влітку його обрали на дострокових виборах. Тоді через пенсійний вік свої повноваження склав попередник. Охочих зайняти його місце було аж шестеро, але Збуровський переміг. А вже за кілька місяців йому знову довелося позмагатися за посаду голови, але цього разу — лише з одним конкурентом.

ФАКТ

61 відсоток новообраних сільських голів найбільше скаржаться на складнощі правового характеру. Понад 58 відсотків очільників сільських рад не знають, як самостійно розв'язати ті чи інші економічні проблеми.

Перемогти допомогло те, що пан Володимир народився і виріс у Івахнівцях, а тому знає все його життя, що називається, зсередини. Але людей привабило інше — молодість, енергія, а головне — певний професійний досвід. Адже претендентові довелося попрацювати в районному управлінні агропромислового розвитку, а людина, яка добре розбирається в аграрному бізнесі, в селі завжди матиме високі рейтинги.

Однак уже з перших днів роботи новообраний голова зрозумів, що лише фахових знань з аграрної спеціальності для нової посади малувато. Юридичні та фінансові питання, вміння швидко орієнтуватись у законодавчій базі — це те, без чого голові не обійтись. А спробуй у цьому розібратися самотужки. Навіть для дуже спритних і амбітних це непросте завдання, і більшість керівників відверто зізнається в цьому.

На підтвердження — дані соціологічного опитування, проведеного Хмельницьким центром перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій. Понад дев'яносто відсотків опитаних новообраних голів визнали потребу в здобутті нових знань та підвищенні кваліфікації. До того ж найбільше їх цікавлять теми правової та економічної спрямованості, переважно ті, що пов'язані з використанням земельних ресурсів.

Але ж поки хто поїде на курси, поки хто скористається підмогою районного начальства, поки спробує самотужки опрацювати певні закони — час минає. А життя щодня ставить свої завдання, відкладати які неможливо. Як бути? Багатьом доводиться спиратися на власний життєвий досвід. Як свідчить те саме опитування, найбільшу частку теперішніх сільських та селищних голів становлять керівники від сорока до п'ятдесяти років. З одного боку, це має свідчити про чітко встановлений життєвий та професійний курс та визначеність переконань. А з другого, в цьому віці не так просто відмовитися від стереотипів, швидко підхопити, а тим більше втілити в життя нові ідеї. Тому далеко не всім перші кроки на шляху змін даватимуться легко. А якщо немає ні потрібних знань, ні важливого життєвого досвіду, то залишається покладатися лише на енергію молодості. А майже третина новообраних сільських голів — це молоді люди віком від двадцяти до сорока років.

А завдання стоять складні

Попри те, що кожному доведеться самотужки шукати вихід із лабіринту місцевих проблем, дуже часто вони повторюються і мають загальний характер. Майже всі опитані респонденти назвали одними з найболючіших завдання з будівництва та ремонту доріг, об'єктів комунальної власності, благоустрою території, освітлення вулиць, ремонту та проведенню газифікації у селі. На жаль, жодне з них сільська громада не в змозі вирішити самотужки — надто мізерні для цього бюджети. Не може допомогти в цьому і районна влада. Та й в області стоїть завдання не розпорошувати фінанси на десятки різних соціальних об'єктів, а сконцентрувати їх буквально на кількох, аби, скажімо, врешті-решт, завершити довгобуди, які тривають десятиліттями, чи ліквідувати аварійні приміщення.

Напевно, при грошовій скруті це й справді єдиний правильний варіант. Але як бути десяткам і сотням сіл, котрі так і не увійдуть у список «гарячих»? І як бути тим головам, котрі пообіцяли своїм односельцям, що таки зможуть хоч щось змінити у їхньому житті?

Івахнівецький голова розв'язує свої головоломки сам. Для початку взявся за елементарне прибирання. Адже через те, що в селі роками ніхто не займався вивезенням сміття, стихійних звалищ назбиралося чимало. Чому б усім разом не повимітати бруд із хати? Адже для цього не потрібно великих коштів. Та й жодних капіталовкладень не треба для того, щоб укласти договір із найближчим комунальним господарством, аби те час від часу збирало та вивозило сміття. Правда, в такому разі людям доведеться роз'яснити, що поняття комунальних платежів за таку послугу з'явиться й у селі. Це вже не дуже популярний крок, але ж на те він і голова, щоб умів переконувати громаду та вів її до кращого.

А ще придумав організувати в селі аукціон з продажу нерухомості. Як для більшості сіл, де колишні клуби, колгоспні контори, лазні та бібліотеки перетворилися на руїни, звучить фантастично. Але чому б у Івахнівцях не спробувати продати, приміром, стару їдальню? А новий власник міг би облаштувати тут зал, де відзначали б різні події усім селом. У планах поруч більярдна кімната і навіть перукарня. Не так багато сіл може похвалитися подібними закладами.

ДОВІДКОВО

У 238 селах та селищах області новообрані голови рад уперше обійняли цю посаду. Вже з першого дня роботи більшість із них зрозуміла, що самотужки доведеться виконувати дуже непрості завдання. Тому надзвичайно важливо, щоб кожен розібрався, де і в кого може знайти підтримку.

А між тим, на балансі сільської ради є ще кілька старенькиx будівель. От якби і для них знайшлися свої сільські інвестори...

Такі плани будують чимало сільських голів. Більшість із них ішли на нові посади, щиро вірячи, що зможуть змінити життя у рідних селах. Але хіба не з такою вірою працювали і їхні попередники? Мабуть, лише добрих намірів та бажання малувато. І навіть досвідом та знаннями не надолужити. В основі ребуса для сільського голови лежать гроші. А хто знає, як його розв'язати?

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Пам'ятник загиблим воїнам відремонтували за кошти комунальних підприємств

У Жовтневому районі відбулося виїзне засідання обласної ради з питань взаємодії органів державної влади й місцевого самоврядування. У складі делегації — представники Миколаївської обласної ради, ОДА, керівники районів і міські голови. На Миколаївщині 19 сільських районів, але почерпнути корисне, розбудити самолюбство й захопитися новою ідеєю можна не скрізь.

Якщо голові довіряють — значить, буде порядок

Виїзні засідання влади різного рангу аж ніяк не нововведення. Раніше практикували жеребкування: куди випадав «щасливий квиток», туди й вирушав кортеж. Меню шкіл та дитячих садків, наповнюваність бюджету, стан доріг, клубів, лікарень, ФАПів, цвинтарів, бібліотек, настрій мешканців розповідали значно більше, ніж промовисті звіти.

Жовтневий район особливий — приміськo-сільський, агропромисловий, найбільш густонаселений на Миколаївщині, але без свого адміністративного центру (в 1972 році його поглинув Корабельний район міста).

У районі понад 50 тисяч жителів, 21 сільська та селищна ради. Цікаво, що більше десяти тисяч припадає на дві ради, що межують, — Мішково-Погорілівську сільську і Воскресенську селищну. Як відомо, люди не проростають корінням там, де погано, а тут укорінюються. Чому?

Як з'ясувалося, обидва очільники — мішково-погорілівський сільський голова Михайло Каблуков і воскресенський селищний голова Микола Крамаренко — керівники досвідчені, авторитетні, працювали й у минулому скликанні. На запитання: «Як влада може згуртувати громаду, розбудити в ній ініціативу?» Михайло Каблуков відповів напівжартома—напівсерйозно: «Просто вміти слухати, чути й вирішувати». Відповів, як мені здається, вичерпно.

Членів виїзної ради цікавило багато що. Зокрема, як управляються Мішково-Погорілівська і Воскресенська ради із соціальними проблемами, на що витрачають кошти, наскільки ефективно взаємодіють із місцевими комерційними структурами.

ДОВІДКОВО

Жовтнева ЦРЛ обслуговує два райони — сільський і міський. Специфіку медустанови враховують при формуванні бюджетів. Лікарня не купається у фінансових щедротах, але торік із райбюджету закуплено устаткування на півмільйона гривень, а ще чверть мільйона витрачено на капітальні ремонти лікарняних приміщень. Позаторік підприємства й організації району освоїли 852,5 мільйона гривень капітальних інвестицій. Торік — три мільйони.

У домі має бути господар

Територіально Мішково-Погорілівська сільська рада об'єднує два газифіковані села, де 88 вулиць і 2460 дворів. На балансі сільради одинадцять багатоповерхівок. Словом, є фронт робіт для ЖКП. Ефективність роботи цієї контори підтверджується цифрами: за минулий рік надано послуг на суму більш як 500 тисяч гривень. На кошти комунального підприємства відремонтовано пам'ятник загиблим воїнам і 250 метрів сільського водогону. Дехто з читачів, можливо, хмикне: "Подумаєш, успіхи". На тлі сіл, які руйнуються, де від водогінних мереж не залишилося й сліду, це вагомий результат.

ФАКТ

На території сільської ради функціонує кілька дитячих садків, дві школи, є пристойна лікарська амбулаторія, два ФАПи, аптека, бібліотека. В селі цілком стерпні дороги, упорядковане кладовище. А до приміщення органу місцевого самоврядування приємно зайти — чистота, порядок, доброзичливі посмішки.

Потішила Мішково-Погорілівська загальноосвітня школа — одна з кращих на Миколаївщині. Більш як двадцять років нею керує заслужений учитель України, відмінник освіти, депутат районної ради п'яти скликань Світлана Горик. Школу відвідує понад півтисячі дітей, і батьки за них спокійні. Гостей вразили Державний зал, шкільний етнографічний музей «Чиста криниця», музеї бойової слави, села, школи, екологічний зал, куточки правової освіти, охорони здоров'я. Не в кожному навчальному закладі, навіть міському, таке побачиш! Школа стала переможцем в обласному конкурсі «Наші досягнення» у номінації «Кращий загальноосвітній навчальний заклад», дипломантом Міжнародного академічного рейтингу популярності і якості «Золота фортуна», вона призер різних всеукраїнських конкурсів.

Директор школи — особистість непересічна, й у цьому «фішка» шкільного благополуччя. Світлані Горик удалося проблеми навчального закладу перенести в площину інтересів сільської громади, сільської ради. Можливо, це винагорода за те, що школа вміє пишатися випускниками, «не втрачає» їх, втягує в орбіту своїх інтересів. Серед депутатів Мішково-Погорілівської сільської ради теж багато колишніх випускників.

Фото автора.

Приємне враження справили й дитячі садки, і Мішково-Погорілівська загальноосвітня школа — інтернат для дітей з малими й згасаючими формами туберкульозу (три спортивні зали, майстерня, бібліотека, дві ігрові кімнати; у школі майже 70 комп'ютерів, і всі вони підключені до Інтернету).

— Наші діти щороку беруть участь у різних олімпіадах і спортивних змаганнях, — з гордістю наголошує керівник навчального закладу Володимир Шиян. — І не тільки беруть участь, як правило, посідають призові місця.

Зрозуміло, що побачене й почуте — святковий бік медалі, у якої є і робоча, прихована площина. У кожному хорошому домі перед прийомом гостей господарі, які поважають себе, прибирають — це нормально. Але дім, де підтримується порядок завжди, відрізниш одразу.

Добродійність без помпи й софітів

Члени виїзної ради області не без інтересу відвідали підприємство з іноземними інвестиціями «Сандора», яке є основним наповнювачем районного бюджету. Один з його промислових комплексів розташований на території Мішково-Погорілівської сільради. За останні кілька років, як зазначила голова Жовтневої райдержадміністрації Олена Ракова, компанія перерахувала району майже мільйон гривень благодійної допомоги. Істотно й системно допомагає сільській раді, місцевим школам і дитячим садкам ТОВ «Оксамит». Багато слів подяки було сказано й на адресу керівника підприємства Миколи Кримчакова, мешканця села Мішково-Погорілового.

Основний платник податків у бюджет Воскресенської селищної ради — фермерське господарство «Владам». Його керівник Адам Мельник, шанована в регіоні людина, от уже багато років займається добродійністю. Причому без помпи й софітів, так, «щоб ліва рука не знала, що робить права».

Не без гордості воскресенський селищний голова Микола Крамаренко показав обласним керівникам місцевий дитячий садок «Сонечко», куди ходять 126 малюків. Дошкільному дитячому закладу позаздрять районні дитсадки. Торік дитячий садок був капітально відремонтований, установлено нові вікна й двері, закуплено меблі. За рахунок місцевої ради утримується вісім бюджетних установ, у тому числі два дитсадки, Будинок культури, амбулаторія, ФАП і навіть центр у справах сім'ї та молоді.

Виїзний захід ще раз переконав: якість життя на селі багато в чому залежить не тільки від наявності коштів у місцевій казні, а й від авторитету влади, уміння будувати взаємини з жителями, базовими підприємствами, бізнесом. Визначальним чинником активності й згуртованості сільської громади, безперечно, завжди був і є авторитет влади.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаївська область.

На знимку: члени виїзної ради на «Сандорі».

Забутий експеримент,

або Як об'єдналися місто із селом, і що із цього вийшло

АДМІНІСТРАТИВНА РЕФОРМА

Більш як двадцять років тому в Луганській області було розпочато експеримент, про який протягом тривалого часу в державі зовсім забули. Тим часом він може послужити хорошим прикладом адміністративної реформи, що почалася в країні.

Партія сказала, регіон відповів «Є!»

У неспокійний перебудовний час кінця 80-х років під час розробки проекту адміністративного поділу територій радянський уряд як «полігон» свого експерименту вибрав дві місцевості. Одна з них розташовувалася у Луганській області. Йшлося про Свердловський район й шахтарське місто Свердловськ. Суть експерименту полягала в тому, щоб об'єднати ці дві адміністративні одиниці в одну з єдиним органом управління — міською владою. Варто зазначити, що у цього проекту було багато противників, оскільки немислимо було навіть припустити, що керівники міста зможуть ефективно управляти сільським господарством, вкладати в його розвиток кошти, зароблені шахтарями. Але в ті часи вибирати чи противитися було не прийнято, тому партія сказала, регіон відповів «Є!» Ішли роки, наша країна здобула новий статус, змінила суспільство, виростила нову плеяду державних чиновників і політиків, виробила нову стратегію свого розвитку. Старий експеримент адміністративної реформи забувся, загубився, залишився не оцінений. За два десятки років так ніхто й не проаналізував: це добре чи погано? Чи потрібно це країні, чи ні? Можна сказати, що міська влада Свердловська сьогодні працює в унікальних умовах, які мають свої мінуси й плюси. Хоч би як там було, це — досвід і на нього варто звернути увагу.

☞ НАША ДОВІДКА

До Свердловської міськради входить 13 рад: 6 — сільських, 6 — селищних і 1 — міська.

Передусім — економія державних коштів

Якщо розібратися, то й міське, й сільське населення мають ті самі проблеми. Усім доводиться звертатися по допомогу до правоохоронних органів і соціальних структур, користуватися послугами медиків, Укртелекому, «Укрпошти» та ін. Ситуація в країні сьогодні така, що район має свої інстанції й організації, а місто — свої. Але, як правило, районні структури розташовані на території міської громади, тому, щоб розв'язувати проблеми зі здоров'ям або одержати необхідну довідку, селянам однаково доводиться приїжджати до міста. Є випадки, коли на одній вулиці районного центру можуть розташовуватися відразу й районна, і міська інстанція. Власне, так було й у Свердловську. До експерименту. Сьогодні все виглядає по-іншому.

Об'єднання міста й району передовсім дало значну економію коштів, оскільки багато державних структур були скасовані. Почнемо з головного — зі скорочення штатної чисельності виконавчого органу місцевого самоврядування, що стало можливим після скасування районної влади. Сьогодні вона становить 250 осіб, і якщо порівнювати цю цифру з показниками сусідніх територій — Краснодоном і Антрацитом, — то перевага свердловських показників очевидна. Скажімо, місто й район у сусідніх регіонах обслуговують відповідно 358 і 312 державних чиновників. Різниця, певна річ, є. Крім того, кошти були зекономлені на ліквідації районних підрозділів міліції, соціальних органів, медичних установ тощо. Сьогодні, наприклад, у Свердловську працює дві лікарні, які обслуговують усе населення. Щоправда, є один істотний нюанс. Районні сільські лікарні фінансуються за особливою схемою, іншими словами, одержують від держави більше коштів, ніж міські. Тому утримання двох лікарень місту дається важко. Адже надходження до міського бюджету від сільських територій становлять усього два відсотки.

Що таїть у собі погана пам'ять

Оскільки про свердловський експеримент у Києві не пам'ятають, бюджетне фінансування визначається Свердловську без урахування сільського району. Щороку керівники міста звертаються до Верховної Ради з настійним проханням згадати про особливий статус території й при розподілі коштів урахувати, що у структурі міста є сільська місцевість. Головне бюджетоутворююче підприємство міста ДП «Свердловантрацит», навіть незважаючи на високі виробничі успіхи, не може потягнути відразу й місто, і село. Із тринадцяти рад тільки три можна вважати самодостатніми, завдяки тому, що на їхніх територіях розташовані шахти. Всі інші десять — дотаційні. Але звернення до народних депутатів і додані до них розрахунки поки що залишаються без уваги.

Другий, дуже важливий, момент наслідків експерименту стосується територіального розподілу. Між Антрацитівським районом і Свердловськом розташоване місто Ровеньки. Частково воно заходить на землі двох районів, і ця обставина спричинює конфлікт: селищні ради підлеглі Ровенькам, а розташовані на чужій території.

— Виникає якийсь парадокс, — коментує голова Свердловської міської ради Сергій Вівденко. — Ми розпоряджаємося землею, що ближче іншій громаді, у цьому випадку Ровенькам, і вона звертається до нас із проханням дати її в оренду. Виділивши цю землю, ми практично її не контролюємо. У разі виникнення певних непорозумінь, стрілки переводяться на нас, і ми опиняємося у ролі винуватого. Адже Свердловський міськвиконком дав землю ровеньківському підприємцю. Тому територіальні принципи повинні бути переглянуті. Почасти це — адміністративна складова реформи, почасти — територіальна.

☞ ТОЧКА ЗОРУ

Голови Свердловської міської ради Сергія Вівденка:

— Місцевій громаді треба дати повноваження, щоб вона сама розв'язувала свої територіальні проблеми.

На думку Сергія Вівденка, загалом у державі упущена система контролю над структурами рад. У зв'язку з погіршенням демографічної ситуації, падіння виробництва об'єднання селищних і сільських рад цілком обгрунтовано. Скажімо, на території Свердловської міськради є села, в яких уже немає соціальних об'єктів — ні шкіл, ні ФАПів, хіба що старенький клуб. На 95% ці ради дотаційні й перспективи не мають, навіть за великого бажання щось зробити. Чи потрібні вони в цьому разі? У Свердловську можна безболісно скоротити дві ради, одержавши в підсумку економію коштів і концентрацію їх у потрібному напрямі. Зараз це питання вивчається.

Злиття є, а сільгосппродуктів недостатньо

Здавалося б, злиття міста й села в одну владну структуру має певною мірою розв'язати iпродовольчу проблему місцевого населення. На жаль, позитивних зрушень тут мало. Виною всьому, мабуть, знов-таки бідність міського бюджету, яким здебільшого латаються дірки зношеного житлово-комунального господарства. До вирішення питань цілорічного забезпечення людей сільськогосподарською продукцією кошти не доходять. Перш за все мається на увазі розвиток тваринництва, вирощення овочів, створення овочесховищ і переробка продукції сільського виробництва. Сьогодні міська влада шукає інвесторів для вирішення всіх цих питань і думає над розвитком внутрішньої кооперації. Держава могла б дуже допомогти, якби, нарешті, визначила своє ставлення до Свердловська, як учасника експерименту, що затягнувся на десятиліття.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

У січні 2011 року «Голос України» опублікував такі закони

5 січня, №1

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про сільськогосподарську дорадчу діяльність», №2754-VI.

Закон України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції», №2735-VI.

Закон України «Про загальну безпечність нехарчової продукції», №2736-VI.

Закон України «Про внесення змін до Водного і Земельного кодексів України щодо прибережних захисних смуг», №2740-VI.

Закон України «Про визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України щодо запобігання та протидії корупції», №2808-VI.

6 січня, №2

Закон України «Про внесення змін до статті 14 Закону України «Про інформацію» щодо захисту інформації», №2724-VI.

Закон України «Про мораторій на виділення зелених насаджень на окремих об'єктах благоустрою зеленого господарства м. Києва», №2739-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту прав споживачів», №2741-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за втручання в діяльність транспорту», №2742-VI.

Закон України «Про внесення зміни до статті 24 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», №2745-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про дитяче харчування» щодо посилення вимог до виробництва та обігу продуктів дитячого харчування», №2746-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про молодіжні та дитячі громадські організації», №2749-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про телекомунікації» щодо ринку телекомунікаційних послуг пропуску трафіка», №2751-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про телекомунікації» щодо забезпечення доступу до кабельної каналізації електрозв'язку», №2752-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності перевізників, які здійснюють міжнародні пасажирські перевезення», №2753-VI.

11 січня, №3

Закон України «Про прискорений перегляд регуляторних актів, прийнятих органами та посадовими особами місцевого самоврядування», №2784-VI.

12 січня, №4

Закон України «Про внесення зміни до статті 17 1 Закону України «Про електроенергетику» щодо зміни строку набрання чинності додатковою умовою застосування порядку стимулювання виробництва електроенергії з альтернативних джерел енергії», №2799-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Товариство Червоного Хреста України», №2803-VI.

Закон України «Про внесення зміни до статті 15 Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям», №2809-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо оплати одноразової відпустки у зв'язку з усиновленням дитини», №2824-VI.

Закон України «Про внесення змін до Цивільного кодексу України щодо визначення органів опіки та піклування і уточнення категорії осіб, над якими встановлюється опіка та піклування», №2825-VI.

Закон України «Про культуру», №2778-VI.

13 січня, №5

Закон України «Про внесення змін до частини першої статті 19 Закону України «Про Єдиний митний тариф» щодо звільнення від оподаткування операцій із ввезення макулатури та енергозберігаючого обладнання на митну територію України», №2797-VI.

Закон України «Про внесення зміни до статті 4 Декрету Кабінету Міністрів України «Про державне мито», №2821-VI.

Закон України «Про внесення змін до статті 31 Закону України «Про телебачення і радіомовлення», №2822-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення законодавства про заборону грального бізнесу в Україні», №2852-VI.

Закон України «Про внесення зміни до статті 7 Закону України «Про трубопровідний транспорт» щодо розпорядження об'єктами житлового фонду», №2887-VI.

14 січня, №6

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Митний тариф України», №2829-VI.

Закон України «Про внесення зміни до статті 1 Закону України «Про структуру, повноваження та особливості правового і економічного режиму майнового комплексу Національного виробничо-аграрного об'єднання «Масандра», №2881-VI.

Закон України «Про внесення змін до статті 23 Кодексу України про надра щодо видобування підземних вод», №2849-VI.

Закон України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 року», №2818-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про жертви нацистських переслідувань», №2895-VI.

Закон України «Про внесення змін до статті 33 Закону України «Про карантин рослин», №2817-VI.

15 січня, №7

Закон України «Про внесення змін до розділу XI «Прикінцеві положення» Закону України «Про здійснення державних закупівель» щодо безперервного забезпечення харчування особового складу Збройних Сил України, учнів (студентів) навчальних закладів та дітей», №2899-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про запобігання захворюванню на синдром набутого імунодефіциту (СНІД) та соціальний захист населення», №2861-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про прокуратуру» щодо затвердження тексту Присяги працівника прокуратури», №2889-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо статутного капіталу», №2850-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо операцій з металобрухтом», №2798-VI.

18 січня, №8

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про основи соціального захисту бездомних громадян і безпритульних дітей», №2823-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо вирішення питань соціального захисту населення, яке проживає на території зони спостереження об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами», №2883-VI.

Закон України «Про ратифікацію Конституції Міжнародної асоціації з контролю за якістю насіння», №2843-VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Македонія про взаємну охорону інформації з обмеженим доступом», №2842-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо гарантування права концесіонерів», №2880-VI.

Закон України «Про соціальний діалог в Україні», №2862-VI.

20 січня, №10

Закон України «Про ратифікацію Протоколу про приєднання України до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства», №2787-VI.

28 січня, №16

Закон України «Про внесення змін до статті 2 Закону України «Про здійснення державних закупівель» щодо закупівель товарів та послуг у сфері природних монополій та суміжних ринків», №2900-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування», №2921-VI.

29 січня, №17

Закон України «Про внесення зміни до статті 6[2] Закону України «Про жертви нацистських переслідувань», №2908-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про телебачення і радіомовлення» щодо надання телеканалами ідентифікуючої інформації під час реклами», №2912-VI.

Закон України «Про внесення зміни до статті 61 Сімейного кодексу України щодо об'єктів права спільної сумісної власності подружжя», №2913-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу», №2940-VI.

Закон України «Про внесення змін до статті 67 Кодексу законів про працю України», №2914-VI.

Щороку з проханнями надати притулок звертаються 1,5 тисячі мігрантів

Закарпаття відвідав регіональний представник Управління Верховного комісара ООН у справах біженців в Україні, Молдові та Білорусі Олдріх Андрісек. Він зустрівся з представниками місцевої влади і відвідав Чопський прикордонний загін, щоб ознайомитися з умовами утримування нелегальних мігрантів.

У спецприміщеннях Держприкордонслужби непрохані гості можуть перебувати не більше 10 діб, потім їх передають у пункти тимчасового утримування, підпорядковані МВС. Багато мігрантів висловлюють бажання отримати в Україні статус біженця — щороку з таким проханням звертається майже півтори тисячі шукачів притулку.

Як повідомили в прес-службі ДПСУ, загалом торік за незаконне перетинання державних кордонів України було затримано 7 тисяч 574 порушники (іноземців, українців та громадян суміжних держав), із них 1 657 — незаконні мігранти. Більшість непроханих гостей традиційно затримують на західному напрямку — при спробі незаконно «штурмувати» кордон із Євросоюзом. Пальму першості в цій справі тримають громадяни Молдови та інших країн СНД, які можуть подорожувати Україною без віз. Іноді небажаних мандрівників вдається виявити прямо в пунктах пропуску, за результатами співбесід та перевірки документів, — торік вартові державних кордонів не пропустили в Україну 17 289 потенційних нелегальних мігрантів.

На знімку: спецприміщення для нелегальних мігрантів при Чопському прикордонному загоні.

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

У НОМЕР

Назарбаєв збирається стати президентом учетверте

Казахстанська правляча партія «Нур Отан» («Світло вітчизни») висунула свого лідера — президента Нурсултана Назарбаєва — кандидатом на майбутні президентські вибори. Назарбаєв заявив, що згоден балотуватися на черговий строк. «Переконаний, що народ Казахстану підтримає проведений курс. Рішення висунути мене як кандидата в президенти розглядаю як підтримку моєму курсу, впевнений: разом ми переможемо», — сказав він.

Нагадаємо: Нурсултан Назарбаєв править Казахстаном більш як 20 років. Перемога на нинішніх виборах дасть можливість 70-літньому політикові стати президентом учетверте. Президентські вибори в республіці пройдуть достроково (голосування призначене на 3 квітня). Раніше прихильники Н. Назарбаєва пропонували провести замість виборів референдум з продовження президентських повноважень. Однак влада згодом відмовилася від цієї ідеї. На початку лютого радник президента Ермухамет Ертисбаєв заявив, що на майбутніх виборах чинний президент набере більш як 95 відсотків голосів.

Нігерійські пірати звільнили капітана-українця

Нігерійські пірати звільнили українського капітана й головного механіка із грецького судна «Персей», які були захоплені в полон 26 січня в ході атаки на судно у Гвінейській затоці. Умови звільнення капітана, громадянина України, і головного механіка із Греції поки що невідомі.

Нагадаємо: напад було скоєно під час стоянки судна на якорі в порту Онне в Нігерії. Група озброєних людей поранила двох членів екіпажу — єгиптян за національністю. Команда судна складається з 15 чоловік, включаючи громадян України, Греції, Сирії, Єгипту й Філіппін.

Дмитро Медведєв особисто перевіряє вокзали й аеропорти

Зненацька, як тільки буває в детективах і фільмах про розвідників, російський президент Дмитро Медведєв з'явився спочатку на столичному Київському залізничному вокзалі, а потім в аеропорту «Внуково» — поглянути, як там справи з безпекою пасажирів. Він вирушив туди не один, а в компанії головних російських силовиків. Але чомусь московські експерти угледіли в цих подіях і їх результатах «параліч управління» країною.

Знаючи, в якій країні він живе, Дмитро Медведєв вирішив не пускати справу на російський самоплив і вирушив особисто оцінити, наскільки відповідально виконуються його доручення у сфері гарантування безпеки на транспорті, що були ним дані після кривавого теракту в аеропорту «Домодєдово».

У результаті, всі, хто був поруч з ним, насамперед журналісти, стверджують, що «побачене главу держави дуже засмутило». Зокрема, на Київському вокзалі ні міліціонерів, ні рамок металошукачів президент не побачив. «Оцінка за гарантування безпеки — незадовільна», — констатував Дмитро Анатолійович. Після чого президент і чиновники, які його супроводжували, з'явилися на порозі кабінету начальника вокзалу.

Начальник, якого візит такої представницької делегації вочевидь застав зненацька, у відповідь на пред'явлені йому претензії намагався рапортувати, що, мовляв, у будинку встановлено три пости охорони і 64 камери відеоспостереження, а про необхідність установлення металошукачів він писав у вищі інстанції тощо. А співробітник, котрий перебував у кабінеті міліції, пригадав, що питання про встановлення рамок востаннє порушувалося 10 днів тому.

Ці відповіді президента абсолютно не задовольнили. «Де міліція, як контроль здійснюється? В залі нікого немає, вони (міліціонери) зобов'язані ходити», — обурився Медведєв.

Потім глава держави пішов до кімнати чергового міліціонера і попросив співробітника, котрий перебував там, пояснити, де його колеги. Той почав телефонувати, але, зрештою, президент виразної відповіді так і не отримав. Розвернувшись, президент пішов на перон, де міліціонерів також не побачив.

Переживши відверте розчарування, президент приступив до рішучих дій. Він доручив генеральному прокуророві РФ Юрію Чайці перевірити дотримання транспортного законодавства на залізниці: «Бо в нас, на жаль, колеги сприймають все буквально. Якщо теракт стався на авіаційному транспорті, починають усі бігати в аеропортах, а в інших місцях нічого не відбувається».

А в аеропорту, справді, до перевірки «ревізора» із Кремля були підготовлені значно краще. Туди встигли завезти дороге устаткування для здійснення контролю за безпекою. У «Внуково» глава держави сам демонстративно пройшов стандартну процедуру огляду через рамку металошукача. Детектор не подав жодного сигналу, коли Медведєв пройшов крізь рамку, проте співробітниця служби безпеки вирішила про всяк випадок зробити особистий огляд президента. Вона не менш демонстративно перевірила кишені глави держави на наявність у них заборонених предметів. Слідом за главою держави таку само процедуру пройшли глава ФСБ Олександр Бортніков, міністр транспорту Ігор Левітін і міністр внутрішніх справ Рашид Нургалієв...

Із часткою іронії, спостерігаючи за тим, що відбувалося у Москві, місцеві експерти стверджують: якщо за особистими перевірками президента не настане низки гучних відставок високих чиновників, то авторитет Дмитра Медведєва і його політичні рейтинги істотно знизяться.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Штамп у паспорті більше не гарантує полякам сімейного щастя

З кожним роком у Польщі зростає кількість пар, які створюють сім'ю без її формального оформлення в Управлінні цивільного стану (УЦС) чи костелі. Якщо у 80-х роках на 1000 мешканців 9—10 осіб укладали вперше шлюб, то у 2010 році — 6—7. Для традиційно католицького суспільства це — неабияка ментальна еволюція, чи навіть революція.

Для покоління польських дідусів і бабусь подружжя було природним і необхідним етапом життя. Якщо дівчина хотіла жити під одним дахом із парубком, то мусила щонайменше пройти ритуал заручин, який символізувала відповідна каблучка на її руці. Якщо дівчина була при надії, то в прискореному темпі організовувалась шлюбно-весільна церемонія, бажано — до появи видимих ознак благословенного стану. Останніми роками від все більшої кількості людей, причому не лише в середовищі молодих поляків, чую, що для них необхідність документального підтвердження спільного життя вже «не є такою очевидною», як для їхніх предків. Зростає також кількість схвальних відгуків про багаторічне співжиття під одним дахом «без штампу».

Дослідження польських соціологів свідчать, що такі революційні зміни у цих питаннях відбулися, хоч як це дивно, з падінням комуністичного режиму. Якщо у 1970 році лише 27 тисяч з 0,5 мільйона новонароджених дітей належали до категорії «позашлюбних», на початку суспільно-економічних перетворень у 1990 році — 34 тисячі (понад 6%), то вже у 2009 році — аж 85 тисяч (20,2%) із 420 тисяч новонароджених. Тобто: нині кожна п'ята дитина приходить на світ у рамках т. зв. неподружніх стосунків (в ЄС це окреслюється назвою «партнерські зв'язки»), що у понад три рази більше ніж 20 років тому, і учетверо — ніж 40 років тому. Як згадують польки, ще в середині 80-х породілля без обручки була сенсацією для пологового будинку. Нині, за твердженням акушерки одного із варшавських пологових будинків, така породілля не викликає подиву у медперсоналу або якогось неприйняття чи осуду з боку оточення.

Якщо в найближчому майбутньому не станеться жодних змін, то Польща матиме всі шанси наздогнати західноєвропейські країни, де кількість дітей, народжуваних у «партнерських зв'язках», становить в середньому 35%. За даними демографів, однією із причин збільшення кількості таких дітей є, зокрема, зростання кількості розлучних (у Польщі реєструється по 60—70 тисяч розлучень на рік. — **Авт.**), які зазвичай не формалізують своїх наступних зв'язків, а поєднують свої долі, керуючись принципом взаємної довіри і спільних інтересів, а не «формалізованого інституту сім'ї», який не гарантує щастя.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

«Ні Мубарака, ні Сулеймана!»

Єгипетський лідер передав частину своїх повноважень віце-президенту країни, але відмовився залишити свою посаду. Звернення глави держави до нації викликало нову хвилю протесту: всю ніч противники Хосні Мубарака чергували біля його резиденції, закликаючи його піти й покладаючи всі надії на армію. Тим часом військові підтримали план Мубарака про передачу влади в Єгипті шляхом виборів, призначених на осінь.

Збройні сили Єгипту гарантують виконання всіх рішень щодо реформ і закликають повернутися до нормального життя. Відповідна армія народу в заяві, зачитаній її представником у п'ятницю по національному телебаченню Єгипту.

Телезвернення Хосні Мубарака до націй у четвер ввечері, в якому він всупереч очікуванням відмовився оголосити про свою відставку, спровокувало в Єгипті нові акції протесту. Близько двох тисяч демонстрантів всю ніч мітингували біля палацу глави держави, скандуючи «Забирайся!» і «Геть Мубарака!».

У своєму зверненні до народу єгипетський лідер пообіцяв покарати винних у кровопролитті й знову повідомив про своє небажання балотуватися на новий строк. Однак його заклик, судячи з усього, почуто не було. «Ні Мубарака, ні Сулеймана! Це дві сторони однієї медалі!» — проскандував у відповідь натовп, що зібрався на площі Тахрір у Каїрі.

Лідер опозиції Мухаммед ель-Барадеї, коментуючи небажання Мубарака залишити свою посаду, не виключив, що тепер Єгипет остаточно «вибухне». «Армія повинна негайно врятувати країну»! — сказав він. Однак військові на провокації не піддалися. Упертість єгипетського президента викликала негативну реакцію в президента США Барака Обами, мовляв, запропоновані главою Єгипту заходи — недостатні й незрозумілі. Своє розчарування висловили і Євросоюз, а ось генсек ООН Пан Гі Мун у розповсюдженому в п'ятницю зверненні закликав керівництво Єгипту провести чесні й відкриті вибори.

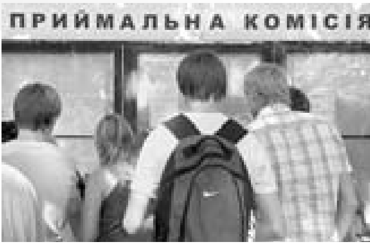

Фото Сінхуа/Укрінформ.

Торік за незаконне перетинання державних кордонів України було затримано 7 тисяч 574 порушники

ГОЛОС УКРАЇНИ № 27 (5027)
СУБОТА, 12 ЛЮТОГО 2011

У місцевих бюджетах Закарпаття податок з доходів фізичних осіб становить майже 80 відсотків надходжень, *повідомляє наш власкор Василь Нитка*

У Міністерстві освіти і науки, молоді та спорту заявляють, що не планують вносити зміни до умов прийому до вищих навчальних закладів на 2011 рік *(Інтерфакс–Україна)*

СПОРТ

Чемпіонат країни. Продовження

Футбол. Українська Прем'єр-ліга затвердила дати проведення матчів 20-го туру (першого у весняній частині змагань) чемпіонату країни.

3 березня (четвер). «Севастополь» — «Шахтар» (19.00).

4 березня (п'ятниця). «Металург» (Запоріжжя) — «Іллічівець» (17.00).

5 березня (субота). «Зоря» — «Волинь» (13.00). «Металург» (Донецьк) — «Динамо» (15.00). «Ворскла» — «Металіст» (17.00). «Кривбас» — «Оболонь» (17.00).

6 березня (неділя). «Дніпро» — «Таврія» (15.00). «Арсенал» — «Карпати» (17.00).

На прохання читача

До редакції звернувся наш читач із 15-річним стажем, ветеран Другої світової війни, мешканець міста Котовська, що на Одещині, Володимир Миколайович Джоган. Він попросив опублікувати повне жеребкування весняного етапу єврокубків з футболу. Охоче виконуємо це прохання.

Ліга чемпіонів. Матчі 1/8 фіналу.

15 лютого. «Валенсія» (Іспанія) — «Шальке-04» (Німеччина). «Мілан» (Італія) — «Тоттенгем» (Англія). Матчі у відповідь у цих парах відбудуться **9 березня**.

16 лютого. «Рома» (Італія) — «Шахтар» (Україна, Донецьк). «Арсенал» (Англія) — «Барселона» (Іспанія). Матчі у відповідь **8 березня**.

22 лютого. «Ліон» (Франція) — «Реал» (Іспанія, Мадрид). «Копенгаген» (Данія) — «Челсі» (Англія). Матчі у відповідь **16 березня.**

23 лютого. «Інтер» (Італія) — «Баварія» (Німеччина). «Марсель» (Франція) — «Манчестер Юнайтед» (Англія). Матчі у відповідь **15 березня**.

Ліга Європи. Матчі 1/16 фіналу.

15 лютого. «Аріс» (Греція) — «Манчестер Сіті» (Англія). Матч у відповідь **24 лютого.**

17 лютого. ПАОК (Греція) — ЦСКА (Росія). «Севілья» (Іспанія) — «Порту» (Португалія). Ці команди повторно зустрінуться **22 лютого. «Бешикташ» (Туреччина) — «Динамо» (Україна, Київ). «Металіст» (Україна, Харків) — «Байєр» (Німеччина).** «Базель» (Швейцарія) — «Спартак» (Росія, Москва). «Янг Бойз» (Швейцарія) — «Зеніт» (Росія»). «Спарта» (Чехія) — «Ліверпуль» (Англія). «Лілль» (Франція) — ПСВ (Нідерланди). «Рейнджерс» (Шотландія) — «Спортинг» (Португалія). «Рубін» (Росія) — «Твенте» (Нідерланди). БАТЕ (Білорусь) — ПСЖ (Франція). «Бенфіка» (Португалія) — «Штутгарт» (Німеччина). «Андерлехт» (Бельгія) — «Аякс» (Нідерланди). «Наполі» (Італія) — «Вільярреал» (Іспанія). «Лех» (Польща) — «Брага» (Португалія). Матчі у відповідь **24 лютого**.

А ще 82-річний уболівальник дуже просив, щоб футбольні трансляції велися на телеканалах Перший Національний, 1+1, «Інтер», ТРК «Україна», НТН. «Адже наш ретранслятор інші канали не передає, — пише ветеран. — А підключатися до кабельної мережі не маю фінансових можливостей».

На жаль, наша газета не відповідає за телеполітику в державі. Тому можемо лише поспівчувати сотням тисяч літніх людей, котрі позбавлені багатьох життєвих радостей. І, зокрема, футбольних телетрансляцій.

Почали з перемоги

Хокей. Льоренскуг (Норвегія). «Євро айс хокей челлендж». Третій етап, 1-й тур. 10 лютого. Норвегія—Італія. 3:4 (1:1, 0:2, 2:1). **Латвія—Україна. 1:2 (0:1, 1:1, 0:0). Шайби:** Баярнус, 37 — Полоницький, 3, Бобкін, 28.

Лікарня святкує новосілля

Злидні. На жаль, саме таке враження від сіл на Житомирщині. Й хоча довкола вирує дорожнє будівництво до Євро–2012, а села за європейськими стандартами відділяють від гамірливих шосе загорожами, за яскравим пластиком до справжньої Європи ще надто далеко. Лише одна деталь — у XXI сторіччі селяни утеплюють вікна своїх убогих домівок соломою або поліетиленом...

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Безробіття, зупинені або на межі краху підприємства, мізерні зарплати, старіюче населення, відгомін Чорнобиля... Перелік найболючіших проблем поліського краю можна продовжувати безконечно. Червоноармійський район не виняток. Райцентр — селище міського типу Червоноармійськ — дещо віддалений від стратегічної «євротраси», що веде на Чоп. І за поворотом — майже жодних зовнішніх ознак «європеїзації». Районна лікарня також спочатку справила дещо гнітюче враження. Старі корпуси-одноповерхівки зведені, мабуть, ще в дореволюційні часи, «швидкі допомоги» заїздять у двір на стоянку не асфальтовою, а розмитою грунтовою дорогою. Однак у головному корпусі вже запахло Європою...

Торік третій корпус стаціонару святкував новосілля. І хоча зовні будівля вельми скромна, начинню всередині можуть позаздрити навіть деякі столичні лікарні. Скрізь усе нове й сучасне. Два нові операційні столи, три дихальні апарати, два апарати УЗД та інша сучасна медтехніка. Світлі простори палати з євроремонтом та новими меблями, комп'ютери та телевізор в ординаторській. Лікарня починається із приймальні, де головним «пунктом програми» є теплий душ. Медики кажуть, що спочатку хворих треба елементарно відмити, бо для села гаряча вода досі проблема.

Реконструкція поліклініки та стаціонару тривала десять років. Торік удалося перейти у нові приміщення терапевтичному, хірургічному, пологовому та реанімаційному відділенням, операційному блоку. Недарма кажуть: стукайте — і відчинять. Завдяки сприянню земляка — Голови Верховної Ради Володимира Литвина — та депутатів із фракції Народної партії від Житомирщини на район виділено вісім мільйонів державних коштів, з яких шість із половиною буде спрямовано на завершення реконструкції лікарні. У районі дуже хочуть, щоб знайшовся інвестор, який вклав би гроші в тутешні підприємства чи побудував нові. Тоді й «соціалка» піднялася б з руїн... Лікарні ще треба добудувати харчоблок, пральню, водяну станцію. «От якби ви нам із Києва привезли інвестора, як жирного кота...» — напівжартома каже головний лікар райлікарні Тарас Собко. І вже серйозно додає: «На жаль, у Верховній Раді мало медиків, які лобіювали б інтереси медицини. Там лише бізнесмени. А інтереси медицини відстоювати нікому».

Ще один біль — величезний дефіцит кадрів. Сьогодні лікарня існує завдяки пенсіонерам, які продовжують працювати. «Багато медперсоналу передпенсійного віку, однак ми їх не відпустимо», — продовжує Тарас Собко. Один із таких — хірург Павло Воєвода, котрий оперує в районній лікарні вже понад 35 років. Тепер завдяки новітній апаратурі він проводить навіть унікальні операції — приміром, заміну колінного суглоба.

«Тут красиво і лікарі хороші, але додому так хочеться...» — зізнається пацієнтка терапевтичного відділення Надія Іванівна. У старенької, окрім задавнених болячок, нещодавно виявили катаракту, обіцяють, що операція має бути успішною, але де знайти пенсіонерці кошти на штучний кришталик? І знову до хліба насущного — бабусі розповідають, як заради економії газу обладнали грубки, переходять на дрова та навіть тріски з довколишніх лісів. «Невідкладна медична допомога та допомога дітям у нас надається безплатно, — запевняє Т. Собко. — Але медикаменти, і коли оперативні втручання, і коли треба лягати на оздоровлення у плановому порядку, хворі купують самі». Однак у лікарні започаткували «лікарняну касу», яку можна розцінювати як перший крок до страхової медицини. На Житомирщині ця схема вже успішно діє не перший рік. Людина платить щомісяця 20 гривень і за потреби отримує базову медичну допомогу.

Життя триває і всупереч злидням. Хоча інколи здається, що сільська глибинка живе немов у якомусь іншому вимірі... Одна молода мама у червоноармійському пологовому відділенні народила вже третю трійню, а загалом у неї вже семеро дітей. Місцеву мадонну тут усі добре знають. Але 27-літня Віта (як вона представилася) живе з чоловіком та дітьми у найманій хаті, а на запитання, чи отримувала державну допомогу на дітей, вона лише знизала плечима...

Коли позитивні наслідки реформ дійдуть до села? Поки що їх не видно... Хоча і лікарі, й пацієнти жваво обговорюють пенсійну реформу. Чоловіки вважають, що для них 60—62 роки — це верхня межа. Бо тривалість віку дуже мала. «А жінки — хороші, потягнуть, я за них відповідаю», — посміхається головлікар. Жінки в білих халатах, яких у лікарні більшість, ніби теж не проти продовжувати довше, але кажуть: якби ж зарплата, а відтак і пенсія більша... Бо як можна прожити на ту мізерну тисячу, коли всі ціни ростуть, як ракова пухлина?

Юліана ШЕВЧУК.

Київ—Червоноармійськ.

☞ ДОВІДКОВО

«Лікарняна каса Житомирської області» — благодійна організація, яка є одним із альтернативних джерел фінансування галузі охорони здоров'я. Станом на перше липня 2010 року членами благодійної організації «Лікарняна каса Житомирської області» були 192 тисячі 187 осіб (14,9% від загальної кількості мешканців області).

ФОТОФАКТ

Через будівництво готелю на вулиці Федорова у Львові руйнуються будівлі на прилеглих територіях. Так, напередодні тріснули маяки, встановлені на будинках по вулиці Сербській в історичній частині міста, яка належить до територій, внесених до переліку світової спадщини ЮНЕСКО.

Фото Маркіяна ЛИСЕЙКА (Укрінформ).

Слідами вибухів у Макіївці: міліція перевіряє психічно хворих, а СБУ — активістів «Свободи»

У Донецькій області продовжують шукати зловмисників, винних у двох вибухах у Макіївці 20 січня. Як вже повідомлялося, Служба безпеки України порушила кримінальну справу за статтею «тероризм» та оприлюднила фотороботи двох підозрюваних. На причетність до скоєння злочинів перевірено близько 7 тисяч осіб.

Крім того, перевірили 1,8 тисячі працівників, які допущені до роботи з вибуховими речовинами. Проведено інвентаризацію на 118 об'єктах, де зберігається та використовується вибухівка. Через виявлені недоліки призупинено роботу 34 таких об'єктів. А у звичайних громадян за два тижні вилучено близько кілограма вибухівки, 43 одиниці вогнепальної зброї, шість гранат, 1,2 тисячі патронів, 10 електродетонаторів та підривачів.

Пошуки двох підозрюваних тривають: міліція звернулася до мешканців області із проханням повідомити інформацію про перебування названих осіб. А тим часом у ВО «Свобода» заявили, що донецьких активістів організації допитали у зв'язку із розслідуванням кримінальної справи. «Заступника голови обласної організації Сергія Білоблоцького було допитано в Управлінні Служби безпеки України в Донецькій області (слідчий — Косяк Євген Леонідович). Також на допит було викликано голову Донецької міської організації Артура Шевцова, заступника голови Олексія Погорілого та члена донецької «Свободи» Станіслава Славгородського. Підстава виклику до СБУ — нібито причетність «свободівців» до вибухів у Макіївці. За словами Сергія Білоблоцького, представники СБУ вимагали від нього дати підписку про нерозголошення бесіди, а також випитували про діяльність місцевої «Свободи», йдеться у повідомленні, розповсюдженому партією. В УСБУ Донецької області не коментують хід розслідування кримінальної справи.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

У райвідділах міліції продовжують гинути люди

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Останнім часом побільшало повідомлень про смерть людей у РУВС. Тільки за 2010 — початок 2011 років там загинуло близько 50 громадян. Принаймні таку статистику наводять українські правозахисники. Наприклад, тільки за січень у Харківській області в Лозівському РУВС сталося два надзвичайні випадки — з вікон викинулися дві людини.

Перша страшна трагедія трапилася 9 січня. Ласло Коломпарова запросили до цього райвідділу на розмову про зберігання наркотиків. Чоловік прийшов на допит разом зі своєю співмешканкою. Після тривалої бесіди зі слідчими Ласло викинувся з вікна четвертого поверху. На жаль, йому не вдалося вижити. За версією правоохоронців, чоловік був у стані наркотичного сп’яніння. Мовляв, тому і вчинив самогубство. За словами заступника начальника ГУМВС України в Харківській області Андрія Стародубцева, працівники міліції намагалися не дати чоловікові випстрибнути з вікна. Однак їм це зробити не вдалося. Адже все відбулося дуже швидко. «В цей час на четвертому поверсі знаходилися інші особи, які перебували в райвідділі з інших питань. Вони засвідчили, що ніяких недозволених методів до чоловіка не застосовувалося», — зазначив А. Стародубцев.

Однак іншої думки родичі загиблого. Мати Коломпарова переконує: її сина закатували в міліції, а потім викинули з вікна.

— Я буду добиватися справедливості. Так усе просто не залишу. Адже не стало мого сина. Залишилося сиротами четверо дітей. Вимагатиму, щоб міліціонерів, які причетні до загибелі сина, суворо покарали, — сказала «Голосу України» жінка.

Прокуратура Харківської області:

«...За наслідками перевірки порушено кримінальну справу за фактом перевищення службових повноважень працівниками Лозівського МВ ГУМВС України в Харківській області, що супроводжувалося насильством, застосуванням дій, які спричинили тяжкі наслідки за ознаками злочину, передбаченого ч. 3 ст. 365 КК України».

Інша трагедія в цьому райвідділі сталася 22 січня. Оксана Бондаренко провела в кабінеті слідчого близько п’яти годин. Потім жінка зізналася у крадіжці мішка картоплі, попросилася до туалету і вистрибнула з вікна третього поверху. Що сталося в кабінеті міліціонерів, достеменно невідомо. Ось як описують ті події правоохоронці (наводимо майже дослівно).

ГУМВС України в Харківській області:

«О 13.30 після завершення слідчих дій 36-річній громадянці було запропоновано прийняти участь у відтворенні обстановки та обставин події (скоєння крадіжки). Жінка погодилася, при цьому, посилаючись на свої особисті потреби, направилася до туалетної кімнати. Там жінка зачинила двері, відкрила вікно та намагалася вибратися з приміщення райвідділу. Маючи бажання втекти від правоохоронців, жінка стрибнула з вікна третього поверху Лозівського МРВ, самостійно намагалася покинути територію райвідділу, але була затримана працівниками міліції. Для з’ясування стану здоров’я обвинуваченої працівники міліції викликали «швидку допомогу». Жінка була доставлена до Лозівської районної лікарні».

Медики констатували в жінки тяжкі ушкодження, переломи ребер і травму легенів. На жаль, невдовзі Оксана померла. Її мати підозрює, що, як і в першому випадку, — це не було самогубство! Мовляв, її доньку довели до такого стану правоохоронці.

А тим часом начальник столичної міліції Олексій Крикун відсторонив від виконання службових обов’язків керівництво Святошинського райвідділу міліції, де помер затриманий за підозрою у скоєнні вбивства. Також відсторонено і співробітників, які здійснювали його допит. Про це нещодавно на брифінгу повідомив начальник Центру громадських зв’язків ГУ МВС України в м. Києві Володимир Поліщук. За його словами, до міліції надійшло повідомлення про те, що в одному з будинків Святошинського району столиці на сходах між поверхами виявлено тіло вбитого чоловіка. Згодом правоохоронці затримали підозрюваного у вчиненні цього злочину, який проживав у цьому ж під’їзді, та доставили до райвідділу міліції.

Під час документування пояснень людині раптово стало зле, через що співробітники міліції викликали «швидку», яка врятувати життя людини не змогла. За попередніми висновками лікарів, причиною смерті стала гостра коронарна серцева недостатність.

Разом із тим у померлого є тупа травма живота, порізи на руках. Крім того, він хворів на цироз печінки.

Олександр ПЕКНИЙ.

Фото автора.

СЛУЖБА 102

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Доцент брав гроші за заліки

Співробітники СБУ затримали доцента Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу, коли представник студентської групи вручав йому 6 тис. 500 грн. — перший транш хабара за успішне складання заліків. Усього ж, як повідомили в прес-центрі управління СБУ, два заліки мали коштувати студентам 9 тис. грн. За фактом отримання хабара прокуратура міста Івано-Франківська порушила кримінальну справу за ч. 2 ст. 368 Кримінального кодексу України. А загалом із початку року працівники управління СБУ області затримали чотирьох осіб за підозрою в хабарництві.

Дарина НАЗАРЧУК.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

Фальшиву горілку розливали в гаражі

Підпільне виробництво горілки в Кривому Розі розкрив покупець. Він придбав пляшку в одному з місцевих павільйонів, а вже через годину після вживання відчув усі симптоми отруєння і звернувся до лікарні, а потім — і до міліції. Правоохоронці швидко виявили та припинили діяльність підпільного цеху, де виготовлявся фальсифікат горілки відомої марки. Як виявилося, «виробництво» організував в одному з гаражів гаражного кооперативу 23-річний житель Кривого Рогу, який уже встиг налагодити й збут товару на місцевих ринках та в дрібних магазинах. Із незаконного обігу, за словами начальника відділу управління податкової міліції ДПА в Дніпропетровській області Олександра Матвійця, було вилучено обладнання, понад 200 літрів спирту, тару, металеві пробки та майже 2000 пляшок готової продукції на більш як 50 тис. грн. За висновком експертизи, рідина в пляшках була небезпечною для вживання і становила загрозу життю та здоров’ю людей. Зловмисник відповідатиме щонайменше за двома статтями Кримінального кодексу України.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

ЯК НЕ СТАТИ ЖЕРТВОЮ

Обережно! Ваш гаманець під прицілом

Нещодавно кременчуцькі правоохоронці затримали 32-річного кишенькового крадія, котрий спустошував гаманці містян у громадському транспорті. Професійний злодій, який «працював» в місті, неодноразово потрапляв в поле зору правоохоронців. Чоловік уже мав судимість за аналогічні злочини і вживав наркотики. Кримінальний фах дозволяв безробітному молодикові задовольняти хибну звичку, щоправда, недовго, оскільки менш як за місяць крапку в його «професійній» кар’єрі поставили правоохоронці Кременчуцького райуправління.

У годину пік Сергій сідав у тролейбус чи маршрутне таксі, обирав жертву, витягав з її сумки або кишені гаманець та виходив на наступній зупинці. Здобуті гроші крадій одразу ж витрачав на придбання наркотиків. Наразі встановлено його причетність до скоєння чотирьох кишенькових крадіжок. За виявленими фактами порушено кримінальну справу за ч. 2 ст. 185 Кримінального кодексу України (крадіжка, вчинена повторно). Санкція вказаної статті передбачає обмеження або позбавлення волі на строк до п’яти років.

Щоб не потрапити на гачок до таких злодіїв, правоохоронці радять бути особливо уважними в переповненому транспорті. Потрібно уникати переповнених тролейбусів, маршруток, звертати увагу на людей, що підштовхують під час посадки або в салоні, чіпляються за одяг тощо. При посадці у громадський транспорт сумку необхідно тримати тільки перед собою, у жодному разі не збоку й не позаду. Те саме стосується і стільникових телефонів. Також потрібно пам’ятати, що книжки, газети, кросворди і музика в навушниках тільки відволікають увагу. Вони вірні помічники «щипачів». Якщо людина, котра стоїть поряд, викликає підозру, подивіться їй в очі й демонстративно відсуньтеся. Кишенькові злодії (якщо це вони) — дуже обережні люди, і після цього самі втратять до вас інтерес.

Борці з наркоманією стали підозрюваними

СЛІДСТВО ВЕЛИ...

Узято під варту п’ятеро колишніх працівників відділу боротьби з незаконним обігом наркотиків УМВС України в Житомирській області. У числі затриманих — і колишній начальник цього відділу. Після порушення кримінальної справи за частиною 3 ст. 364 (зловживання службовим становищем) Кримінального кодексу України він на виклик до слідчих органів не з’являвся і не повідомляв про своє місце перебування. У зв’язку з цим його було оголошено в розшук. Через деякий час з’явився до прокуратури з повинною.

Усе почалося третього листопада минулого року. До квартири, яку винаймали громадянин Білорусі Ігор Коктиш із дружиною і де перебували інші люди, увірвалися працівники відділу боротьби з незаконним обігом наркотиків УМВС України в області. Нагадаємо, Ігор Коктиш — це той самий білоруський опозиціонер, видачі якого вимагають правоохоронці сусідньої держави. Свого часу він був звинувачений у тяжкому злочині, але спершу Брестський обласний суд, а затим і Верховний суд Білорусі винесли виправдувальні вироки. Він виїхав в Україну. Тут тривалий час провів за гратами, але Європейський суд висловився проти його екстрадиції в Білорусь.

Під час несподіваного візиту міліціонерів дружина Коктиша встигла зв’язатися зі знайомими журналістками із житомирського тижневика, які теж прибули туди і надали цій справі розголосу. Широкому загалу стала відома версія Коктиша та його друзів про те, що їм підкинули наркотики. Їх затримали на три дні, потім випустили, не висунувши звинувачень. Уже десятого грудня прокуратура області порушила кримінальну справу за фактом порушення недоторканності житла та перевищення службових повноважень працівниками ВБНОН. В повідомленні прес-служби прокуратури зазначається, що вони проникли до квартири без дозволу мешканців та власників «за відсутності вмотивованої постанови судді, що є порушенням норм кримінально-процесуального законодавства, застосували насильство та дії, що ображають особисту гідність потерпілих, та незаконно провели огляд житла».

— З тої справи в мене виникла підозра відносно чистоти дій працівників міліції. Ми змогли довести порушення, — зазначив із цього приводу прокурор області Микола Франтовський.

«Була моя команда зайнятися збувачами наркотиків, розібратися, чому вони так вільно себе почувають. Вони стали давати показання, хто прикриває», — каже начальник УМВС України в області Юрій Івакін.

У результаті стали пильніше продивлятися до того, що роблять працівники ВБНОН. Найбільшого резонансу набуло затримання двох лейтенантів міліції одразу після одержання хабара за обіцянку не притягувати до відповідальності за наркотики: події нагадували тоді кінокадри детективної автогонки...

Прокурор запевнив: «Коли справа дійде до суду, стануть відомі шокуючі подробиці».

Олексій КАВУН.

Житомир.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Убив дружину... ножицями

Трагедія сталася у селі Гадинківці Гусятинського району на Тернопільщині. В пориві люті 71-річний чоловік устромив 56-літній дружині в шию ножиці, звідки фонтаном бризнула кров. Замість того, щоб рятувати жінку, він утік із хати. Щоправда, повідомив про це сусідам та родичам. Ті спочатку не повірили, але коли прибігли, жінка вже була мертва. Що ж не поділило літнє подружжя? Чоловік (він у дружини був другим) вимагав повернути йому гроші за продану власну хату. Цікаво, що за деякий час до трагедії у домі побував дільничний інспектор, який намагався примирити чоловіка й дружину, котрі галасували на весь куток. Вони ніби притихли, але потім сварка спалахнула з новою силою.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Для проведення весняно–польових робіт у Черкаській області потрібно понад півтора мільярда гривень. За словами заступника голови ОДА Василя Корнієнка, третина сільгосппідприємств неспроможна розпочати посівну без отримання кредитів, *передає наш власкор Лідія Титаренко*

Учора міністр закордонних справ України Костянтин ГРИЩЕНКО відвідав Вірменію, *повідомили у прес–службі відомства*

У НОМЕР

ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Заготовляв дрова — знайшов арсенал снарядів

Протягом трьох днів знешкодували найбільшу на Вінниччині знахідку боєприпасів часів минулої війни піротехніки разом із фахівцями інших спецпідрозділів управління МНС. Перший снаряд побачив житель селища Браїлів Жмеринського району, який заготовляв у лісі дрова. Піротехнічна група аварійно-рятувального загону, обстеживши територію, виявила склад із 169 боєприпасів. Смертоносна зброя знаходилася у вибалку. Наступного дня сапери знайшли ще 69 одиниць боєприпасів.

Як повідомили у прес-службі обласного управління МНС, найбільше з виявлених снарядів мали маркування 37-го, 76-го та 88-го калібрів. Велике скупчення смертоносної зброї становило небезпеку ще й тим, що вона знаходилася неподалік селища. Його жителі постійно бувають у лісі не лише влітку, а й зимою. Провідний фахівець сектора організації служби підготовки пожежно-рятувальних сил та спеціальних підрозділів оперативного реагування УМНС у Вінницькій області Анатолій Жуков припускає, що в лісі поблизу названого населеного пункту можна й надалі сподіватися на такі «сюрпризи». У роки війни тут відбувалися жорстокі бої, проходила лінія оборони. Тому роботи з виявлення залишків зброї продовжать ще й навесні.

Віктор СКРИПНИК.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Київський метрополітен «мінував» паралізований чоловік

Працівники СБУ встановили особу аноніма, який 26 січня телефоном повідомив службу екстреного реагування про замінування Київського метрополітену. Ним виявився інвалід І групи, який мешкає в одному з населених пунктів Долинського району. Чоловік, як з'ясувалося, вже 11 років прикутий до ліжка. Його витівка змусила спеціальні та правоохоронні служби обстежити 43 станції столичного метро. Жодних вибухонебезпечних предметів не було виявлено.

Телефонував чоловік із хуліганських мотивів. Матеріали про його протиправну діяльність спрямовано в органи внутрішніх справ. У СБУ наголошують, що за такі дії закон передбачає покарання не лише у вигляді значного штрафу (від 235 тисяч 250 гривень до 470 тисяч 500 гривень), а й позбавлення волі терміном до семи років.

Дарина НАЗАРЧУК.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Хотів помститися охоронцям торговельного центру

Торговельно-розважальний центр «Матерік» хотів «підірвати» 45-річний безробітний, аби помститися охоронцям, які спіймали його на крадіжці чвертки і вивели із приміщення. Чоловік зателефонував із міського телефону до міліції та повідомив про «замінування» ТРЦ. Зловмиснику загрожує позбавлення волі на термін до трьох років. Як розповів на прес-конференції заступник начальника Головного управління — начальник кримінальної міліції МВС України в області Валерій Мазан, торік було зареєстровано 18 анонімних дзвінків про загрозу вибуху.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Стріли кохання вражають серця і... гаманці

Наступний тиждень відкриває свято, до якого українці ставляться по–різному. Однак одностайно своїм його давно визнали представники української торгівлі.

Скрізь — від обдертих лотків у брудних підземних переходах до блискучих вітрин найдорожчих київських бутиків — в око впадають червоні серця — символ Дня святого Валентина. А ще майорять пропозиціями про надання послуг для всіх закоханих ресторани, кафе, турагентства і навіть кінотеатри з театрами. Крім того, безумовно, «ростуть акції» ювелірів і кондитерів.

Але, як говорив про День святого Валентина герой Джима Керрі в американському фільмі «Вічне сяйво пристрасті»: «Це свято придумали продавці листівок, щоб люди відчули себе вдвічі нещасними...» Безумовно, тих, чиє серце в цей момент б'ється без любовних переборів, дратує чи навіть засмучує весь цей «не наш» солодкавий галас, помножений на черговий виток цін. Проте в нашій країні є і чимало прихильників Дня Валентина, яких радує офіційний привід для купівлі подарунка дорогій людині або для того, щоб просто сказати їй кілька теплих слів у домашній або урочистій обстановці.

«Потрібно святкувати! — упевнена продавець квітів Олена, старанно переписуючи цінники на свій товар. — Адже любов — це найкращий стимул у житті!». «Не вважаю цей день українським святом, — супиться, побачивши «святкову» ціну на троянди, чоловік, котрий купує в Олени шикарний букет, — святий Валентин не належить до кола святих православної церкви. Проте кожен вирішує для себе сам, святкувати цей день чи ні. Я ось дарую коханій квіти без приводу».

«Цей день перетворили на свято розпусти! — злиться, незважаючи на майже весняне лютневе сонечко, пенсіонерка Ганна Іванівна з явною огидою роздивляючись, за її словами, «вульгарні листівочки». — Зараз усе напоказ! З усього роблять об'єкт реклами і продажу. А любов — це таїнство». Такого ж віку інша жінка, протягуючи гроші продавцю у кіоску, має іншу думку: «Напевно, це все-таки свято для тих, хто тільки-но закохався. Я, наприклад, із величезним задоволенням спостерігаю, як його святкує молодь. Щоправда, часто це буває так: подарували один одному валентинки і розійшлися. Ось онучка попросила мене купити кілька сердечок. Виконую її прохання».

Яна СТАДІЛЬНА.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Львів у шоколаді

Учора у львівському палаці мистецтв за участю світової зірки Робертіно Лоретті стартувало триденне свято шоколаду.

Своєю майстерністю поділяться відомі кондитери українець Валентин Штефаньо та росіянин Едуард Лебедєв. Львів'яни та гості міста зможуть у Музеї шоколаду почути історію його виникнення та дізнатися секрети виробництва. Розповіді супроводжуватимуться шоколадним частуванням. Двох щасливчиків чекає сюрприз від відомої авіакомпанії — квитки у будь-яку точку світу. В суботу найвідоміший в Україні шоколатьє Валентин Штефаньо збудує справжнє шоколадне місто. Організатори свята також готують найдовший в Україні торт.

Богдан КУШНІР.

Львів.

Гаряча вода — наче сніг на голову

У Кам'янці-Подільському подорожчала гаряча вода. Попереднє підвищення тарифу відбулося лише місяць тому — у грудні. Відтак, уже в січні споживачам нараховували за кубометр не 12,01 гривні, а 14,41 грн. плюс щомісячну плату за технічне обслуговування мережі. Тим часом рішенням сесії міськради з 1 лютого затверджено новий тариф на холодну воду. Саме це й стало приводом підвищення вартості гарячої, запевняє влада. Вона автоматично зросла на 90 копійок, й кубометр тепер коштуватиме 15 гривень 31 копійку.

Стало відомо й про ухвалу суду, за якою КП «Міськтеплоенергія», що є постачальником води й тепла, разом із майновим комплексом знову перетворять у ЗАТ. Лише рік тому попередня влада забрала його в комунальну власність, пройшовши всю вертикаль судів. Населення побоюється, що в разі чергової передачі КП колишні орендарі теж захочуть почати господарювання з нових підвищень, які непосильні для більшості сімей, про що свідчить й офіційна інформація. Так, начальник управління економіки Майя Гурська повідомила: Кам'янець-Подільський знаходиться на останньому місці серед міст області за соціально-економічним розвитком, тут також найнижча офіційна зарплата.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Безалкогольні ночі Луцька

З 1 березня в Луцьку вночі не продаватимуть спиртне. Рішенням виконкому міської ради закладам торгівлі обласного центру з 23.00 до 8.00 години заборонено реалізовувати всі без винятку алкогольні напої. Загалом це рішення поширюється на вісімдесят магазинів і кіосків, які працюють у цілодобовому режимі. Все це має, на думку міської влади, зменшити кількість злочинів у Луцьку, більшість яких скоюють у стані сп'яніння, позитивно позначитися на здоров'ї його мешканців і психологічному мікрокліматі в сім'ях.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Ртуть біля храму

У Черкасах парафіяни Свято-Михайлівського собору (МП) виявили на території, прилеглій до храму, близько 9 кілограмів розлитої ртуті.

Рятувальники МНС, які негайно виїхали на місце події, провели демеркуризацію території. Працівники МВС та СБУ проводять слідчі дії, щоб встановити походження небезпечної речовини та осіб, які скоїли злочин.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Через пожежу вночі евакуювали 35 осіб

У ніч з четверга на п'ятницю в самому центрі Харкова, буквально за декілька десятків метрів від будинку міської ради, сталася велика пожежа. Сигнал про загоряння в одній із квартир на п'ятому поверсі шестиповерхового будинку надійшов у МНС приблизно о 2 годині 40 хвилин. Вогонь швидко поширився на верхні поверхи та горище. Загальна площа пожежі становила 300 квадратних метрів. У гасінні брало участь 21 відділення рятувальників. З будинку евакуювали 35 осіб. Локалізувати вогонь удалося лише близько 8-ї ранку. Завдяки професійній роботі пожежних жертв і потерпілих немає.

Фото Володимира АНДРЕЄВА (УНІАН).

Житловий будинок по вул. Пушкінській, 3 — пам'ятка архітектури. Побудований в 1914 році за проектом архітектора О. І. Ржепишевського. Дерев'яні перекриття, повітряні комунікації для пічного опалення, ветхість будівель — зробили будинок дуже уразливим для відкритого вогню. Минулої осені в центрі Харкова також геть вигорів старий будинок. Тоді пожежні цілу ніч боролися з вогнем, але ліквідувати його вдалося лише вранці, коли від будівлі залишилися тільки цегляні стіни.

Харківський міський голова Геннадій Кернес дав указівку комунальним службам і департаментам міськради ліквідувати наслідки нічної пожежі й надати допомогу мешканцям. Про це повідомила прес-служба міськадміністрації. Наразі КП «Житлокомсервіс» займається розчищенням будівельного сміття на місці пожежі, КП «Харківські теплові мережі» оперативно досліджує стан систем опалення в будинку. Всі евакуйовані мешканці тимчасово розселені. Людям надають психологічну допомогу.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Києву загрожує чергова «підтяжка обличчя»

Кияни від жаху завмерли: найкращий проект благоустрою центральної частини Києва до Євро-2012 буде оголошено 29 квітня. Про це на спеціальній презентації **(на знімку)** повідомила столична міська влада та Головне управління містобудування та архітектури міста.

За словами члена президії київської організації Національного союзу архітекторів України Віктора Зотова, метою нового конкурсу є визначення кращого проекту благоустрою території від Національного музею історії Великої Вітчизняної війни до Львівської та Контрактової площ з докладним опрацюванням найважливіших ділянок, а саме: Київського дитинця і Пейзажної алеї, Контрактової площі та Андріївського узвозу, Поштової площі, Європейської площі з виходом Хрещатика до Дніпра і на острови, Хрещатика і майдану Незалежності, Київської фортеці.

«Конкурсанти самі визначають обсяг робіт, який може бути реалізований до початку Євро-2012... Я сподіваюся, пропозицій що-небудь побудувати в цій зоні буде мало. Навпаки, важливо, щоб конкурсанти окреслили певні правила, які регулюють обмеження будівництва в зоні. Головна мета — забезпечити туристичний маршрут, завдяки якому могли б правильно подати історико-архітектурні перлини Києва», — «заспокоїв» пан В. Зотов.

Фото Павла БАГМУТА (Укрінформ).

Перші кроки щодо «благоустрою» вже зроблено! Вони всі нам знайомі до болю: в центрі старанно виколупують ще цілком придатну тротуарну плитку, в черговий раз перекладену менше десяти років тому за влади Олександра Омельченка. У КМДА офіційно заявили, що з 1 лютого по 1 травня на майдані Незалежності «триватиме ремонт дорожнього покриття і гідроізоляції на непарній стороні вулиці». У скільки обійдеться киянам вартість заміни плитки, в КМДА не повідомили...

Гра проти карієсу в чотири руки

У всьому світі говорять про превентивну медицину як медицину XXI сторіччя, головний постулат якої — збереження та укріплення здоров'я, а не лікування хвороб. Як зазначив член Координаційної ради зі стоматології при ГУОЗ КМДА, директор Інституту стоматології НМАПО ім. П. Л. Шупика Олексій Павленко, одним із пріоритетів розвитку є профілактика виникнення захворювань ротової порожнини та їх ускладнень. Для вирішення цієї проблеми в Києві при Інституті стоматології НМАПО ім. П. Л. Шупика створено Центр профілактичної та превентивної стоматології, де опрацьовуватимуть новітні технології профілактики стоматологічних захворювань та превентивні заходи, зокрема, метод роботи «у чотири руки». Йдеться про тандем лікаря і асистента під час надання кваліфікованої допомоги з використанням сучасних технологій та інструментарію.

Зараз в Україні в державних та приватних стоматологічних закладах працюють 35—37 тисяч спеціалістів. Згідно з Європейськими стандартами, такої кількості недостатньо. За словами начальника ГУОЗ КМДА Раїси Моісеєнко, основним завданням, яке сьогодні стоїть перед стоматологічною галуззю Києва, є створення єдиних умов отримання киянами стоматологічних послуг, забезпечення населення елементарними гігієнічними, профілактичними та лікувальними засобами.

Ольга ВІТЕР.

Зруйнували купол археологічного музею

У трьохстах метрах від робочого кабінету одеського міського голови на Приморському бульварі невідомими вандалами було зруйновано скляний купол філії археологічного музею.

Його спорудили кілька років тому під час реконструкції найстарішої вулиці міста. На глибині п'ять метрів тоді виявили залишки античного міста епохи Давньої Греції. Вирішили організувати на цьому місці філію археологічного музею. Через скляний купол можна було побачити композицію зі знахідок.

На місці діри тепер «красується» латка з поліетиленової плівки, а міліція шукає вандалів, які пошкодили купол.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Весна прийде на тиждень раніше

Зазвичай весна приходить в Україну в середині березня, а на території Криму — наприкінці лютого. Однак цього року потепління настане на тиждень раніше, прогнозує професор, завідувач відділу кліматичних досліджень і довгострокового прогнозу погоди Українського науково-дослідного гідрометеорологічного інституту (УНДГМІ) Вазіра Мартазінова. Про це вона повідомила на прес-конференції в Києві.

Метеоролог також зазначила, що в лютому очікується дві хвилі похолодання. «Але ми не чекаємо до мінус 28. Я вам точно можу сказати», — заспокоїла вона, додавши, що буде максимум до мінус 10—мінус 15 градусів морозу, і то лише на Сході України. На Західну й Центральну Україну ці холоди не поширяться. Вазіра Мартазінова також повідомила, що вже з третьої декади лютого почнеться підвищення середньодобової температури до 10—12 градусів тепла вдень, і періодів похолодання після цього підйому температури, найімовірніше, уже не буде, а якщо й будуть — то короткочасні.

Митниця: від зміни місць доданків ситуація не змінюється

Сьогодні Держмитслужба рапортує про підготовку плану кардинальних заходів, які дадуть змогу митній системі забезпечити якісне виконання покладених на них функцій. З митних органів у рамках адміністративної реформи збираються звільнити більше 5 тис. осіб. Слідом за тестуванням, яке пройшли 18 тисяч співробітників цього відомства, щоб виявити профнепридатних, почалася перевірка документів про освіту. Уже звільнені три співробітники служби, в яких виявилися підроблені дипломи. Однак підприємці не вірять, що від внутрішніх ротацій, що імітують кадрові зміни, і звільнень декількох липових митників, «схеми роботи» цієї системи, що стали притчею во язицех, кардинально зміняться.

Нагадаємо, одним із найбільших скандалів минулого року був недопуск десятків контейнерів із квітами до 1 вересня, а також невмотивоване блокування експорту зерна. Під час однієї з «закупорок», які не раз повторювалися восени, імпортери зафіксували рекорд: 12 тис. контейнерів застрягли в Одеському порту на два тижні. Загальний збиток бізнесу від таких «пробок» в 2010 році, за найскромнішими оцінками, становить... 500 млн. грн.

Підприємці, представники митних брокерів і перевізників надішлють Президентові України звернення із проханням зняти з посади керівника Державної митної служби України Ігоря Калетника й провести комплексну реформу відомства. Про це повідомив заступник голови партії «Сильна Україна» Олександра Кужель під час засідання «круглого столу» на тему «Основні аспекти Митного кодексу. Позиція бізнесу — позиція влади», що відбулося в Одесі. На думку політика, «хабарі, що збільшується, й завищення митної вартості роздувають кінцеву ціну імпортних товарів для споживачів», і «за все в остаточному підсумку розплачується кожен громадянин України», **повідомляє ЛІГА. нет.**

За словами представників митних брокерів і перевізників, ситуація на митниці нагадує відвертий саботаж. «Нам цілеспрямовано затягують терміни оформлення, від нас вимагають надати додаткову документацію. А органи, які повинні припинити це свавілля, не діють. На наші скарги ніхто не реагує», — заявила Галина Вдовіна, представниця профспілки вантажних перевізників і експедиторів.

«Припинити свавілля митників можна тільки за допомогою ухвалення єдиного документа, що визначить раз і назавжди правила гри, єдині правові норми для всіх учасників. Саме це завдання й вирішує Митний кодекс, редакція якого підготовлена робочою групою під керівництвом Сергія Тігіпка», — упевнена Олександра Кужель. Підприємці вважають, що терпіти далі не можна, треба самим фіксувати й систематизувати факти корупції. **Повідомити про порушення в роботі митної служби можна телефоном прямої лінії: 0 800 502 762.**

Банкірам подобається ідея НБУ обмежити дострокове зняття депозитів

Обмеження дострокового зняття депозитів матиме позитивний вплив на кредитування економіки і стабільність фінансової системи. Про це заявили голова правління Райффайзен Банку Аваль Володимир Лавренчук і голова правління Укрсоцбанку Борис Тимонькін, **передає УНІАН**. Вони підтримали ініціативу НБУ про обмеження дострокової видачі депозитів, винесену Нацбанком на громадське обговорення.

Зокрема, пан Тимонькін вважає, що при забороні на дострокове вилучення депозитів не порушуються права людини. Мовляв, так робить уся Європа. Підтримав колегу і голова правління Райффайзен Банку Аваль, який одним з аргументів на користь законодавчих обмежень вважає особливу соціальну значущість депозиту в Україні, тому «його не можна регулювати лише нормами двостороннього договору»...

Євроінтеграція зробить наше суспільство демократичним

За допомогою інтеграції в зону вільної торгівлі й трансформації економічних свобод українське суспільство стане демократичнішим. Про це під час «круглого стола» у Києві заявив посол Європейського Союзу в Україні Жозе-Мануель Пінту ТЕЙШЕЙРА (на знімку).

«Через цей процес суспільство України буде трансформуватися і стане демократичнішим. Відстаючі суспільства існують, тільки коли вони демократичні», — сказав Ж. Тейшейра.

У свою чергу, перший віце-президент Торгово-промислової палати України Віктор Яновський зазначив, що «питання зони вільної торгівлі вже кілька років перебуває в полі зору товаровиробників, і вчора ці проблеми обговорювали на високому рівні — у Президента, що свідчить про серйозну налаштованість України в цьому процесі на даному етапі».

Нагадаємо, переговори про зону вільної торгівлі розпочалися ще 2008 року. На цьому тижні в Києві проходить 15-й раунд переговорів, у рамках якого обговорюється застосування міжнародних і європейських стандартів, інструментів.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

У НОМЕР

ЧЕРНІГІВ

«Наполював» десять тисяч доларів і три роки умовно

Деснянський районний суд міста Чернігова розглянув матеріали кримінальної справи щодо колишнього голови ради Чернігівської обласної організації Українського товариства мисливців та рибалок Олександра Прокоп'єва. У квітні 2010 року він був затриманий правоохоронцями і звинувачений в отриманні хабара в 10 тисяч доларів за оформлення інвестиційного договору, згідно з яким надавалися значні пільги під час проведення полювань в межах Городнянського відділення мисливсько-рибальського підприємства Чернігівської обласної організації УТМР. Суд перекваліфікував його дії на шахрайство та призначив підсудному покарання у вигляді трьох років позбавлення волі з іспитовим терміном два роки.

Облпрокуратура подала апеляцію на це рішення, оскільки вважає судовий вирок таким, що не відповідає тяжкості здійсненого злочину.

Сергій ПАВЛЕНКО.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

Страшна знахідка на смітнику

У Дніпродзержинську в контейнері для сміття в одному з дворів знайшли тіло восьмирічної дівчинки, загорнуте у мішок. За попередніми даними, її зґвалтували та задушили. Встановлено, що дівчинка навчалася у Дніпродзержинській загальноосвітній школі-інтернаті для розумово відсталих дітей. За десять днів до цього мати через хворобу забрала її додому.

Правоохоронці запевняють, що це побутове вбивство. Під підозрою — знайомі матері, яка тимчасово не працює і зловживає алкоголем.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Пасажир стріляв у водія маршрутки, щоб той швидше рушав

Чоловіка роздратувало, що водій маршрутки довго не рушав із місця. Сварка між ними розпочалася ще в салоні машини. Пасажир підганяв водія їхати, а той відповідав, що ще не час. Словесна перепалка продовжилася на вулиці. Врешті, пасажир витягнув пістолет і вистрілив у бік 21-річного водія. На щастя, останній отримав лише невелику вогнепальну травму правої ноги. Пригода сталася на зупинці маршрутних автобусів у селищі Лисець Тисменицького району. Правоохоронці затримали зловмисника, який виявився мешканцем району. За фактом хуліганства, вчиненого із застосуванням вогнепальної зброї, порушено кримінальну справу. Крім того, чоловік буде відповідати за незаконне поводження зі зброєю. Зазначимо, що він уже мав справи з правосуддям за незаконне зберігання зброї. Звідки у нього тепер з'явився пістолет, з'ясовує слідство.

Дарина НАЗАРЧУК.

КРИМ

Торгували наркотиками у навчальних закладах

З початку року в автономії за фактами незаконного обігу наркотиків порушено 48 кримінальних справ. Співробітники Євпаторійського міськвідділу міліції припинили діяльність 20-річного дилера, який продавав їх в одній із шкіл. Випадки поширення наркотиків було виявлено в навчальних закладах Керчі та Феодосії. У Керчі в міліцію звернувся педагог одного із профтехучилищ, заявивши, що в приміщенні гуртожитку він виявив наркотик. Правоохоронці встановили його власника, ним виявився 17-річний учень цього училища. «У Феодосії в ході відпрацювання одного з вузів співробітники міліції відчули специфічний запах. На території навчального закладу було затримано двох молодиків, у яких вилучили марихуану і саморобний пристрій для її вживання», — розповіли в кримському міліції.

Георгій ВЕРВЕС.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 27 (5027)
СУБОТА, 12 ЛЮТОГО 2011

Зникаюча географія

Щорічно на карті України недораховуються десятків невеликих населених пунктів

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Перша згадка про село Гнильче Підгаєцького району (Тернопільська область) датується 1395 роком. Двічі — в 1914-му і 1944-му — його спалили дощенту. Після Великої Вітчизняної війни тут почвека нове життя. Більше трьох тисяч жителів працювали й жили безбідно. Сьогодні лишилося близько трьохсот чоловік, дві третини з яких — пенсіонери. За минулий рік у селі народилося лише двоє дітей.

Пенсіонери Володимир і Михайлина Калакура разом уже 60 років. Живуть тихим спокійним життям: з десяток курей, корова Ласа, що дає в день два літри молока. Але сил на корову вже не лишилося — продаватимуть. Одержуючи на двох пенсію 1500 гривень, намагаються заощаджувати на всьому. Та не виходить. На зиму необхідно закупити дров — майже 2 тисячі гривень, балон газу — 140, та ще й що-небудь із магазину принести.

— Головне для нас — дорога, — каже голова сільради Іван Сміх. — Зараз навіть рейсовий автобус до нас не доїжджає — ходимо до асфальту пішки. А це майже три кілометри, і для літніх людей — велика проблема. Є в нас торф'яні поклади, ліс, можна було б організувати роботу, але поки що ніяк не знайдемо інвесторів. Багато чого можна зробити, та грошей, на жаль, немає. Навіть на зарплату працівникам сільради місцева влада перерахувала грошей тільки на півроку, а на другу половину, кажуть, шукайте самі. 1996 року розпався колгосп, нічого не залишилося. Фермерство не прижилося. Зруйнувалося все легко, а відновити не можемо. У сільському магазині Марія Сміх купує одразу чотири буханці хліба. На кілька днів: магазин далеко від дому. Добре, що тут можна отоваритися в борг, до пенсії.

Кілька років витає в повітрі проект переселення з міст у вимираючі села, збираються й деякі суми як заохочення виплачувати... А поки ті, хто ще може працювати, їдуть на заробітки. А хто не може — потихеньку спивається. Молодь, перебравшись до міста, у село приїжджає тільки відпочивати.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

Фото автора.

Молодь, перебравшись до міста, у село приїжджає тільки відпочивати

ПОДІЇ ТИЖНЯ

4 лютого. Під час пленарного засідання було, зокрема, прийнято Закон «Про схвалення рішення Президента України щодо направлення миротворчого контингенту для участі України в наданні підтримки Операції ООН у Кот-д'Івуарі».

5 лютого. Суми. Учасники презентації рушникової доріжки демонструють рушник Сумщини в рамках Всеукраїнського проекту «Єдина Україна: Схід і Захід разом».

6 лютого. Донецька область. Незважаючи на плюсову температуру, тороси вкрили узбережну зону біля Маріупольського морського порту.

7 лютого. Народні депутати Юрій Ключковський, Сергій Подгорний, голова Комітету Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Олександр Омельченко під час засідання «круглого столу» на тему: «Проблеми законодавчого регулювання місцевих референдумів: український та зарубіжний досвід. Обговорення проекту закону України про місцевий референдум».

8 лютого. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин під час робочої поїздки до Житомирської області відвідав Червоноармійську центральну районну лікарню.

9 лютого. Парламентські слухання з питань оздоровлення та відпочинку дітей і молоді.

10 лютого. Черкаси. Біля Меморіалу загиблим у Великій Вітчизняній війні курсанти навчального центру Державної прикордонної служби України склали присягу на вірність Україні.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, Лідії ТИТАРЕНКО та Укрінформу

ГОЛОС УКРАЇНИ № 27 (5027)
СУБОТА, 12 ЛЮТОГО 2011

Парламентські слухання «Земля в українській долі: ситуація у земельній сфері, законодавче забезпечення земельних відносин та практика його реалізації» мають відбутися у Верховній Раді 23 березня

Спроби провести земельну реформу ведуться давно. Однак вони були непослідовними і несистемними, і тому конкретних відчутних результатів, передусім для селянина, не принесли, зазначив *Президент Віктор ЯНУКОВИЧ* під час відвідування господарства «Зоря», що у Білозерському районі Херсонської області

ДО РЕЧІ

На місці зруйнованих цукроварень будують нові

Два сучасні підприємства почали зводити на Вінниччині. Потужності кожного з них дають змогу переробляти по 12 тисяч тонн цукрових буряків на добу. Проекти нових заводів виготовили польські фахівці. До речі, майже всі цукроварні регіону мурували свого часу — 100—150 років тому — польські магнати.

Фінансуватимуть будівництво, повідомив голова Вінницької облдержадміністрації Микола Джига, також іноземні інвестори — з Китаю і Франції. Попередня вартість робіт оцінюється у більш як двісті мільйонів гривень.

Обидва заводи виростуть на місці старих цукроварень. Це дасть можливість зекономити час і кошти під час вирішення питання «прив'язки» будівництва до місцевості. Вже ведуться підготовчі роботи на спорудженні цукрозаводу в селі Шпиків Тульчинського району. Друга цукроварня з'явиться у селі Корделівка Калинівського району — там будівництво матиме свою особливість. Якщо у Шпикові на місці колишнього заводу залишилася тільки заводська труба, то у Корделівці робітникам вдалося зберегти приміщення непрацюючого заводу.

Нагадаємо, за Союзу на Вінниччині працювало 38 цукрозаводів. У 1989 році в області зібрали 8 мільйонів тонн буряків, з яких зварили 800 тисяч тонн цукру. Нині залишилося два десятки підприємств. Торік буряки переробляли на 14 з них. Вийшло 300 тисяч тонн солодких кристалів.

Хоча б якою складною була нині економічна ситуація, а буряківництво і цукроваріння — справа рентабельна. Як стверджує керівник одного з модернізованих підприємств, прибутковість забезпечує замкнутий цикл виробництва. «Ми самі вирощуємо сировину, самі її переробляємо, тобто все в одних руках. Так простіше приймати управлінські рішення і розподіляти кошти». Гектар бурякового поля дає близько двох тисяч доларів прибутку. За однієї умови — умілого господарювання.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Кожну сотку — під контроль,

або Чому тривалий час ніхто не брався за інвентаризацію земель

Як повідомили ревізори на одній із останніх колегій Хмельницької ОДА, торік їм вдалося виявити чи не найбільшу суму фінансових порушень — понад шістсот мільйонів гривень, з яких збитки становлять майже 160 мільйонів. Водночас втрати місцевих бюджетів — понад 290 мільйонів. А однією з головних причин такого легковажного ставлення до грошей називають безконтрольне використання землі. Більшу третину земель області, придатних для передачі в оренду, не використовують або використовують без правовстановчих документів, наголосили ревізори. А плата за землі, які передаються в оренду, здебільшого стягується за ставками, які значно нижчі від максимальної. Такі висновки КРУ.

До цифр треба ставитись обережно

Саме так прокоментували ситуацію в аграрному управлінні. А тим паче, якщо ці цифри надають ревізори. Мовляв, земельні відносини та сільські проблеми — надто специфічні, і формальні перевірки тут не завжди можуть відобразити реальну картину.

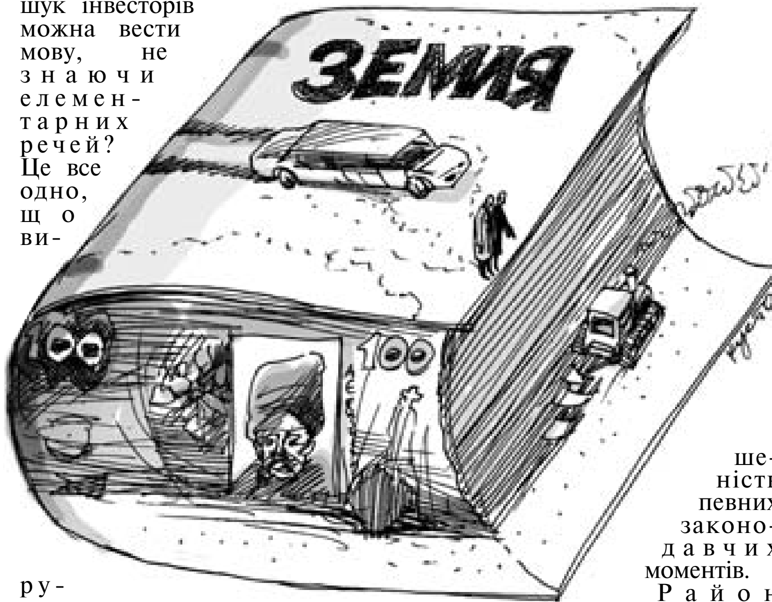
Яка ж вона насправді, ця земельна картина, точно сказати взагалі ніхто не береться. Лише кілька місяців тому влада області чи не вперше за багато років поставила завдання: провести інвентаризацію земель, врахувати не те що кожен гектар — кожну сотку.

Мета благородна. Але хіба не дивно, що за такої кількості різного роду земельних, аграрних, контролюючих та ревізуючих служб дотепер усього цього не було зроблено? Для Хмельниччини родючі землі — не абстрактне поняття. Адже, не маючи потужного промислового потенціалу, вона змушена повертатись саме до своїх селянських витоків — бо де ж іще, як не там, шукати такі потрібні джерела грошових надходжень.

Заступник начальника облагропроду Володимир Калініченко теж не став розкидатись цифрами: дані земельної інвентаризації стануть відомі десь на початку березня. А поки що всі райони розробляють та приймають свої плани розвитку АПК на найближчий час. От в них і мають з'явитись найсвіжіші показники «земельного перепису».

Коли так, спробувала дошукатись земельної істини у районах. Але там чекав сюрприз. Виконуючий обов'язки начальника одного із райсільгоспуправлінь особливо не лукавив: «Я тут не так давно, то ще й не знаю, яких земель, скільки використовується, і яка там плата за землю. Є у нас людина, котра займається цими питаннями, то у неї й повинні бути всі дані».

Дошукатись їх так і не вдалось. Та, очевидно, не в тому суть, які цифри назвав би згаданий спеціаліст. Справа в іншому. Про яке масштабне мислення аграрного керманича району, перспективні плани розвитку, будь-яке реформування земельних відносин, пошук інвесторів можна вести мову, не знаючи елементарних речей? Це все одно, що овирушати за дорогою покупкою, не маючи уявлення, яка сума у тебе в гаманці.

Стільки часу на всіх рівнях тільки й чути про нагальну потребу залучити до роботи на наших чорноземах ефективних інвесторів, домогтися максимальної віддачі від землі, зробити її надійним джерелом прибутків. Але хто і як це робитиме? Ну не старенькі ж бабусі з дідусями, котрі у переважній більшості і є власниками землі. Вони самі опинились в повній безпорадності перед тим «багатством», що їм випало. Напевно, для того ми і утримуємо з бюджету всі аграрні служби, щоб вони могли це робити. До того ж ефективно і з перспективою на майбутнє.

Не хочеться виступати у ролі повчальника чи тим паче викривальника на кшталт колишніх партійних газет, киваючи пальцем у бік керівника-початківця райагропроду. Він хоча б чесно зізнався, що не знає цих злощасних цифр. Але якщо тільки тепер, через стільки років після реформування та розпаювання земель, ми лише намагаємось визначити, чого і скільки у нас насправді є, то чим від цього новачка відрізнялись ті керівники, котрі раніше впевнено сипали цифрами та звітами?

А до гектарів — ще уважніше

Не хочу, щоб склалось враження, що так-таки ніхто і нічого не знає. У Білогірському районі, приміром, ледь не на пальцях розклали, які землі ким використовуються. Понад 95 відсотків орних земель у районі обробляється, і це один з найкращих показників в області. Залишилась невитребуваною зовсім невелика кількість земель запасу, та й то через невирішеність певних законодавчих моментів. Район сам, практично без залучення зовнішніх інвесторів, справляється зі своїми посівними площами. Добре це чи погано? То як подивитись.

З одного боку, хто, як не місцеві господарники, подбає не тільки про те, щоб якнайкраще доглянути поля, а й про те, щоб хоч чимось підтримати сільські громади.

— А з другого — подивіться на наші землі, — каже начальник райсільгоспуправління Микола Тищук. — Лише половина району може похвалитись справді родючими полями. А іншу — хоч під гольф-клуби, хоч під лижні траси здавай. Там місцевість горбиста, кадастрова оцінка земель дуже низька. Для того, щоб такі поля добре зародили, в них потрібно чимало вкласти. А великі інвестиції сьогодні аж ніяк не всім нашим орендарям під силу.

Торік із чотирьох господарств, що звітували про прибутковість, усі заявили: справді отримали прибутки. Найбільший — господарство «Перлина Поділля» — три мільйони гривень. Два інших набрали від семисот тисяч до мільйона. Вони стали яскравим прикладом того, що навіть у найважчих фінансових умовах земля та аграрний бізнес можуть бути прибутковими.

Але аж ніяк не всі хваляться такими здобутками. Хоч як обліковуй кожну сотку, як перераховуй засіяні гектари, але з кожним роком під урожай доводиться витрачати дедалі більші кошти. А реалізаційні ціни хоч і зростають, проте не можуть наздогнати витрати.

От і виходить, що у тому самому Білогірському районі виплата за паї становила понад мільйон гривень і перевищила 103 відсотки, але водночас лише в чотирьох господарствах із тридцяти п'яти вона нараховувалась у розмірі трьох відсотків, решта платили менше. Думається, що у більшості випадків так було не так через жадібність орендарів, як через те, що їм дуже важко зводити кінці з кінцями.

Парів буде менше, а посівів більше

Але навіть незважаючи на всі цінові диспропорції, законодавчі колізії та відсутність стратегічних планів, область намагатиметься збільшити засіяні площі. Ще з осені кількість земель, які до цього не використовували, зменшилась на 34 тисячі гектарів. Під час весняної посівної ця цифра має зрости, як тепер планують, ще на кілька тисяч гектарів. Та називати точні цифри не поспішають: хто знає, які цінові та інші сюрпризи принесе весна.

Нині в розпорядженні господарств та сільського населення краю налічується понад мільйон гектарів посівних площ. А от ще 170 тисяч — під парами. Зрозуміло, що такий розподіл відбувся не так заради дотримання технології, як через те, що поля просто не вдалось обробити та засіяти. Тому вже тепер поставлено завдання, щоб кілька десятків тисяч гектарів із цих площ все-таки було переведено з-під парів під посіви.

Плани не з простих, бо потребуватимуть серйозних додаткових затрат. Проте вже тепер навіть у тих районах, де зберігатимуться старі площі посівів, говорять про серйозний дефіцит коштів на посівну. А де брати додаткові фінансові резерви? Але в області сподіваються, що їх все-таки вдасться знайти і взяти від землі все, що тільки вона може дати. Попри всю проблемність, поки що саме вона залишається чи не єдиним реальним джерелом економічного зростання. І не враховувати це — просто злочинно.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

«Де ж ви були, шановні вчені мужі, коли нищили колгоспи?»

РЕЗОНАНС

До глибини душі вразив мене, ветерана праці, колективний лист наших поважних науковців-аграріїв, надрукований в «Голосі України» за 11 січня 2011 року «Вчена думка...».

Насамперед здивував сам тон розмови. Хіба до лиця таким поважним людям з вченими званнями академіків, професорів, докторів наук, керівників солідних установ, у такій зневажливій формі висловлювати своє невдоволення на адресу журналіста Галини Квітки? Зрештою, у кожного свої манери. Як писав наш філософ Григорій Сковорода, кожен має свій розум. Та й не про це мова.

Не говорити — кричати треба про інше: про повний занепад більшості сіл і значний «внесок» в це багатьох з тих, хто підписався під листом, нагородженим в газеті.

Чи, може, це без вас, шановні, розроблялися програми реформування (читай — знищення) колгоспів і радгоспів? Дехто за «мудрі» поради з приводу тих реформ навіть удостоєний високих відзнак. Є нагода запитати: чи не мучить вас совість за вимерлі села? За суцільне безробіття у більшості сільських населених пунктів? За розвалені ферми і тракторні бригади — німі пам'ятники вашим реформам? За знищену інфраструктуру? За те, що діти не бачать батьків, які в пошуках заробітків пороз'їжджалися по світах? За деградацію тих, хто не має можливості знайти застосування своїм силам і топить своє горе у склянці оковитої?

Ще не одне покоління згадуватиме незлим, тихим словом ваші реформи. Бо це після них наші справді квітучі села стали схожі на ті, про які писав Великий Тарас: «Село, неначе погоріло...».

Мудрі голови мали передбачити хоча б частину тих негараздів, плачевних наслідків, які звалилися на голови селян після реформи. Застерегти від них. Не допустити їх. Оце була б позиція вченого. Оце був би прояв патріотизму! А так ви накинулися на журналіста, ще й жінку. За що? За те, що розплющила вам очі на реальний стан речей? Чи може, ваша хата скраю?

Свою трудову діяльність я починав у сільському Ямпільському районі на Вінниччині. Мені, слідчому районної прокуратури, часто доводилося бувати у селах. Вони справді були, неначе писанка. Згадаю хоча б Качківку. Колгосп-мільйонер. У центрі села двоповерховий будинок культури, музичну школу, бібліотеку, дільничну лікарню. У загальноосвітній школі, так само, як на фермах і тракторних бригадах працювали їдальні. Скрізь харчували за кошти господарства. Працювали гуртки художньої самодіяльності. Тодішній голова колгоспу Станіслав Рутковський запрошував на роботу фахівців з вищою освітою не тільки в господарство. У будинку культури, приміром, працював випускник Київського театрального інституту. Родзинкою цього села були троянди. Вони майоріли своїми пелюстками на клумбах у центрі, уздовж вулиць. Господарство мало можливість закупити їх аж у Прибалтиці. Не впізнаю я нині Качківку...

Ямпільський район славився на весь Союз буряківництвом. Нема нині навіть цукрозаводу, порізали на металобрухт.

Недавно прочитав статистику: в Україні було більше 15 тисяч колгоспів, з них тільки 15—20 працювали збитково, решта мали прибутки. За власні кошти господарства зводили школи, будинки культури, фельдшерсько-акушерські пункти, тваринницькі ферми, тракторні бригади, гаражі, токи. А що нині будується? У селах згаданого району — нічого.

Латифундистів, які тепер господарюють, мало цікавить соціальна сфера. Сіють і збирають те, що вигідно. Чи не тому сало і часник веземо з Польщі, картоплю — з Єгипту, помідори — з Туреччини, у кращому разі — з Молдови.

Майже всі працюючі, та й пенсіонери, при колгоспній системі мали вклади в Ощадбанку.

Як читач газети, волів би дізнатися від шановних вчених аграріїв, що вони нині радять робити із землею. Якщо праця вимірюватиметься такими ж «мудрими» і «далекоглядними», як з реформуванням колгоспів, тоді на наших селах можна буде ставити хрест.

Микола ХРАБАН,
ветеран праці, колишній заступник прокурора міста Вінниці.

Тільки тепер, через багато років після розпаювання земель, ми намагаємось визначити, чого і скільки у нас насправді є

Звернення до українського народу

Не дозвольте продати свою Батьківщину!

Шановні співвітчизники!

У деяких владних і політичних колах дедалі настирливіше нав'язується думка про **припинення мораторію на продаж українських земель** сільськогосподарського призначення. Як і раніше, використовуються аргументи про те, що землі потрібен ефективний хазяїн, що вона сьогодні все одно фактично продається, що інвестиції в сільське господарство підуть лише тоді, коли земля стане товаром і при використанні її як предмета застави для банківських кредитів.

Все це слова. Вони — напівправда. Бо хто заперечить, що від господаря багато залежить? Чи хто не бачить, як земля розтягується, особливо в приміських зонах. Що спекулятивні корупційні оборудки із землею застосовуються не лише в населених пунктах, у курортній та лісовій зонах, а й на продуктивних землях.

Справді, хазяїн — ключова фігура. І попередня, і нинішня практика доводять, що там, де він є, люди мають роботу і достаток, там і сьогодні успішно ведеться господарство. Бо **його ефективність залежить від системи господарювання, а не від товарного статусу землі.** Зверніть увагу, Героями України впродовж років незалежності в аграрному секторі заслужено стали керівники, які зберегли усталену систему виробничих відносин, не допустили розпаду господарств, шахрайства з основними фондами і землею. Щоправда, такі ж високі звання одержали і державні чиновники, котрі сприяли перетворенню найважливішої для України галузі на руїну. Але це — лише демонстрація рівня влади, або ж її роботи на замовлення світового капіталу. В будь-якому разі, здійснено злочин.

Не варто повторювати азбучні істини **про конституційне право власності народу на землю**, про його єдине право на **земельну ренту** (яке при продажу землі втрачається), про те, що **обман народу з ваучерною приватизацією народного господарства вже «збагатив» людей** доходами, цінами, тарифами, злиденними пенсіями та іншими благами «вільного ринку». Продаж землі ще більше прискорить зубожіння людей і втрату не тільки будь-яких перспектив, а й надії на них. Він призведе до соціально-демографічної катастрофи через **зселення людей із землі**. Таке вже пережили деякі країни, зокрема, недавно Аргентина та Бразилія. В Україні кожен п'ятий змушений буде шукати нове місце проживання і застосування своїх сил. Це приблизно 9 мільйонів чоловік. ***Така суспільна ціна питання.***

У разі зняття мораторію станеться наступне. **Жоден селянин землі не придбає**, він і так ледве зводить кінці з кінцями. **Не утримається жодне господарство**, що займається рослинництвом і тваринництвом, бо його (задля землі) легко можна розвалити за пару місяців. Земля на короткий час знеціниться, бо власники актів на неї (землю ж розпайовували таким чином, щоб легше відібрати) створять пропозицію, що в багато разів переважатиме попит. Таким чином, близько сотні магнатів **за безцінь** приберуть до рук головне багатство України. Для більшості нових власників земля — товар для продажу. На вторинному ринку вони виручать для себе близько 400 мільярдів доларів, фінансові посередники та інститути влади одержать з того 150—200 мільярдів. ***Це фінансово-корупційна ціна питання.*** Земля при тому **назавжди** перейде у власність зарубіжних господарів. Адреси їх ви знаєте. Для відбирання земель потужно використовуватиметься механізм банківського кредиту. **Не гроші підуть до землі, земля піде назустріч банкам.**

Отоді ми справді житимемо за Кобзарем «... на нашій, не своїй землі». Хто сумнівається, поцікавтесь ситуацією у прибалтійських сусідів. Там уже **вся** земля сільськогосподарського призначення є власністю зарубіжних банків.

Тоді треба чесно сказати людям: ми будемо фактично 51-м штатом США, автономією РФ, протекторатом деяких близькосхідних чи аравійських країн, бо нові господарі землі визначатимуть долю України. Інакше не буває. А якщо нові власники між собою сперечатимуться, то Україні доведеться пристати на якийсь бік, а ще простіше — розколотися і географічно, і ментально, і історично. ***Така політична ціна питання.***

У такій перспективі, крім українських олігархів, **зацікавлені міжнародні фінансові кола.** Сьогодні світ ледве вибирається із чергової **закономірної** фінансово-економічної кризи. Її причина — свідоме порушення закону про товарно-грошовий баланс. Простіше кажучи, **причина в домінуванні у світі емісійного долара.**

Фото Галини КВІТКИ.

Для часткового наповнення порожнього долара ні в кого не лишилося жодного товару, окрім української землі. Саме тому з такою настирливістю нам нав'язується потреба перетворення землі в товар. Бо вона — справжня, на всі часи зростаюча, цінність. А долар... всього лише папір.

В умовах глобалізації не боїться кризи той, хто має економічну, політичну, військову могутність та змогу безконтрольно «малювати» гроші, тобто т. з. світовий уряд. Не бояться кризи і ті, хто утримує внутрішній товарно-грошовий баланс чи здатен на товарну експансію або великий експорт програмної продукції (Норвегія, загалом скандинавські країни, Японія, Китай, певною мірою — Білорусь). Україна настільки прив'язана до інтересів світового ринку, контрольованого доларом, що вона надовго приречена залишитися підсобним матеріалом у механізмі цього ринку. Продаж землі назавжди залишить за нею, за її громадянами таку принизливу роль.

Загострення світової продовольчої кризи — ще одна причина на прискіпливої уваги до української землі. Адже у нас більше п'ятої частини світових запасів чорнозему. Останній економічний форум у Давосі, склад його учасників і предмет переговорів — теж свідчення такої уваги. **Україна може стати вирішальним чинником світової політики на користь свого народу. Безглуздо, недалекоглядно таку перспективу віддавати в чужі руки**, на поталу чиймось приватним та корпоративним інтересам.

> **Н**е гроші підуть до землі, земля піде назустріч банкам.

Звертаюсь до селян, до голів і депутатів сільських, районних та обласних рад. Шалена, часто нечиста боротьба на минулих місцевих виборах пояснюється найперше вашою наступною місією в земельних питаннях. Не допустіть трагічного розвитку подій! Розгляньте на сесіях питання про продовження мораторію на продаж землі. Підтримайте пропозицію про прийняття **закону щодо використання права оренди як предмета застави.** Ця пропозиція і проект закону надіслані більше місяця тому Президенту України, уряду і парламенту, розміщені в Інтернеті (*сайт Соціалістичної партії України*). Прийміть рішення з цього приводу на своїх сесіях. Зверніться з тими рішеннями до Верховної Ради України. Час не терпить, адже, крім цього закону, треба прийняти ще близько двадцяти нормативних актів, які захищають землю, її надра і регулюють земельні відносини. Попросіть народних депутатів звернутися до Конституційного Суду за тлумаченням конституційної норми (ст.13) — «земля ... є об'єктом права власності українського народу» і що вона (ст. 14) «... перебуває під особливою охороною держави». **Земля повинна залишитись загальнонародною власністю з вільним користуванням нею на умовах оренди.** Цим, до речі, розв'язується й існуюча потреба капіталізації основних фондів в аграрному секторі економіки.

> **Р**инок землі призведе до перенесення нової вартості гектарів на ціну хліба та інших продуктів харчування.

Звертаюсь до інтелігентів у селі і місті. Поясніть небезпеку авантюрного поводження із землею для всього народу, для існування української держави взагалі. Казочки про вільний ринок (його ніде в світі немає) і про землю-товар, котрі приведуть до збагачення усіх людей, уже зрозумілі всім. Виграє тільки купка найбагатших, а ринок землі призведе до **перенесення нової вартості землі на ціну хліба і всіх продуктів харчування.** Розрахунки показують, що ціни на основні продукти сільського господарства зростуть одразу на третину, на продукти харчування — вдвічі. ***Така соціальна ціна питання.*** Це стосується кожного, тут байдужим лишатися не повинен ніхто.

Звертаюсь до керівників і активу усіх політичних партій. Розділіть тривогу, викладену в цьому листі. Ми по-різному причетні до стану земельних відносин, до запровадження тих горе-реформацій, котрі уже здійснені. Забудьмо про політичні розбіжності в цій сфері. Ми зобов'язані **захистити землю від розбазарювання, бо вона — основна гарантія нашої ідентичності та суверенності.** Не розуміти це можуть лише невігласи, а робити навпаки — можуть лише вороги власної держави. Врешті, ніким не сформульована національна ідея мусить складатися з абсолютно зрозумілих, переконливих для всіх позицій. **Земля — власність українського народу** — одна з таких позицій.

Прошу журналістів, творчі колективи газет, радіо, телебачення, Інтернету, не будьте осторонь цієї теми! Доносьте суть проблеми всьому громадянству. Називайте речі своїми іменами. Допоможіть зрозуміти кожному глибину небезпеки і потребу її відведення. **Ми ще навіть не уявляємо, до яких наслідків призведе початок продажу землі.** Сьогодні ставлення до земельних відносин можна вважати одним із критеріїв громадянської позиції працівників ЗМІ.

Звертаюсь до владної еліти, найперше до Президента України.

Шановний
Вікторе Федоровичу!

Сталося так, що саме за Вашого президентства має вирішуватися головне для України питання — питання землі. Всі інші справи так чи інакше лише похідні земельного питання. **Ви маєте нагоду залишитися в історії захисником української землі, а, відтак, і процвітаючої держави.** Скористайтеся такою нагодою. Український політикум у своїх діях має бути адекватним завданням країни, а **перетворення землі в товар не вирішує жодного з корисних державі і народу завдань!**

Дорогі співвітчизники!

Різні помилки в суспільних відносинах можна виправити. **Помилки щодо землі не виправляються. Прошу вас, не залишайтеся байдужими! Не дозвольте продати свою Батьківщину!**

Олександр МОРОЗ,
Голова Верховної Ради України II, V скликань.

На аграрну науку все валити не можна, але...

ПРОШУ СЛОВА

Я не журналіст, не академік. Я простий громадянин України, але не байдужий до того, що відбувається у нашій державі, зокрема, в агропромисловому комплексі.

Уважно прочитав статтю Г. Квітки «Агроутопія за наші кревні» («Голос України» за 30 листопада 2010 року) і гнівний лист академіків аграрної науки до редакції газети.

Вважаю, що журналістка правильно ставить питання, де були вчені-аграрники двадцять років, протягом яких в країні руйнувалося великотоварне виробництво?

Академіки докоряють журналістці, що вона не «побачила новизни у наукових розробках і пропозиціях». То у листі і треба було показати оту «новизну». Не показали.

А чому б якомусь академіку аграрних наук чи групі академіків не взяти в оренду, приміром, у Київській чи Полтавській областях тисячу гектарів землі та побудувати комплекс на 10—20 тисяч свиней та й показати на всю Україну, чого варті оті «наукові розробки». Тоді, може, ніхто і не кидав би камінців у город науки.

Академіки звинувачують журналістку, яка «...безпардонно звалила всі негаразди галузі на аграрну науку». А чому б і не звалювати оті негаразди й на аграрну науку? Зменшення виробництва в Україні порівняно з 1990 роком молока у 2,7 разу, яловичини — у 4,4, м'яса свинини — утричі, масла — уп'ятеро, цукру — в чотири рази є результатом і отих «наукових розробок», про які пишуть академіки.

Нині і академіки, і керівники держави хваляться успіхами у виробництві зерна, великими можливостями його експорту. Так Радянська Україна на тих же землях, що і нині, але які не заростали бур'янами, виробляла зерна по тонні на кожного з 52 мільйонів жителів республіки та виробляла у рази більше продукції тваринництва.

Серед держав Європи з виробництва сільгосппродукції на душу населення — цукрових буряків, соняшнику, картоплі, зерна, овочів, плодових і ягідних культур, молока, яєць, м'яса — Україна посідала перші-другі місця! Де все це поділося?

Звичайно, все валити на аграрну науку з руйнування сільськогосподарського виробництва не можна. Головна вина за це все лягає на керівників держави, за указами яких усе й робилося.

Під час проведення ринкових реформ засобами масової інформації було піддано «анафемі» колгоспи і радгоспи. Людям втовкмачували в голови, що приватний власник краще використовуватиме землю, що лише фермер нагодує країну. Хоча світовий досвід та досвід Союзу засвідчили, що лише великотоварне виробництво може вирішити проблеми із забезпечення населення продовольством.

У листопаді 1991 року 25 видатних вчених США, серед них три лауреати Нобелівської премії та п'ять спеціалістів департаменту сільського господарства США, звернулися до Президента СРСР М. Горбачова. Вони застерігали його від необачних кроків під час проведення реформ у землекористуванні. Вони писали: «Важливо зберегти суспільну власність на землю, щоб земельна рента була джерелом державних доходів». А наші вчені-аграрники мовчали, коли руйнували суспільну власність на землю.

І справді виникає запитання: чому наші вчені-аграрники не виступали проти? Чому з відкритими чи закритими листами не зверталися до Міністерства аграрної політики, до президентів, урядів, Верховної Ради? Чому байдуже спостерігали за руйнуванням сільськогосподарської галузі?

Вченим-аграрникам все-таки треба було б визнати, що і вони багато чого не зробили для поліпшення справи в аграрному секторі країни, що і на них лежить вина за плачевний стан у сільському господарстві. Академікам не слід гніватися на журналістку, бо вона як громадянка України вболіває за село, бажає, щоб воно відродилося і розквітло.

А оголошення Галини Квітки персоною нон грата в установах академії, хай мені пробачать, є проявом негативних емоцій. Не можна не дивуватися, що 82 (може, я не точно порахував) поважних сивочолих академіків напали на одну жінку-журналістку, яка висловила свою думку з питань аграрної науки. Вона ж має на це право, як і кожний громадянин України. Тим паче що академіки не є кастою «недоторканних». З цього факту можна було б і посміятися, якби він не був такий сумний.

Михайло ПРОЙДАК,
учасник бойових дій, ветеран праці.

с. Петрівка-Роменська
Гадяцького району
Полтавської області.

Минулого року обсяг інвестицій в економіку Севастополя зріс майже на два відсотки і на початок жовтня досяг шістдесяти мільйонів доларів. Найбільший інтерес у інвесторів викликають транспортна галузь та зв'язок, *повідомляє наш власкор Микола МАГДИЧ*

У Полтаві на виплату заробітної плати бюджетникам бракує понад 20 мільйонів гривень, повідомив міський голова Олександр Мамай. За його словами, через це доведеться вдаватися до таких заходів, як відпустки за свій рахунок і скорочення премій *(Інтерфакс–Україна)*

РЕГІОНИ

ХЕРСОН

Бізнес без бар'єрів

Лише за десять днів можна відкрити в Херсоні власну справу.

Дозвільний центр міськради — один із кращих у країні. Ця приємна новина надійшла з Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва. Торік послугами центру скористалися 5 тисяч суб'єктів господарювання, які зверталися насамперед з питань регулювання земельних відносин, пожежного нагляду, екології, санітарних дозволів.

Без цього офісу підприємцям доводилося оббивати пороги трьох десятків організацій, які здійснюють дозвільно-погоджувальні процедури з цих питань.

Дозвільний центр прийняв перших відвідувачів у квітні 2008-го. Це одразу позначилося на розвитку малого та середнього підприємництва в обласному центрі, прозорості дозвільних процедур. Цікавий і такий факт. Якщо поперхав центр проводив 22 види дозвільно-погоджувальних процедур, то нині — 56.

Василь ПІДДУБНЯК.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

«Тіньова» зайнятість б'є по бюджету

За підрахунками Тернопільського обласного центру зайнятості, приблизно сто тисяч осіб трудяться в «тіні».

Навіть якщо виходити з мінімальної зарплати, щомісяця бюджет недоотримує понад 50 мільйонів гривень, за рік — більше 600 мільйонів. «Звідси — найменші офіційні розміри зарплат на Тернопільщині, брак коштів для реалізації соціальних програм, — вважає перший заступник директора центру зайнятості Олександра Островська. — Крім того, «тіньовики» залишаються без соціального, пенсійного та медичного забезпечення, багатьох інших гарантій».

Підприємці роками звикли виплачувати зарплату в конвертах, не укладати трудових угод, а наймані працівники погоджуються на все, щоб не втратити місце роботи, адже в області — одні з найвищих рівнів безробіття.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

УЖГОРОД

Не графська це справа іменувати коньяки

Писарівський спиртозавод покарали за виробництво коньяку «Графський Ужгородський».

Київський апеляційний господарський суд підтвердив законність накладення Антимонопольним комітетом України штрафу в 170 тисяч гривень на ДП "Писарівський спиртовий завод" за недобросовісну конкуренцію. Про це "Голосу України" повідомив директор Ужгородського коньячного заводу депутат Закарпатської обласної ради Володимир Гісем.

АМКУ наклав штраф на Писарівський спиртозавод у червні 2009 року за виробництво та реалізацію ординарного коньяку під назвою «Графський Ужгородський». Це визнано недобросовісною конкуренцією щодо ОП «Ужгородський коньячний завод», яке здійснює виробництво та продаж алкогольних напоїв, зокрема марочного коньяку «Ужгород», з 1983 року.

Василь НИТКА.

Чи вдасться Президентові

ТОЧКА ЗОРУ

Уразливість державного українського поля помічено не сьогодні. Строго кажучи, всі останні двадцять років пов'язані одним — спробою перевірки міцності його основ, здавалося, от-от готових увірватися. І найдивніше сьогодні в тому, що ця основа встояла. Проте саму тему не знято. Вона цікавить не так українських аналітиків і політологів, як європейських. Європа про це раз у раз «висловлюється», мало того — малює схеми, яким повинен відповідати намічуваний сценарій наступних подій. Та чи вдасться Президентові зберегти цілісність країни? Про це й інше — в розмові журналіста, письменника Олександра МАСЛОВА з відомим **економістом, заслуженим діячем науки й техніки України, ректором Київського університету ринкових відносин, доктором економічних наук, професором Володимиром ЧЕРЕВАНЕМ** (на знімку).

Важелі — різні, як і проблеми

— Володимире Павловичу, не таємниця, що Україна й сьогодні в досить складному становищі. Утім з пояснень причин цих складностей вочевидь випадає те підґрунтя, за допомогою якого зручно й вигідно було «пояснювати», що відбувається в державі. Що не без хотіння і не без задоволення та особистих вигід робилося колишнім українським керівництвом. Мова про загальносвітову економічну кризу, ситуація з якою чомусь найтяжча в Україні, хоча очевидних причин для цього не було. Точніше, вони явно були інші.

— Вочевидь, нам настав час забувати про кризу, рецесії, валютні потрясіння, хоча ці явища, зрозуміло, покинули ще не всі країни. Світова економіка, за даними Всесвітнього банку, уже забезпечує зростання ВВП на три відсотки. У середньому. До кризи було близько 4,5—5 відсотків. А до 2012 року це зростання обіцяє повернутися до докризового рівня. Це свідчення того, що гострота кризи вже в минулому.

Позначили себе й ті держави, які можна сміливо називати світовими локомотивами. Йдеться насамперед про Китай, що дає нині 11 відсотків зростання, Сінгапур — з його 13 відсотками. В Індії — близько 10 відсотків, у Бразилії — 8. Південна Корея, Німеччина, США йдуть у межах 3—3,5. Можна перераховувати ще десятки країн. Зазначимо й те, що багато країн цікавить уже не економічний підйом, а охолодження економіки. Мова — про Індію й Китай, що почали стримування свого зростання.

За рахунок чого окреслився їхній прорив? Джерела й важелі були різні. США однозначно опираються на авторитет долара, що небаченими раніше потоками вливають у валютно-банківську систему країни для її порятунку. Для того, щоб уникнути банківської паніки, зупинки національних кредитних систем, багато країн ішли на реструктуризацію банків, їхню націоналізацію. З'являлися нові інструменти кредитування, аж до прямого фінансування Центробанками державних бюджетів.

Але, хоч якими б не були ці підходи, проглядається головне. Світова економіка рятує себе накачуванням грошей у банківську сферу. Проблеми поступово знімаються на основі величезних інвестиційних уливань, але ніяк не за рахунок нових підходів до теорії ринкових відносин. Якихось нових теоретичних передумов до модернізації капіталістичної системи як не було, так і немає. Це теж очевидно. Велика економічна наука відповідей на цей виклик часу дати не змогла. Перспектива може бути набагато серйознішою за нинішню ситуацію.

На порозі нової кризи?

— Йдеться про закладання основ наступної кризи?

— Безперечно. Якщо не станеться нічого серйозного із загальною модернізацією капіталістичної системи господарювання, то, ваша правда, — така криза буде неминуча. Тому проблему конвергенції з порядку денного не знято. Мало того — вона загострюється, входить у фазу прямих суспільних суперечностей. Але не можна не бачити й того, що пошук у цьому напрямі ведеться.

Сьогодні для боротьби з корупцією потрібно мінімум удвічі скоротити апарат державно–муніципального управління, особливо тих, керівники яких не вважають за потрібне з'являтися на робочих місцях. Так само, як і структури, на яких вони годуються. Ми вже так адаптувалися до корупції, що без неї вже не уявляємо господарської діяльності.

— В Україні цей загальний процес загострений явною сирістю і загальнодержавного, і етнічного полів. Цю проблему колишня влада мала намір розв'язувати методами, далекими від загальноцивілізаційних норм…

— Головне, погодьтеся, в тому, що Україні навіть у таких умовах вдається зберігати свою цілісність, що для деяких країн закінчилося жалюгідно. Мало того, хоч якими б не були в нас спекуляції на проблемах загальносвітової кризи, сьогодні в Україні відзначають п'ять відсотків зростання. І це вельми позитивний факт. Так, проблеми складні, але вони вже не загострюються настільки стрімко, щоб Європа вголос заговорила про український розкол. Так, п'ять відсотків нашого нинішнього зростання — це мало. Можна й потрібно більше. Але не можна не бачити й того, що в нас немає бази для таких безпрецедентних валютних уливань в економіку, на які пішли Америка та Євросоюз. Не одержали ми й тих багатьох мільярдів, які виділені «на підтримку штатів» Польщі. Без цієї підтримки вона опинилася б у становищі, набагато гіршому, ніж Україна. Так, щось — якийсь мізер, укинутий і нам по лінії Всесвітнього банку, хоча й із цілою низкою застережень, що регулюють, по суті, «потрібне» наше поводження. У нас немає тих сум підтримки, які десятками мільярдів вливали Чехії. Словаччині, Греції, Ірландії — країнам з більш стійкою, здавалося б, економічною та політичною базою. Однак...

Нових теоретичних передумов до модернізації капіталістичної системи як не було, так і немає.

Невикористані резерви

Але при цьому не можна не бачити й власне українських резервів. Не можна не бачити, що Україна навіть у вкрай складних для себе умовах посідає третє місце у світі з експорту сталі і третє місце за масштабами експорту зернових, що вона зберігає свої позиції як загальноконтинентальна країна-транзитер.

— Зрозуміло, що Україна повинна міняти свої підходи на векторах розвитку. На практиці все зводилося до розтаскування власності на тлі сприятливого процесу ідеології самоізоляції. У таких умовах статус держави, її авторитет, рівень життя населення — все це зависло в повітрі…

— І саме завдяки двом чинникам — економічному й просторовому. Незважаючи на всі кольорові завихрення подій, країна виживає сама, хоча її населення вже вкрай стомилося й від убогості, і від ідей усякого роду політиків. І при цьому, зазначимо, допомагає вижити іншим. Адже не можна, зрештою, не бачити того, що завдяки їй одержує Європа, що саме цілісна Україна забезпечує вихід Росії до морських портів країн Балтії...

— … що Росією корегується, але з урахуванням перспектив загального розвитку приймається прихильно. Це вигідно й Росії, і балтійським карликам, усім країнам Євросоюзу…

— … але найбільше — Україні. У тому числі й тим, що значна частина транзиту російського газу до країн Євросоюзу й сьогодні йде через Україну. Україна має близько 30 відсотків світових запасів чорнозему. Хіба цього мало? Це наші прямі страхувальні клапани від усякого роду криз. Інша річ, як ці й багато чого іншого використовують. А використовують вкрай погано. Але навіть у такому вигляді цей ресурс дає нам змогу виходити з гострокризових обставин. Валовий внутрішній продукт в розрахунку на одного працюючого зростає. Він невеликий і становить близько 3 тис. доларів. Роком раніше — 2,5 тисячі. Зростання більш як на 20 відсотків. Хоча й відстаємо від Німеччини з цього показника в 13 разів, але вже не все так безнадійно, як було нещодавно. Але головне в тому, що Україна сприймається як держава рівня Туреччини й Польщі, здатна робити товарний продукт за дуже широким списком — від продовольства до ракет. У нас гідно розвиваються хімічна, металургійна, атомна, обробна промисловість, у нас усе ще здатна заявляти про себе дослідницька база, та ще й на високому рівні. Хоча, звичайно, це не масштаби радянського періоду, а його залишки, проте це все здатне піднятися й нагадати про себе. Навіть в умовах, коли під націоналістичним тиском за 20 років примудрилися втратити результати праці цілого покоління. І нині залишилися практично єдиною країною на пострадянському просторі, що ще не вийшла на рівень 90-х років.

Так, у нас істотно висохли джерела економічного зростання...

— … точніше сказати, — ми самі від них відмовилися…

— Через неправильне, нечітке розуміння свого власного місця в просторових процесах. Через відверто ілюзорне до них ставлення. Тому й залишилися і без грошей, і з боргом в 50 мільярдів, за який потрібно віддавати щорічно майже 25 відсотків бюджету. Прямі іноземні інвестиції? Тікають. Відновлення виробничого апарату? Немає навіть простого відтворення. Бо немає прибутку, а витрати зростають шаленими темпами. І якби не рятівна ціна на газ в 100 доларів, буквально добута Президентом і урядом, якби не зустрічний рух до України з боку Росії, то в Українській державі, безсумнівно, мали б місце найгірші прогнози. Євроаналітики не врахували у своїх розрахунках ні здорового начала в самій Україні, ні тенденцій щодо неї з боку Росії. Адже саме Росія, не забуваймо, пішла назустріч Україні, підставивши їй своє плече.

— У цьому зв'язку доречно співвіднести це з реформами як такими. Розрахунок на них був великим, а результат — явно неадекватний. Настільки, що цілком доречно ставити питання так: наскільки результати реформ працюють на економічне зростання?

— Те, що реформи пішли, — це однозначно. Так, у системі — маса проблем. Але вона працює. Однак як це позначиться на економічному зростанні, цього поки що не знає ніхто. Але для влади важливо те, що після періоду державної стагнації, зростання таки почало про себе заяв-

ляти. Скромно, стримано, але спочатку інакше й не буває. І важливо повести справу так, щоб підприємець і бізнес відмовилися від тиску через майдани.

ницької діяльності. Переконання, що Україна не може існувати без сильної руки, — утопія. Ми досі не розуміємо того, як це — подати руку суперникові, що таке гармоні-

Не випадково професором Колумбійського університету США Т. Фраєм під час аналізу ситуації на пострадянському просторі виявлено, що головною перешкодою в розвитку бізнесу 39,4 відсотка з опитаних

про себе американці, англійці, фіни. Але тільки не ми. Чому ми осторонь? Ви маєте рацію щодо проекту в Арктиці. Цікаво й тим теж, що він відкриває нові перспективи. Арктика взагалі для проектів такого рів-

такому, що працював. Але ж це він створив те, що називають Руссю. З чималою обмеженістю перехрестя це працює й нині.

— І тут наші гроші, наші перспективи, наш капітал. А

зберегти цілісність України?

Реформи починати треба знизу, а не зверху

У всякому великому економічному процесі головну увагу необхідно акцентувати на те, що не працює внизу. Реформи треба було починати знизу. А ми взялися за них зверху. Звідси й результат, що мало кого влаштовує. Ми відійшли від цієї ключової позиції. Начебто підвели основу під малий і середній бізнес, а потім її ж і відняли, щоб знову повернути через площі. Ми не раз у цьому зв'язку говорили, що економічні реформи важливо проводити одним пакетом, інакше влада зазнає ударів постійної й довгострокової критики. А критика ця, всотуючись у пори суспільної свідомості, створює базу для хронічно опозиційної напруги, що вже неодноразово можна було бачити з драматичних подій минулого.

У нас із цього пакета тільки одна реформа проведена — податкова. Але скільки на неї витрачено сил і часу! І скільки сталося соціальних конфліктів! А йдеться про пакет заходів, під час реалізації якого важливо пам'ятати про такі категорії реального буття, як соціальна його забезпеченість і захищеність. Ні того, ні іншого в нас сьогодні немає. Пам'ятати про таку категорію, як соціальне партнерство — уряду, роботодавця. І самого працівника, хоча б у вигляді профспілкової його захищеності. У нас усе зорієнтовано тільки на власне реформу. Мовляв, потім узгодимо. В інших країнах усе робиться навпаки. Спочатку узгоджується, а потім тільки впроваджується в практику. Звідси й наші майдани.

І що не менш важливо — докладно прораховувати терміни окупності післяреформених кроків. Пам'ятаючи, що впроваджують їх заради ефективності, продуктивності, поліпшення добробуту. А так виходить, що реформи проводимо заради реформ?

— Або перерозподілу власності в інтересах вузької групи осіб?

— Адже метою, пам'ятаємо, було зовсім не це. Скільки сказано про народ, про державу, про ефективнішу економіку. Якщо такої не буде, не буде й держави. І оскільки забули про головне, то й посідаємо перші місця у світі з корупції й останні з економічної свободи бізнесу. З таким результатом — шлях у нікуди. Тому нам і малюють карти розподілу. У цьому бачиться очевидна суперечність. Нехтувати її не можна. Ні владі. Ні економічній науці, ні власникам. Нікому. Реформи йдуть, а ефективність знижується, економічне поле звужується. У світовому рейтингу економічних свобод Україна — на 164-му місці. Як з такими показниками розраховувати на іноземні інвестиції, як з ними можемо мріяти про входження в ЄС?

— Як поліпшити цю позицію на практиці?

— Проводити дерегуляцію. Від цього сьогодні залежить, чи вдасться країні перемогти корупцію, створити ефективні умови для гідної підприємницької діяльності. Переконання, що Україна не може існувати без сильної руки, — утопія. Ми досі не розуміємо того, як це — подати руку суперникові, що таке гармонізація. А без цього не може бути результатів.

Двадцять років говоримо про ефективну судову владу, уже заговорили самі себе. Проте і тут ні в чому не просунулися. А про політичну цивілізовану конкуренцію знаємо лише з чуток. Політичні й відверто кримінальні скандали стрижнем увійшли в практику будь-якого дня. Все ділимо владу й ніяк не можемо розділити. Зволікання, диктат чиновника, бюрократизм. Нескінченні черги в ЖЕКах, рагсах, БТІ, скрізь...

— Ваша правда, — як при Хрущові за хлібом.

— Начебто постійно скорочуємо чиновництво. А воно лише збільшується. Підвищуємо заробітну плату, як засіб боротьби з корупцією, а ефекту немає. Чим вище зарплата, тим вище корупція, тим більших хабарів вимагають за виконання чиновником прямих його обов'язків. Це — реальність дня. Сьогодні для боротьби з корупцією потрібно мінімум удвічі скоротити апарат державно-муніципального управління, особливо тих, керівники яких не вважають за потрібне на робочих місцях з'являтися. Так само як і структури, на яких вони годуються. Ми вже так адаптувалися до корупції, що без неї вже не мислимо господарської діяльності. І не тільки господарської. Перемогти корупцію можна тільки радикальними заходами. Не зробимо цього, держави з назвою Україна не буде.

І третій бар'єр — це правовий нігілізм, неповага до букви закону. Насамперед з боку самої влади, яка з хронічною постійністю міняє правила. При тому, що й правила ці оформлені далеко не в найкращий спосіб, з масою щілин і варіативністю в тлумаченнях. Живемо за принципом іспанського диктатора Франко: друзям — усе, ворогам — закон, включаючи в'язницю. Подивіться, з десяток колишніх міністрів притягають до відповідальності. Можливо, не без причин. Але це означає, що система неадекватна до самого поняття законності. Тому важливіше відповістити на запитання, як таке могло статися? І наскільки тоді досконалі наші закони й контрольні функції органів нагляду? Адже є й прокуратура, і суди, й усі до них додатки, включаючи Рахункову палату. Але наскільки ефективно все це функціонує, якщо можна всю країну пограбувати, перекачати капітал куди завгодно й не бути за це покараним? І ніхто цього не контролює. І це не поодинокий випадок, це катастрофа. Звідси — плач «по твердій руці». Але авторитаризм і бюрократія не можуть поступатися владою. Саме тому 70 відсотків українців уважає особисті зв'язки найкращим способом домогтися чогось у житті. Це вже в норму життя увійшло.

> Авторитаризм і бюрократія, щостоїть за ним, не можуть поступатися владою. Саме тому 70 відсотків українців уважає особисті зв'язки кращим способом домогтися чогось у житті. Це вже в норму життя увійшло.

Не випадково професором Колумбійського університету США Т. Фраєм під час аналізу ситуації на пострадянському просторі виявлено, що головною перешкодою в розвитку бізнесу 39,4 відсотка з опитаних його групою вважають відсутність підтримки з боку влади, 29,5 — труднощі в одержанні кредиту, 42 — часті зміни в законодавстві, 61 — брак кваліфікованих робітників, 30 — брак кваліфікованих менеджерів, 27 — корумпованість держчиновників, 10 — рекет, 56,1 — тиск природних монополій: енергетика, зв'язок тощо.

Важливо в цьому аналізі звернути увагу на ту обставину, що в українських підприємців практично відсутній активний інноваційний інтерес. А ми стогнемо — інвестиції не йдуть! А як вони можуть піти, якщо немає інтересу до інноваційної економіки. І це сьогодні, коли самі ж і кажемо, що Україна стоїть перед викликом — або зробимо ривок у модернізації економіки, у продуктивності праці, в ефективності, створимо конкурентоспроможне економічне поле, або підемо в історію. Чудес не буває. Тільки Мюнхгаузен міг себе самого витягти за волосся.

— І при цьому відмовляємося брати участь у вкрай важливих для себе проектах. Дивіться, відоме «ВР» — те, що, пролило нафту в Мексиканській затоці, уклало договір з Росією про спільне освоєння шельфу Охотського моря. Україна ні в обговоренні цього мегапроекту, ні в підписанні домовленостей не брала участі. Виявляється, що нам такі масштаби й очевидні вигоди з них нецікаві. А для нас це могло б стати свого роду поштовхом не тільки до одержання вигід, а й до створення величезної кількості робочих місць. Застосувати й розширити можливості згаданих вами високомолекулярної хімії, металургії...

> В українських підприємців практично відсутній активний інноваційний інтерес. Чудес не буває. Тільки Мюнхгаузен міг себе самого витягти за волосся.

— Цей приклад свідчить, що держава не створює сьогодні інституціональних умов для інноваційної бази підприємництва. Не випадково кажуть, що є три способи розоритися: швидкий — казино, приємний — жінки, і надійний — нововведення. І тому підприємці витрачають гроші не на інновації, а на державні дахи. А потрібен не дах, а інноваційна структура — технопарки, національні інноваційні центри, бізнес-інкубатори, центри інноваційного консалтингу й маркетингу. В Росії створено «Сколково» під високотехнологічні проекти майбутнього. Йдеться про концентрації капіталу й талановитих учених. Якщо самим несила створити подібне, то чому б у проекті не взяти участь? На паях.

— Ідеологія заважає. Та ілюзії, якими обзавелися самі і котрими нас підживлюють збоку. Перед цією бесідою була зустріч — на ходу, з одним із чиновників. Про що він говорив? Про те, що Росія от-от самозруйнується, що в неї низька народжуваність, зате високий рівень споживання алкоголю тощо.

— В Росії, дійсно, проблем багато. А хто без них? Та в нас самих втрати населення йдуть на мільйони. Проте у цьому проекті «Сколково» заявляють про себе американці, англійці, фіни. Але тільки не ми. Чому ми осторонь? Ви маєте рацію щодо проекту в Арктиці. Цікаво й тим теж, що він відкриває нові перспективи. Арктика взагалі для проектів такого рівня вкрай приваблива, що новина не сьогоднішнього дня. Так що там говорити про Сколково й Арктику, візьміть історію з газовою трубою. Прем'єр-міністр М. Азаров уже ледве не на колінах переконує націю: будемо опиратися, не змінимо модель інтеграції — залишимося й без газу, що сьогодні перекачується через нас до Європи, даючи можливість виживати й нам самим. Обхідні «Північний потік», «Блакитний потік», «Набуко» — реальність дня як наслідок нашої власної політики. Так, найдовша у світі труба буде в нас. Але — порожня, бо й Росія, і Європа вже знайшли інші рішення. І що особливо сумно для нас — у цих рішеннях немає місця Україні. І гроші вже пішли під реалізацію зовсім не наших рішень. Це означає, що амбіційними й романтичними мріями давно настав час поступатися. Хоча б тому, що в реальній економічній практиці місця їм немає. І ніколи не було. Ось у чому помилка української політики. А газові підходи — лише частина. Те саме і в іншому. Сьогодні Росія відкриває її вигоди не тільки для себе, а й усього світового співтовариства. Логіка проста — хочеш вижити, дружи із сусідами. Не хочеш — не мороч нікому голову. І насамперед самому собі.

> Поки в суспільстві не буде хоч якоїсь згоди, нічого не просунеться. Як тільки домагаємося хоч якихось рухів, опозиція починає ігри зі зриву досягнутого: суди, обвинувачення, компромати, пропагандистські кампанії. Чи можна дійти згоди? Досвід інших країн свідчить однозначно. Тому й виходять швидко із криз, тому й рухаються вперед.

— Зараз обговорюється ідея єдиного зернового поля — України, Росії, Казахстану. Але знов-таки — все тоне в дискусіях.

— Тим ми й відрізняємося від усього іншого світу, що постійно ведемо дискусії. Вони можуть тривати в нас десятиліттями й більше. В умовах, коли визначальну, головну роль відіграє чинник часу.

Подивіться на практику Китаю. Там в умовах іншого виду власності дійшли висновку, що відсутність конкурентної складової істотно позначається на ефективності і якості керування, на кінцевому результаті. І в умовах централізованого керівництва господарством зуміли організувати конкурентну боротьбу між регіонами. Швидко й оперативно. І одержали результат. Ми все відкриваємо заново. Регіональний госпрозрахунок, регіональна ефективність, розподіл бюджетних коштів залежно від регіональної ефективності. Нічого цього не проглядається. Те, що було прогресивного, — відкриті зони, і ті закрили.

Інтеграційний ресурс

Чи візьмімо вектор Україна — Росія. Скільки розмов про митний союз, вільний ринок з ЄС. Як об'єднати? І Україна за вільний ринок з Європою. І Росія. І ми б'ємося за відкриті візи, й Росія б'ється за відкритий безвізовий простір. Ми щось говоримо про транзит і транзитність держави. І Росія сьогодні котить транзит від океану до океану. То чому не об'єднати ці транзити в єдиний комплекс? Від Льодовитого океану до Чорного моря в інтеграційній моделі: Україна — ЄС — Росія.

— У такому разі схема матиме завершеність, яку називаю Великим торгово-інформаційним Хрестом, що мав місце в минулому. Найдавнішому й такому, що працював. Але ж це він створив те, що називають Руссю. З чималою обмеженістю перехрестя це працює й нині.

— І тут наші гроші, наші перспективи, наш капітал. А ми потилиці чухаємо, де все це брати? У ресурсах інтеграції. Оскільки Євроспільнота хоча й веде політику відторгнення України від Росії, проте не може обійтися без можливостей транзитного чинника такого масштабу. Тільки в таких загальних підходах і російський ринок, і український і європейський одержать перспективу реального розвитку.

— Тому й знаходимо тільки одну перспективу — саморуйнування. А в цьому — наш локомотив, що буде фективніший за китайський. Ми повинні сьогодні говорити про транзитний коридор не Варшава—Борщівка, не Берлін—Лопухівка, як це має місце. А про трасу Бухарест—Стамбул. Або Южно-Сахалінськ—Гамбург, більша частина якої вже проектувалась й реально будувалася за радянських часів під розв'язання проблем Донецького регіону...

— Для цього потрібно працювати в інших політичних категоріях і з іншим осмисленням просторових можливостей, а не мріяти про те, коли Росія розвалиться. Можемо не дочекатися, звалившись самі. Сьогодні Європа як локомотив для себе бачить Китай. З його допомогою вже витягли із кризи свою економіку. Але можливі й інші підходи. Разом з Китаєм, Росією і Європою. Нещодавно був на конференції в Німеччині. Запитував, чому не йде в Україну західний капітал? Порадили вчитися говорити однією мовою. Зрозуміло, не українською. Доти, доки загальної мови немає, розраховувати на серйозні інвестиції не доводиться. А ми про які мови увесь час дискусії ведемо? На тому Україна й закінчиться. Двадцять років нав'язуємо те, що не нав'язується, що в суспільстві не приживається й за визначенням прижитися не може, що нам нав'язують збоку для нашого ж руйнування.

Поки в суспільстві не буде хоч якоїсь згоди, нічого не просунеться. Як тільки домагаємося хоч якихось рухів, опозиція починає ігри зі зриву досягнутого: суди, обвинувачення, компромати, пропагандистські кампанії. Чи можна дійти згоди? Досвід інших країн говорить однозначно. Тому й виходять швидко із криз, тому й рухаються вперед.

— Ваша правда, якби був хаос, Україна вже являла б собою кілька частин.

— Але немає й нових форм діалогу. Немає розуміння, що робити із собою. Як жити далі. Але розум повинен перемогти. Що стосується цілісності України, то її, сподіваюся, Президентові України зберегти все-таки вдасться. Але за дотримання умов, про які, власне, і вели мову.

Цього року розпочнеться реконструкція Бортницької станції аерації, *повідомив під час брифінгу заступник міністра екології і природних ресурсів Іван Макаренко.* Реконструкцію завершать до Євро–2012

Рівненська облдержадміністрація закликала місцеві органи влади до свята Великодня ліквідувати стихійні сміттєзвалища у сільських населених пунктах, *повідомляє УНІАН*

ПЕРСПЕКТИВА

➤ *ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСТЬ*

Воду будуть знезаражувати гіпохлоритом натрію

Програму знезараження питної води гіпохлоритом натрію замість хлору розроблено у Львові на насосній станції «Сокільники».

Реконструкція хлораторної, яку здадуть в експлуатацію у червні цього року, коштуватиме 11 мільйонів гривень. Пізніше реконструкцію поетапно проведуть на інших насосних станціях Львова.

«Якість питної води у Львові — найкраща в Україні, — вважає директор «Львівводоканалу» Мирослав Заплатинський. — Для централізованого водопостачання місто використовує воду лише з артезіанських свердловин. Така вода не потребує додаткової очистки, хлорування, проводиться лише дезінфекція від можливого забруднення у внутрішньобудинкових мережах».

У всьому світі хлорування залишається основним методом знезараження питної води. У США, наприклад, 98 відсотків води піддається хлоруванню. У Львові хлорування проводять з допомогою газоподібного хлору. Найбільшу небезпеку для населення становить зберігання цього препарату у великих кількостях біля прилеглих до хлораторної житлових масивів.

Богдан КУШНІР.

І розцвів підсніжник...

В Автономній республіці Крим дільничні інспектори Київського райвідділу міліції м. Сімферополя разом з екологічними інспекторами і журналістами півострова провели рейд, спрямований на виявлення фактів незаконної торгівлі червонокнижними рослинами. Учасники рейду перевірили місця, де найчастіше торгують підсніжником складчастим, — квіткові та стихійні ринки, підземні переходи, зупинки та інші громадські місця Сімферополя.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Улов був невеликий: біля поштамту столиці автономії жінка поважного віку, кутаючи кілька букетів у чорний поліетилен, пропонувала перехожим підсніжники. Телеоператори зняли на камери продаж одного букета, але торговка встигла зникнути до прибуття інспекторів. На прощання бабуся присоромила журналістів за те, що ті позбавляють її права заробити на власноруч вирощених квітах.

«Люди, яких ловлять із букетами в місті, найчастіше розповідають, що вони продають квіти, вирощені на присадибній ділянці. Однак підсніжник — не садова рослина для вирощування в себе на подвір'ї. Пролісок потрібно взяти із природного середовища, а це теж є порушенням закону, — розповіла державний екологічний інспектор Ірина Тимошина. — Брати його із природного середовища й вирощувати дозволено лише в наукових цілях. Зривати проліски, а тим паче продавати їх, заборонено. Стосовно кожного пійманого на продажі червонокнижних рослин складається адміністративний протокол». За словами Ірини Тимошиної, законом заборонено й купувати первоцвіти, але до адміністративної відповідальності людей не притягують, залишаючи поки що цей вибір на совісті кожного покупця.

«Торік стосовно порушників було складено 168 протоколів про адміністративні правопорушення. Цього року за тиждень операції «Первоцвіт» — лише три адмінпротоколи, тому що масового продажу поки що немає, рослини ще не пішли в ріст, — підкреслила держінспектор. — Раніше підсніжники оптово вивозили із Криму й України. Нині такого сплеску немає, тому що люди сповіщені, знають про це не тільки через ЗМІ, а й у зв'язку з оперативно-рейдовими перевірками, що регулярно проводяться. Сплеск продажів у місті щорічно спостерігається в передсвяткові і святкові дні — до дня Святого Валентина, до 23 лютого та 8 Березня».

За словами співробітників республіканського комітету АРК з охорони навколишнього середовища, на сьогоднішній день штраф за незаконний збут червонокнижних рослин становить від 150 до 400 гривень.

* * *

У Криму росте 14 видів «червонокнижних» ранньоквітучих рослин, із них 6 видів — це ендеміки, тобто зустрічаються тільки на півострові. Зривати ці рослини, а тим паче торгувати ними категорично заборонено. За останні десятиліття флора Криму втратила 39 видів рослин, і цей процес триває.

На півострові природа пробуджується в лютому. Першоцвітні — це переважно багаторічні трав'янисті рослини з розвиненим кореневищем або бульбою. Ці рослини зараховують до групи так званих рослин-пролісків, які розвиваються під снігом. Найбільше першоцвітних спостерігається в горах. Серед них підсніжник складчастий, первоцвіт звичайний, примула, шафран, конвалія травнева, проліска дволиста і сибірська, сон-трава, зубниця п'ятилиста. Усі ці ендеміки ростуть у лісах і в тінистих місцях по всьому гірському Криму. Серед первоцвітів є рідкісні види, занесені до Червоної книги. Усі вони потребують охорони й постійного нагляду за чисельністю популяції. Тому щорічно, під час цвітіння первоцвітів, держава ухвалює заходи із захисту рідкісних рослин, у тому числі й штрафи за кожну трав'яну рослину. У період з лютого по травень на півострові проводять акцію «Первоцвіт». В акції буде задіяно республіканські комітети з охорони навколишнього природного середовища та з лісового і мисливського господарства, співробітники міліції та органів виконавчої влади, громадські інспектори й екологічні організації. Додаткові пости організовано на автодорогах, тролейбусних, авто- і залізничних вокзалах та в аеропорту.

Георгій ВЕРВЕС.

Крим.

Тис — дерево, що дивує і лікує

ЗЕМНА НЕВ'ЯНУЧА КРАСА

Колись найбільші косівські багачі вміли похизуватися своїми статками навіть у день власного похорону. Для цього замовляли собі труну з тису ягідного. Біднякам така домовина була не по кишені. Та й не кожен багач міг до неї доробитися, бо коштувало таке дерево дуже дорого. Це підтверджують і податкові книги кінця XVII століття, де є записи, що мешканцям Косівського повіту навіть данину дозволяли сплачувати тисом — так високо цінувалася та деревина.

Тисову труну хробак не сточить

Та не лише задля демонстрації маєтності багаті гуцули вибирали для свого останнього прихистку тисові труни. У такій домовині, знали вони, їхні тіла не точитимуть хробаки. Уже тоді горяни відали про унікальну властивість тиса ягідного. Він виділяє сильні фітонциди, які гальмують розвиток бактерій і навіть шкідників — комах, хробаків тощо. «Фактично середовище навколо цього дерева стає стерильним. Тож покійник у тисовій труні не розкладається, а муміфікується», — пояснює загадку тисових домовин начальник наукового відділу Національного природного парку «Гуцульщина» кандидат біологічних наук Любомир Держипільський.

До речі, в пізніші часи цю «стерильну» властивість тиса ягідного випробували й радянські лікарі. У ботанічному саду під тисом вони успішно провели операцію, не вдаючись до звичних засобів стерилізації інструментів і середовища. І тис ягідний підтвердив свою репутацію дивовижного дерева.

Однак сьогодні інтерес до цієї властивості тиса поступився іншій, більш цінній. «В останній чверті XX століття, — розповідає Любомир Михайлович, — з тиса виділили алкалоїд таксол, який дуже добре показав себе під час лікування злоякісних пухлин. І ця його властивість, з огляду на ситуацію з онкологічними захворюваннями, затьмарила всі інші».

Науковець вважає, що лише через одну цю здатність тис ягідний заслуговує на те, щоб його розмножували як сировину для виготовлення протипухлинних препаратів. А в нього є ще й інші вражаючі «заслуги». Чи не найвідоміша — це дерево надзвичайно тверде і не піддається гниттю. З тиса навіть роблять деталі до машин, гарматні ядра. Меблі чи сходи до будинку з цієї деревини можна вважати вічними.

Фото автора.

— У приміщенні біологічного факультету Львівського університету імені І. Франка, — наводить приклад пан Любомир, — з одного боку є сходи кам'яні, а з другого — з тису ягідного. Сходам тим майже триста років. За цей час кам'яні вже кілька разів ремонтували, бо вони стесувалися, а тисовим — немає зносу.

Росте повільно, та живе довго

Легенди ходять і про «темний» бік тиса ягідного. Нібито з його допомогою в давнину позбувалися ворогів. Досить було пригостити гостя вином, налитим у тисовий кубок, і вже людині ніщо не могло допомогти. «Це правда, — підтверджує науковець. — Деревина і кора тиса ягідного надзвичайно отруйні. Отруйне і його насіння».

— Плід тиса називається шишкоягода, — проводить невеликий урок пан Любомир. — Така ягода утворюється на квітці, бо це голконасінна рослина. Квітка дуже проста. Але замість шишки є оплодень — червона ягода. М'якоть її не отруйна. Коли птахи ковтають ягоду, вона розчиняється всередині і є для них харчем. А отруйне насіння виводиться назовні. У такий спосіб птахи й сприяють поширенню цього рідкісного дерева на інші території.

Утім, як зауважують науковці, у природі стався якийсь збій. «За останні 200 років відзначено дуже слабке природне оновлення тиса ягідного в межах його ареалу, — каже Любомир Держипільський. — Чи то змінилися кліматичні умови, чи справа в чомусь іншому, але тис росте там, де він був і раніше».

На Прикарпатті такою територією є тисовий заказник, що розташований біля села Княждвір Коломийського району. Він один із найбільших в Європі резерватів цього реліктового дерева. У Княждвірському заказнику налічується понад 12 тисяч екземплярів. Тут і відбувається нормальне природне поновлення тису. А на території парку «Гуцульщина» не виявлено жодного дерева в дикому стані. Зате кілька сотень саджанців є в розсаднику.

— Ми розробили програму ренатуралізації тиса ягідного. Обіцяли нам фінансування під неї, але гроші й досі не отримали, — відверто каже Любомир Держипільський. — У поляків, наприклад, є державна програма: вони щороку висаджують у природу понад 100 тисяч саджанців тиса ягідного, мають сім розсадників. Усе там поставлено на солідну наукову і державну основу. А ми і насіння з маточних дерев у дендропарках збираємо, і сіємо його, і вирощуємо саджанці, і висаджуємо їх.

Робити все це не так просто. «Біологія тиса дуже складна, — наголошує науковець. — Для того, щоб насіння «проклюнулося», потрібно 18 місяців, протягом яких його треба витримати у спеціальних умовах. У перший рік насіння майже не проростає, на другий — сходить 3 відсотки посівів, на третій — близько 10. Росте тис дуже і дуже повільно.

Одна радість: росте тис повільно — зате живе довго. Вік тиса ягідного наближається до 4 тисяч років. Це справжній старожил на нашій землі, і хтозна скільки таємниць іще приховує».

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

За останні десятиліття флора Криму втратила 39 видів рослин, і цей процес триває

Будинок теж заробляє гроші для господарів

У Радянській Слободі є просторий триповерховий будинок (на знімку), до якого перебралися жити з міста три родини. За кілька років вони так його вдосконалили, що він сьогодні по-справжньому став зразком заощадження енергоресурсів. Щомісяця на опалення, електроенергію, газ власники помешкання в 530 квадратних метрів витрачають у середньому 500 гривень. В обласному центрі стільки треба заплатити за комунальні послуги двокімнатної квартири!

— Ми всі працюємо в Центрі гуманістичних технологій «Ахалар», — каже його директор Юрій Трофименко. — Я довго збирав гроші на квартиру. У брата Сергія теж була тіснота, важкі умови для проживання. Вікторія Солоніцина мала однокімнатну квартиру. Ось ми і вирішили об'єднати наші зусилля для купівлі під Черніговом помешкання, де нам жилося б краще.

Сонячна батарея.

Автори ідеї наважилися п'ять з половиною років тому продати дві квартири, додати до вирученої суми заощадження, кошти від кредиту і купили за 50 тисяч доларів недообладнаний особняк у селі. Нині родини мають у ньому дві двокімнатні квартири на другому поверсі та одну чотирикімнатну на третьому. На першому поверсі є кілька спільних затишних кімнат, залів для діяльності громадської організації. У підвалі — теж чимало кімнат, де можна займатися господарськими справами, стоїть обладнання із забезпечення помешкання теплом, водою.

У квартирах — усі побутові зручності, як і в місті. Є гаряча вода, ванни, туалети.

А за рахунок чого досягається економія енергоресурсів?

Насамперед власники помешкання встановили пластикові вікна, які пропускають зовні світло-тепло, але назад його не випускають. На батареях є регулюючий клапан. За допомогою нього деякі з них, зокрема в холах, відключають від тепла у відлигу, за плюсової температури надворі.

Усі електролампочки в кімнатах було замінено на енергозберігаючі. Є й для освітлення помешкання у нічний час світлодіодні лампи. Енергію для них подає вітряк.

— Ми думали встановити такий, щоб він забезпечував повністю електроенергією будинок, — каже батько братів Трофименків, Василь Сергійович, який за фахом інженер. — Але, виявляється, для цього треба дуже великий пропелер. Збалансувати його обертання дуже важко. Тому обмежилися невеликим. Він подає струм у холи будинку.

Три року тому встановили сонячну батарею. Улітку вона нагріває воду до 60 градусів, а тому її вистачає для побутових потреб. Узимку в дні без хмар сонячна батарея прогріває 150-літровий бойлер до 20 градусів. А це вже теж певна економія для подальшого підігрівання води.

У підвалі є три котли — газовий, електричний, твердопаливний. Автоматика регулює певний рівень нагрівання приміщень. Якщо в селі в негоду «вирубає» електроосвітлення, виручає твердопаливний котел. У підвальному приміщенні складено кілька кубометрів дров, оберемок полін яких за 15—20 хвилин прогріває увесь котедж.

Фактично міські жителі оселившись у селі отримали низку переваг: простір, побутові зручності, чисте повітря на великій земельній ділянці, засадженій квітами, городиною. У Радянську Слободу регулярно ходить автобус з Чернігова, тому добиратися до офісу організації не так і важко. А семінари про потребу дбайливого ставлення до природи, економії води і тепла, а також можливості відновлюваних та енергозбережних технологій не раз проводилися на сільській базі «Ахалару». Садиба, показова з точки зору екології, енергозбереження та автономного життєзабезпечення, є наочною моделлю для наслідування в регіоні.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.
Фото автора.

Юрій Трофименко: «Запасу дров вистачить на зиму».

Василь Трофименко: «Вітряк дає безкоштовно струм у будинок».

Чи видобуватимуть гірники... нафту?

У найближчі вісім років шахта імені Засядька вкладе щонайменше мільярд гривень у вивчення та освоєння газоносних родовищ. Цікавість до надр Донбасу виявляють також російські та американські компанії. Схоже, боротьба за підземні запаси ще попереду.

Вугільники вважають ризик виправданим

Повідомлення про узгодження Кабінетом Міністрів пропозиції Мінприроди про надання шахті імені Засядька спеціальних дозволів на користування надрами з метою геологічного вивчення газоносних потенціалів окремих територій спричинило резонанс та численні чутки. Майже одночасно з'явилась інформація про те, що російський «Газпром» із «Нафтогазом України» створять спільне підприємство із видобутку метану в Донбасі. А ЗАТ «Донецьксталь» представило програму комплексного освоєння та використання запасів метано-вугільних родовищ, в реалізації якої спиратиметься на досвід американських компаній. Очевидно, що зацікавленість бізнесу — вітчизняного та іноземного — в освоєнні надр Донбасу величезна. Тож імовірно, що найближчим часом ще кілька провідних компаній заявлять про наміри вивчати поклади вуглеводнів. Така діяльність — не з дешевих. Чи вважають на підприємствах ризик виправданим?

«Фактично ми заявили про свої наміри, обґрунтували можливості. Тепер попереду — багатоетапна робота з дослідження дев'яти ділянок. Вони мало розвідані, сьогодні там є ресурси, а не запаси. І ніхто, не маючи даних, не може стверджувати, де, що і скільки там у надрах», — пояснив заступник генерального директора з нових технологій та комплексного розвитку орендного підприємства «Шахта імені Засядька» Борис Бокий. Лише за отримання спеціальних дозволів на розвідку та дослідження названих територій шахті належить заплатити державі близько 10 мільйонів гривень. Геофізичні та геологічні дослідження, буріння параметричних, розвідувальних та дослідно-експлуатаційних свердловин, затвердження запасів у Держкомземі коштуватимуть ще дорожче. «Протягом найближчих восьми років шахта повинна вкласти в освоєння виявлених родовищ щонайменше мільярд гривень, — пообіцяв співрозмовник. — А якою буде віддача, покаже підсумок нашої роботи».

Росіяни збираються видобувати сланцевий газ

Активність у вивченні надр Донбасу виявляє і група російських компаній «ТНК-ВР» і ТОВ «ТНК-ВР Розвідка та Видобуток. Україна». Росіяни збираються вкласти до 12 мільярдів доларів у розвідку та видобуток природного газу зі щільних пісковиків у Донецькій області. Домовленості про участь російсько-британської компанії «ТНК-ВР» у таких роботах досягнуто під час засідання комітету з питань економічного співробітництва Україно-російської міждержавної комісії в жовтні минулого року. Після отримання відповідних спеціальних дозволів виконавці забезпечать поетапне проведення геологічного вивчення надр, розвідувального буріння, геофізичних та інших робіт на території області.

На першому етапі компанії інвестують у проведення геологорозвідувальних робіт на пошук газу щільних пісковиків до 240 мільйонів гривень. У разі отримання позитивних результатів росіяни зобов'язуються інвестувати в подальше буріння та розробку родовища. «Наші очікування — приблизно 5 мільярдів кубометрів на рік. Колосально, якщо це буде в Донецьку, і дуже добре для регіону», — сказав віце-президент групи компаній «ТНК-ВР» Сергій Дорожкін.

Проте варто зазначити, що виконавці нового проекту раніше не мали досвіду роботи з видобутку газу на Донбасі. Тоді як шахта імені Засядька за видобутком та утилізацією шахтного метану посідає провідне місце в Європі: з 70 мільйонів кубометрів метану, які утилізовано в Україні в 2009-му, 40 мільйонів каптовано на цій шахті. Вугільники навчилися не лише вилучати газ, а й використовувати його для заправлення автомобілів, виробництва теплової та електричної енергії. Починаючи з 2006 року тут утилізовано понад 200 мільйонів кубометрів метану й вироблено понад 700 мільйонів кіловат електроенергії.

Слабка ланка — геологічна розвідка

У реалізації нового проекту із дослідження надр вугільники покладаються на власні сили. На шахті створено новий спеціалізований підрозділ — службу геологорозвідувальних робіт та поверхневого буріння. Тут придбали станцію геолого-технічного контролю бурових робіт та поверхневої дегазації, планують оснастити службу ще й іншим необхідним обладнанням. Загалом на створення науково-технічної та виробничої бази з видобутку метану вугільних родовищ та іншої вуглеводневої сировини за два роки інвестовано понад 200 мільйонів гривень. Крім того, для підвищення безпеки бурових робіт лише цього року понад 40 спеціалістів та керівників пройшли спеціалізоване навчання в підрозділах МНС та Держгірпромнагляду — для попередження й ліквідації аварійних ситуацій.

Такі колосальні витрати, на які йдуть підприємці на початковому етапі, неминучі. Вчені стверджують, що надра Донбасу ховають у собі не лише величезні поклади вугілля та газу, а й нафти. Фахівці кажуть, що на цьому етапі видобуток такого ресурсу економічно невигідний. Але це не знижує «градус» цікавості до вуглеводнів загалом. Є й інша причина: геологорозвідувальна служба останніми роками відчувала значний брак коштів для досліджень та розвитку. Тому компанії, які збираються видобувати газ, на початковому етапі вкладають в геологічну розвідку відведених майданчиків.

«Україна має внутрішній енергетичний потенціал та енергетичні ресурси, — переконаний Борис Бокий. — Видобуток власної вуглеводневої сировини сприятиме енергоефективності виробництва, створенню нових робочих місць, скороченню витрат на закупівлю енергетичних ресурсів. У нашій країні є все, щоб забезпечити енергетичну безпеку: природні ресурси, напрацьовані технології, класні спеціалісти. Потрібні лише політична воля та наполеглива праця».

Ліна КУЦ.
Донецкая область.

АКТУАЛЬНО

ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Станція на сонячних батареях працює навіть за хмарної погоди

Триста п'ятдесят сонячних батарей складають основу введеної в експлуатацію першої на Вінниччині експериментальної фотогальванічної електростанції.

Учасник енергоринку нашої держави — ТОВ «Вінниця-енергосервіс», що має ліцензію на виробництво електроенергії, реалізує свій проект на базі Гніванського шиноремонтного заводу, що в Тиврівському районі. Особливість новинки в тому, що станція даватиме електрику навіть тоді, коли сонце сховається за хмари. Щоправда, за таких умов працюватиме не на повну потужність. Виробленої енергії, за підрахунками енергетиків, вистачить ще й для забезпечення потреб двадцяти житлових будинків, що розташовуються поруч із підприємством. Термін придатності модулів австрійського виробництва — тридцять років.

Усі модулі змонтовано на даху підприємства. Кожен із них, хоч і розташований на площі в півтора квадратних метри, але важить лише вісім кілограмів. Частину обладнання, теж невеликих розмірів, встановлено безпосередньо у приміщенні підприємства.

Віктор СКРИПНИК.

Громадські організації Дніпропетровщини ініціюють створення музейно–туристичного комплексу «Стара Самарь–Новобогородицька фортеця»

У Голованівську на Кіровоградщині видано «Велес–книгу» з примітками та коментарями історика і публіциста Сергія Піддубного

Безсмертя Петра Конашевича-Сагайдачного

До 440-річчя від дня народження гетьмана

Він найвідоміший і найславетніший гетьман Війська Запорозького до часів Хмельницького. Гетьманування Петра Сагайдачного (з незначними перервами з 1616-го по 1622 рік) стало цілою епохою в історії українського козацтва. Маючи знамениту Острозьку академію за плечима, П. Сагайдачний зробив величезний внесок у зміцнення позицій козацтва в Україні, а головне — в перетворення Війська Запорозького на виразника устремлінь українського народу та на потужну військову силу, з якою мусили рахуватися всі сусіди.

Воїн-оборонець

Передусім він постає перед нами відважним полководцем та неперевершеним тактиком, генієм військової думки того часу. На Запоріжжі, в цій «школі життя», Сагайдачний швидко здобуває високий авторитет: стає обозним та керує всією артилерією Січі, згодом очолює січове товариство — стає кошовим отаманом, а потім гетьманом Війська Запорозького.

Розташована на межі християнського і мусульманського світів Січ стала природним заслоном проти татарських і турецьких набігів. А Сагайдачний почав не лише захищатися, а й організовувати походи на Крим і Туреччину. Він реформує козацьке військо, на базі окремих загонів організовує регулярне військо із суворою дисципліною, розробляє стратегію та тактику антитурецької боротьби. Морські походи під проводом Сагайдачного, коли козацькі чайки з'являлися раптово під Стамбулом та «скурювали мушкетним димом столицю турецького султана», як писав сучасник, викликали тут справжній жах.

І що найважливіше, козацький десант звільняв православних полонених з тяжкої неволі. Успішні морські походи 1616—1618 років на чолі із Сагайдачним стали взірцем військового мистецтва та підвищили впевненість козаків у своїх силах. Продумана тактика і стратегія вкупі із майже міфічною хоробрістю та відчайдушністю робила їх непереможними. Турецький хроніст Мустафа Наїма, описуючи битву запорожців на чайках із турецьким флотом, стверджував: що «на всій землі немає людей сміливіших, котрі б менше дбали про своє життя, менше за все боялися смерті».

Із середини першого десятиріччя XVII століття Сагайдачний керував майже всіма значними походами — сухопутними і морськими, що досягли тоді особливої сили та масштабів. Із запорозької січової гавані виходило іноді понад 300 «чайок» — до 20 тисяч козаків. Добою героїчних походів назвали історики ці морські козацькі експедиції, керовані Петром Сагайдачним.

Італійський мандрівник П'єтро дела Валле повідомляв у травні 1618 року: «Турки не мають на Чорному морі жодного місця, яке б козаки не взяли і не сплюндрували. Принаймні вони сьогодні на Чорному морі така значна сила, що, як докладуть більше енергії, будуть цілком його контролювати».

На Січі незвичайна пасіонарність українського народу знайшла віддушину та, не в останню чергу завдяки Петру Сагайдачному, відповідну своєму часові організацію. Видатний історик запорозького козацтва Д. Яворницький зазначав: «Дивна сміливість, швидкість і руйнівна сила всіх цих козацьких походів на Крим і Туреччину перевершують будь-які описи. Вони можуть бути пояснені тільки тим, що на чолі козаків стояв такий геніальний проводир, яким був Петро Конашевич-Сагайдачний».

Не менш успішним, ніж на морі, був Сагайдачний у сухопутних кампаніях. Апофеозом козацької звитяги стала Хотинська війна 1621 року, коли козакам безупинно доводилося витримувати атаки в багато разів переважаючої турецької армії, відчайдушно контратакуючи. Сагайдачний безпосередньо брав участь у бойових діях, незважаючи на поранення напередодні отруйною татарською стрілою. Без перебільшення, перемога під Хотином врятувала Польщу та Україну від турецького поневолення, а Сагайдачний відіграв у цьому головну роль. Вірменський хроніст Авксент писав з цього приводу: «Якби не козаки, польське військо було б розбито за 3—4 дні. Перемогу здобуто лише завдяки Богові й запорозьким козакам». Сам перебіг кампанії 1621 року засвідчив, що козацьке військо, яке налічувало 40 тисяч осіб і становило половину війська Речі Посполитої, фактично було самодостатньою силою, здатною вирішувати будь-які військові завдання.

Сагайдачний-полководець здобував перемоги нестандартними на той час рішеннями. Сутність його оборони була у використанні тактики наступальності, раптовості, нічного бою й превентивності атак, до речі, випробуваної в багатьох успішних морських походах.

Сагайдачний запровадив у війську багато нововведень, зокрема, легку й маневрену артилерію та добре озброєну і навчену піхоту. Не слід забувати, що саме Петро Сагайдачний чи не перший у військовій тактиці активно застосовував проти супротивника засадні та зустрічні бої, коли нечисленні загони добре вишколених козаків нападали на маршеві колони супротивника, переважаючого у десятки разів і вносили безлад і паніку в його лави. Загалом військова стратегія і тактика Сагайдачного була розрахована на ведення бойових дій в умовах чисельної переваги супротивника, причому вирішальний удар завжди завдавався миттєво і в найслабкіше місце. Не можна не відзначити й високу мобільність козацького війська, яке не раз зупиняло наступ турецько-татарських військ результативними ударами по їхніх тилових комунікаціях. Динамічна і гнучка тактика бою козацького війська, на противагу позиційній, неповороткій тактиці польського війська, була вирішальним чинником у цій блискучій перемозі, яка принесла козакам європейську славу.

Він зробив безпрецедентний для свого часу історичний крок — поставив зброю на охорону культури. Таке поєднання зробило із козацької військової сили справді політичну потугу та могутній притягальний центр для українського населення.

Політик

Сагайдачний був непересічним політиком і дипломатом, який дивився на роки вперед та вибудовував довгострокові дипломатичні комбінації. Він наполегливо й неухильно проводив свою політичну лінію, дотримуючись чіткої позиції щодо польського короля, магнатів та шляхти.

«Політик великий і справний», як називали його сучасники, не йшов на відкриту політичну конфронтацію з Річчю Посполитою, а використовував дипломатію для утвердження і проведення своєї лінії.

Сагайдачний боровся за розширення козацького реєстру та в інший спосіб намагався легалізувати й офіційно визнати козацьку військову та політичну організацію, розширити козацькі права, вивести польські війська з України, встановити релігійне рівноправ'я та визнати вищу православну ієрархію. Він розумів, що кожен, навіть невеликий, поступ у цьому ділі сприятиме посиленню позицій козаків в обороні прав українського народу та православ'я.

Уперше за Сагайдачного козацтво формує свою політичну програму, в якій виходить за вузько станові інтереси. Утворюється спілка козацтва, міщанства й духовенства, активно формується національна українська спільнота з її чітко вираженими географічними кордонами. У цьому Сагайдачному також належить визначальна роль, адже саме він знову залучив Київ в орбіту майбутньої нової Української козацької держави. При ньому Київ знову стає політичним осередком нової України.

Не в останню чергу завдяки його діяльності в тогочасній суспільній свідомості утверджується бачення козацтва як символу слави свого народу, «щита» християнського світу проти невірних, що урівнювало українців з іншими народами, утверджувало «чуття власної сили, гідності, унікальності та надійності свого історичного фундаменту». У середовищі козацької спільноти завершується формування погляду на себе як на «політичний народ», рівноправний зі шляхтою, котрий виступає легітимізованим виразником і захисником прав та свобод «нашої руської нації». На зміну старій княжій аристократії утверджується нова провідна суспільна еліта — козацька старшина на чолі з Петром Сагайдачним. Поняття «руський народ» набуває «термінологічної конкретності», позначаючи мешканців територій, історично пов'язаних із Київським та Галицько-Волинським князівствами княжої доби. Формується погляд на нього як на самодостатню політичну спільноту, чиє існування санкціонується Божим промислом у непорушній традиції віри і Церкви. При цьому козацтво починає визнаватися нарівні із шляхтою невід'ємною складовою ланцюга тяглості й легітимації народу. Утверджується концепція руського народу як третього (рівноправного з польським і литовським) народу Речі Посполитої. «Народ наш руський до польського народу прилучився як рівний до рівного, як вільний до вільного», — зазначалось у проханні православної шляхти до сейму 1623 року.

Сагайдачний надав козацькому руху інтелектуальної глибини, міцно пов'язавши його із захистом православ'я, яке після Брестської Унії 1596 року було оголошено поза законом. Селянство, міщани, козаки, значна частина православного духовенства та української шляхти виступили проти унії.

Одразу після Брестського собору 1596 року Петро Сагайдачний зайняв позицію неприйняття унії. З усім двадцятитисячним Військом Запорозьким він вступив до Київського (Богоявленського) братства — важливого культурного центру України, яке виступало проти Унії. Маніфестаційний вступ усього війська до братства, яким запорожці продемонстрували солідарність із його програмою, а також те, що беруть його під свій захист, був виявом величезної політичної ваги, який сприяв популярності організації в широких народних масах, високо підніс авторитет братства, а водночас оберігав його від репресій.

Варто згадати ще один акт, а саме висвячення під захистом козацької шаблі православним Київським митрополитом Іова Борецького та єпископів, що відбулося за ініціативи Петра Сагайдачного й означало, без перебільшення, порятунок православної церкви та її вірних від духовного та морального занепаду. Сагайдачний чудово усвідомлював важливість оперта козацької шаблі на ідею та віру. Він зробив безпрецедентний для свого часу історичний крок — поставив зброю на охорону культури. Таке поєднання зробило із козацької військової сили справді політичну потугу та могутній притягальний центр для українського населення.

Меценат і покровитель

Сагайдачний навчався в Острозькій школі — центрі тогочасної української вченості інтелектуального й духовного життя. Цей навчальний заклад був визнаним в Україні культурним та освітнім центром, де молодим людям прищеплювалося розуміння значущості духовних цінностей свого народу. Тож Сагайдачний змолоду перебував в атмосфері напруженого інтелектуального й духовного життя, де панували передові ідеї доби. Згодом він потрапляє до Львівської братської школи, де зустрічається з Іовом Борецьким, з яким підтримував зв'язки до кінця життя. Дружба з Борецьким переросла в політичний союз, який відіграв вагому роль в українському релігійному і політичному житті.

В будь-якому разі та духовна атмосфера, яка оточувала Петра Конашевича в острозький період його життя, остаточно сформувала його особистість. Адже відомо, що гетьман відзначався нерушимою прихильністю до православ'я, а його вірність козацькому способу життя, безоглядна відвага на полі бою і завойована там слава були цілком співзвучні з пієтетом ренесансних поетів і письменників перед лицарськими подвигами. Звідти йде його безкорислива підтримка братського руху і шкільної освіти.

За сприяння Сагайдачного було засновано школу при Київському братстві, що згодом розвинулась у Києво-Могилянську академію. Впродовж всього життя він допомагав освітнім та культурним центрам матеріально, за заповітом залишивши майже все своє майно і гроші Київській, Львівській і Луцькій школам «на науку і виховання бакалаврів учених дітям християнських за чим би наука тривати могла вічні часи».

Віталій ОГІЄНКО,
кандидат історичних наук, співробітник Українського інституту національної пам'яті.

ПЛАНЕТА

Монета царя, якого не було

Будь-який нумізмат знає, що найрідкісніша російська монета — костянтинівський рубль. Їх збереглось лише два в Росії — один в Ермітажі в Санкт-Петербурзі, другий — в Історичному музеї у Москві.

Це срібна монета із зображенням на лицевому боці профільного портрета лисуватого чоловіка. Підпис свідчить, що то Костянтин I, імператор всеросійський, а під портретом дата — «1825».

Імператора Костянтина в Росії не було, а монета з його іменем та портретом є. Історія її випуску така. 19 листопада 1825 року помер імператор Олександр I. Наступником престолу мав стати старший брат імператора Костянтин Павлович, але мало хто знав, що ще в 1819 р. Костянтин зрікся своїх прав на престол, а Олександр I оформив це маніфестом в 1823 р., в якому наступником російського престолу призначався молодший брат — Микола Павлович. Маніфест зберігався у секретному пакеті, який можна було відкрити після смерті Олександра I. Ще до розкриття пакета Костянтину присягнули Микола, військові і цивільні чини, які знаходились поруч. Навіть після того, як відкрили таємний пакет, члени Державної ради, серед них і міністр фінансів Канкрин, присягають Костянтину. Микола надсилає Костянтину листа, в якому повідомляє, що він і його оточення присягнули йому. Але Костянтин підтвердив своє зречення і приїхати до Петербурга відмовився.

Два тижні у Росії не було імператора. А на Петербурзькому монетному дворі терміново почали готуватися до випуску монети з портретом і ім'ям Костянтина. 12 грудня міністр фінансів Канкрин дозволив карбування монет. За деякими даними, виготовили дві монети без гуртового напису і п'ять — з гуртовим написом.

Тим часом Микола Павлович у неділю 13 грудня 1825 року на надзвичайному засіданні Державної ради оголошує себе імператором. На 14 грудня призначено присягу військ імператору Миколі I. Після цього, за вказівкою Канкрина, терміново припиняється виготовлення костянтинівського рубля.

14 (26) грудня 1825 р. відбулось повстання декабристів — під приводом захисту прав Костянтина на престол. Їхній виступ було придушено.

Темі вивчення історії костянтинівського рубля присвячувало свої роботи багато дослідників. Декілька екземплярів цієї рідкісної монети є за кордоном. Зустрічаються і підробки. У 1974 р. на нумізматичному аукціоні фірми «Спинк і син» у Сан-Луї костянтинівський рубль було продано за 200.000 доларів.

Микола БУКАТИЙ.

За що боровся «Хлібороб» і хлібороби?

105 років тому на Полтавщині вийшла перша в Російській імперії україномовна газета

З'явилася вона в Лубнах під орудою палкого патріота України Миколи Шемета. Це стало справжньою подією для всієї української громади, бо треба було мати й неабияку мужність, щоб зважитися на такий крок у країні, де навіть говорити українською мовою на офіційних заходах заборонялося.

Й сама газета була на той час явищем дивним, про що свідчить незвична фраза в колонтитулі першого числа «Хлібороба»: «Вважайте, що «и» треба вимовляти як «ы», а «є» вимовляти як «йе». Звісно, не принесло видання братам Шеметам прибутків, та не пропав їх скорбний труд. І невдовзі з'явилися в нас ще два україномовні видання: у Києві — «Громадська думка» («Рада»), у Полтаві — журнал «Рідний край».

Нещодавно полтавський колекціонер Юрій Меліхов подарував мені кілька примірників «Хлібороба». Читаючи, бачиш — дещо актуально й нині. Особливо вражає «Селянський приговор» («Хлібороб» №2). Усе це дуже близько до тих проблем, про які говоримо й сьогодні.

«Року 1905, грудня 16-го, ми, нижче підписані Литвяківські селяне Вовчанської волости Лубенського повіту зійшлися на сход селянський, та обміркувавши, через віщо саме нам важко живеться, прийшли до тієї думки: у державі, при такім ладі, який був досі, наші потреби ніколи не будуть задоволені. А для того, щоб хоч трохи покращало жити нам, селянам, треба безпремінно установити такий лад Держави, щоб Державою правили не чиновники, а виборні від народу люде, котрі добре знають наші потреби і те як їм допомогти.

Отже-ж, ті потреби, що є тільки у нашого народу українського, треба щоб рішали виборні з нашого народу, збіраючись нарізно од других народів, бо тільки вони одні і знають добре наші потреби і те, як їм найкраще допомогти. Другі народи добре нашого життя не відають, і через те не можуть у наших ділах за нас рішати. Виборні українського народу повинні збіратися для українських справ в Україні, в Києві. Євреї, що живуть в Україні, мають мати однакові права з українцями.

1. Вибори і до Всеросійської Думи, і до Української Думи (сейму) повинні бути:

Загальні — щоб вибірав усякий, яких би достатків, якої віри або нації він не був, одно слово, кожен, хто має не менше 20 років. Прямі — щоб вибірали послів прямо до обох дум. Рівні — щоб ніхто не мав більш одного голосу. Потайні — щоб ніхто не знав, за кого хто подає голос, щоб кожен вибірав по совісти, нікого не боячись.

2. Доглядати за виборами у кожній волості повинні виборні люде, яким нарід вірить і доручить той догляд. А ні поліція, ні земські начальники, ні волосне начальство ніяк не повинно у ті вибори втручатись.

ХЛІБОРОБ

Число 2 20 Грудня року 1905.

Таким був «Хлібороб».

3. Обидві Думи повинні рішать так, щоб їхніх постанов ніхто не мав ніякого права переробити, перерішити або зовсім зкасувати. Те, що встановить, яка з тих двох Дум, повинно бути законом. Законів ніхто крім Дум видавати не має права. Усі чиновники, починаючи від міністрів, повинні бути одвічальні перед обома Думами по тіх ділах, якими кожна Дума відає.

4. Крім того треба, щоб і у нас в Україні не повинно бути ні селян, ні панів, ні міщан, а усі повинні бути рівними, з однаковими правами людьми, не повинно бути ніяких станів.

5. Щоб поліція була передана: городська — городам, повітова — земствам, сільська — громадам сільським, щоб жандарі та шпиги зараз були скасовані, бо крім шкоди та знущання з людей вони нічого не робили. Земських начальників також не повинно бути, бо вони тільки руйнують наше громадське життя і за людей нас не вважають.

6. Щоб усіма чисто ділами у губернії завідувало земство губерніальне, а по повітах — повітове. А вибори земських гласних щоб були також загальні, прямі, рівні і потайні.

7. Щоб зараз помилувані були також усі, хто боровся та страждав за політичні і релігійні справи, а також усі ті наші брати, що засуджені за земельні безпорядки.

8. Щоб смертної кари не було ніяк.

9. Щоб була воля української мови і українського друку. Через те зараз повинен бути скасований жорстокий закон 1876 року, а також і усі другі закони, що були видані проти нашого рідного слова. Щоб була воля для українського народу збіратись, закладати спілки, а також воля віри і правдива недоторканість особи.

10. Щоб народня просвіта нижча, середня і вища була дарова, вільна задля усіх людей, а не тільки багатих. Учення повинно бути безплатнє і заведено на державний кошт. По усіх же, як нижчих, так і вищих школах у нас в Україні повинна бути освіта (учениє) на рідній, зрозумілій задля нас мові Українській.

11. Щоб кожен мав право їздити куди кому завгодно і щоб не треба було пашпортів за границю.

12. Строк уповноваження послів думських повинен бути не більше 2-х років.

13. Щоб москалі й матроси не служили більше 2-х років.

14. Щоб краще жити безземельним і малоземельним селянам, а також усім, хто хоче обробляти землю, для того всі землі государственні, казенні, удільні, монастирські, ружні і кабінетські в Україні повинні зараз без викупу перейти до українського народу, а у Великоросії — дікоросіянам. А з часновладельчеських без викупу повинні перейти землі даровані урядом, які після подарування не білі продані. А коли б згодом не вистачило, то треба викупляти і часновладельчеські на казенний кошт.

15. Повинен бути заведений зараз податок поступовий (прогресивний налог)».

Отак думали про своє майбуття лубенські селяни, «приговір» яких опублікував «Хлібороб» 20 грудня 1905 року. Минуло 100 літ. А всі селянські пропозиції — наче писані вчора. Тут і «чесні та прозорі вибори», і «чітке виконання законів», і «політична реформа», і «політичні репресії», і «статус української мови» та «безкоштовна вища освіта»... А ще — «безвізовий режим», «земельна реформа», «реформування податкового законодавства»... Всі ці проблеми остаточно не вирішені й досі!

Як писав поет, «читаєш се, і сум ляга на серце...»

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Дорогобуж повернувся у княже лоно

Історичну дату — 31 березня 1151 року, коли славний Дорогобуж, столиця давньоруської Погорини, в облозі виявив стійкість, волю та мудрість, «оживив» викладач Рівненського державного гуманітарного університету Євген Малиновський. Він виготовив копію старовинного Дорогобужа, розташованого в нинішньому Гощанському районі.

Малиновський спирався на архівні матеріали, на результати досліджень, які проводила археологічна експедиція під керівництвом кандидата історичних наук Богдана Прищепи. Не обійшлося й без творчого домислу. Усе створене (будівлі, огорожа, храми, природа, люди) наочно відобразило давньоруські реалії.

На презентації «колишнього» Дорогобужа в Рівненському краєзнавчому музеї згадали про кількість мешканців міста. Нині їх — менше тисячі. А у XII сторіччі, коли Дорогобуж був княжим містом, налічувалося кілька тисяч. Тоді площа погоринської столиці із передмістями, вважають дослідники, сягала майже двадцяти гектарів. А княжа «серцевина» поселення — десь 400 на 400 метрів. Узявши її за основу і зменшивши приблизно у 160 разів, Євген Малиновський почав створювати макет поселення, «ожививши» його відповідно до реалій 31 березня 1151 року.

А що трапилося того дня? Відповідь дають давньоруські літописи. З них, зокрема, постає перша згадка про Дорогобуж — у записі 1084 року, коли тут князював онук Ярослава Мудрого, Давид Ігоревич. При ньому на високому лівому березі Горині зароджується значне місто, центр Погорини. З трьох боків його захищають глибокі яри і болотиста долина річки. Навколо дитинця споруджуються могутні земляні вали. Це робилося заради обороноспроможності, адже йшла непримиренна війна за київський великокняжий престол. На волинських землях протидіяли дві ворогуючі сили: Юрія Володимировича (Долгорукого) та Ізяслава Мстиславича. Міста та села Погорини переходили з одних рук до інших. На 31 березня 1151 року Дорогобуж належав сину Юрія Володимировича, Андрію Юрієвичу (Боголюбському), але він тоді перебував в іншому княжому місті — Пересопниці. Тож коли війська Ізяслава Мстиславича, йдучи на Київ, заручилися допомогою угорського князя, що прислав на підмогу 10 тисяч душ, приступили до стін Дорогобужа, городяни виявили чималу мудрість і мужність. Вони вислали до Ізяслава Мстиславича делегацію, очолювану священиками, й погодилися впустити князя у місто за умови, якщо він відішле іноземні війська. Князь погодився, і в такий спосіб місто врятувалося від пограбування й знищення...

Під час монгольської навали місто зазнало значної руйнації. У середньовіччі воно набуло статусу «новонасадженого». Свого часу містом володіли князі Острозькі, Заславські, Сангушки. При останніх, у XVII столітті, місцевий маєток став «блідою тінню» колись величного княжого граду. Пізніше Дорогобуж увійшов в історію як місцина, де діяв православний Успенський монастир. Овіяна славою Успенська церква, з якою, за переказами, пов'язана історія ікони «Богородиці Одигітрії» (Дорогобузької Богородиці), унікального зразка старовинного релігійного малярства.

— У моєму проекті постало більш-менш типове місто часів Київської Русі, — каже Євген Малиновський — автор макету «Давньоруський Дорогобуж», — щоправда, за самою його розбудовою є певні відмінності від інших, бо наші предки напрочуд вдало використали природний ландшафт, щоб розмістити поселення. Загалом своєю роботою, яку виконано на грант Президента України, я задоволений. А ще більше задоволення — від того, що макет отримав постійну прописку в Рівненському краєзнавчому музеї.

Євген ЦИМБАЛЮК,

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімках: Євген Малиновський і його макет.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

ПОВІДОМЛЕННЯ про внесення додаткового питання до порядку денного загальних зборів акціонерів ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "УКРНАФТА", скликаних на 25 лютого 2011 року

Шановні акціонери !

ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "УКРНАФТА" повідомляє Вас, що 25 лютого 2011 року об 11 годині 00 хвилин за адресою місцезнаходження товариства: м. Київ, Несторівський провулок, 3-5 (перший поверх, зал проведення загальних зборів), відбудуться чергові Загальні збори акціонерів Товариства.

Повідомляємо Вас, що за пропозицією акціонерів, які сукупно володіють більш як 10 відсотками голосів ВАТ "УКРНАФТА", до порядку денного (переліку питань, що виносяться на голосування) Загальних зборів акціонерів Товариства, скликаних на 25 лютого 2011 року, включено додаткове питання:

- Про зміни в організаційній структурі ВАТ "Укрнафта".

Таким чином, **порядок денний (перелік питань, що виносяться на голосування) загальних зборів акціонерів ВАТ "Укрнафта", скликаних на 25.02.2011 року, є наступним:**

1. Прийняття рішення з питань порядку (регламенту) проведення загальних зборів акціонерів. Обрання лічильної комісії та затвердження її складу. Обрання головуючого та секретаря загальних зборів акціонерів.
2. Затвердження звіту Правління ВАТ "Укрнафта" про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2010 рік.
3. Затвердження звіту Спостережної ради ВАТ "Укрнафта" про проведену роботу за 2010 рік.
4. Затвердження звіту Ревізійної комісії ВАТ "Укрнафта" про проведену роботу за 2010 рік, висновків Ревізійної комісії щодо річного звіту та балансу Товариства за 2010 рік.
5. Затвердження річного звіту, балансу ВАТ "Укрнафта" за 2010 рік.
6. Розподіл прибутку ВАТ "Укрнафта" за 2010 рік, затвердження строку та порядку виплати дивідендів.
7. Прийняття рішення про зміну найменування акціонерного товариства з ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "УКРНАФТА" на ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "УКРНАФТА".
8. Прийняття рішення про зміну форми існування акцій Товариства. Про переведення випуску акцій Товариства з документарної форми існування у бездокументарну форму (дематеріалізація випуску).
9. Про внесення змін до Статуту Товариства шляхом викладення Статуту в новій редакції.
10. Про обрання депозитарію, який буде обслуговувати випуск акцій Товариства, затвердження умов договору з депозитарієм на обслуговування емісії цінних паперів Товариства.
11. Про обрання зберігача, у якого Товариством будуть відкриті рахунки в цінних паперах власникам акцій, затвердження умов договору зі зберігачем про відкриття рахунків у цінних паперах власникам акцій Товариства.
12. Про припинення дії договору на ведення реєстру власників іменних цінних паперів Товариства, визначення дати припинення ведення реєстру.
13. Затвердження Рішення про переведення випуску іменних акцій Товариства з документарної форми існування у бездокументарну форму (рішення про дематеріалізацію випуску акцій).
14. Визначення способу персонального повідомлення акціонерів Товариства про прийняте рішення про дематеріалізацію випуску акцій Товариства.
15. Відкликання та обрання Голови Правління Товариства.
16. Затвердження звіту Правління ВАТ "Укрнафта" про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2009 рік.
17. Затвердження звіту Спостережної ради ВАТ "Укрнафта" про проведену роботу за 2009 рік.
18. Затвердження звіту Ревізійної комісії ВАТ "Укрнафта" про проведену роботу за 2009 рік, висновків Ревізійної комісії щодо річного звіту та балансу Товариства за 2009 рік.
19. Затвердження річного звіту, балансу ВАТ "Укрнафта" за 2009 рік.
20. Розподіл прибутку ВАТ "Укрнафта" за 2009 рік, затвердження строку та порядку виплати дивідендів.
21. Про зміни в організаційній структурі ВАТ "Укрнафта".

Основні показники фінансово-господарської діяльності ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "УКРНАФТА" (тис. грн.)

Найменування показника	період		
	звітний 2010 рік	звітний 2009 рік	попередній 2008 рік
Усього активів	18 425 293	18 883 008	12 935 761
Основні засоби	6 551 682	6 505 261	6 389 050
Довгострокові фінансові інвестиції	168 127	153 370	142 236
Запаси	662 810	507 021	572 721
Сумарна дебіторська заборгованість	5 323 430	7 171 574	2 336 801
Грошові кошти та їх еквіваленти	279 185	813 000	531 903
Нерозподілений прибуток	2 646 287	265 445 *	0
Власний капітал	8 223 682	10 772 068	10 368 856
Статутний капітал	13 557	13 557	13 557
Довгострокові зобов'язання	343 814	548 257	38 360
Поточні зобов'язання	9 855 096	7 560 397	2 527 227
Чистий прибуток (збиток) *	2 646 287	378 783	1 438 030
Середньорічна кількість акцій (шт.)	54 228 510	54 228 510	54 228 510
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	-	-	-
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-	-
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	29 665	30 030	30 776

* Розмір нерозподіленого прибутку за 2009 рік не включає в себе частину прибутку, отриманого Товариством за результатами фінансово-господарської діяльності у 2009 році та спрямованого на виплату дивідендів на підставі рішення від 30.04.2010 р.

Датою складання переліку акціонерів, які мають право на участь у загальних зборах, є 25 лютого 2011 року.

Реєстрація акціонерів та їх представників буде проводитись 25 лютого 2011 року з 09.00 до 11.00 години за місцем проведення зборів. Для реєстрації учасникам необхідно мати при собі паспорт або інший документ, що посвідчує особу акціонера, сертифікат акцій. Представникам акціонерів додатково потрібно мати довіреність, оформлену відповідно до вимог чинного законодавства України.

Ознайомлення з документами, необхідними для прийняття рішень з питань порядку денного, здійснюється за адресою: м. Київ, вул. Артема, 37-41, поверх 4, кімн. 12 (відповідальна особа - Алєксєєнко Л.О.).

Необхідну інформацію можна одержати за телефоном: (044) 506-10-45.

Голова Правління ВАТ "Укрнафта"

Страхова компанія "БРОКБІЗНЕС" у зв'язку з втратою полісів повідомляє про **визнання недійсними нижченаведені бланки ОСЦПВВНТЗ:**
Серії ВС №№ 8351641, 8351642
Всього у кількості 2шт.,

бланки спеціального державного зразка:
Серії СД №№ 210056
Серії СЯ №№ 0728637
Всього у кількості 2 шт.

Постановами Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157):

- ТОВ "МУРАМАС" (ЄДРПОУ 36512674, адреса: 83004, м. Донецьк, вул. Совєтська, буд.27) справа 45/202б від 02.02.2011р., визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.
- ТОВ "ПРОМИСЛОВА КОМПАНІЯ "КИЇВПРОМ" (ЄДРПОУ 30677576, адреса: 83000, м. Донецьк, вул. Кобозєва, буд.20) справа 45/204б від 02.02.2011р., визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.
- ТОВ "СТАРВЕЙ-ХАУЗ" (ЄДРПОУ 33393024, адреса: 83108, м. Донецьк, пр. Партизанський, буд.1а) справа 45/205б від 22.12.2010р., визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Голобородько Сергія Олександровича (ліцензія серія АВ №081164 від 27.07.2006р., 83015, м. Донецьк, бул. Шкільний, б.16, кв.139.

Заяви з кредиторськими вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Договір відповідального зберігання №ХР 22 від 26.02.2010р., укладений між ЗАТ "НЗСТ" ЮТіСТ" (код 30926951) та ТОВ "Метпром" (код 32723917) припиняє свою дію з 26.02.2011р. та пролонгуватися не буде.

Пропонуємо ТОВ "Метпром" отримати майно, передане ЗАТ "НЗСТ" ЮТіСТ" на зберігання по Договору №ХР 22 від 26.02.2010р., в період з 27.02.2011р. по 01.03.2011р.

З 02.03.2011р. ЗАТ "НЗСТ" ЮТіСТ" не несе відповідальності за збереження майна ТОВ "Метпром".

Правління СЗАТ ім. Щорса

повідомляє, що звітно-виборні збори акціонерів відбудуться 28 березня 2011 року о 10:00 годині у приміщенні адмінбудинку товариства.

Порядок денний:

1. Обрання голови та секретаря зборів, лічильної комісії, регламенту зборів.
2. Звіт Правління СЗАТ ім. Щорса про результати фінансово-господарської діяльності за 2010 рік.
3. Звіт Наглядової ради СЗАТ ім. Щорса про роботу за звітний період.
4. Звіт та висновки Ревізійної комісії СЗАТ ім. Щорса за звітний період.
5. Затвердження річного звіту та балансу СЗАТ ім. Щорса за звітний період, порядку розподілу прибутків (покриття збитків).
6. Зміна найменування АТ.
7. Внесення змін до Статуту АТ (затвердження Статуту в новій редакції).
8. Затвердження внутрішніх Положень АТ.
9. Обрання посадових осіб Товариства.

Реєстрація акціонерів з 9 до 10.00 год. При собі мати паспорт або доручення. Акціонери можуть ознайомитися з матеріалами загальних зборів з 10 до 12 год. в період з 18-28.03 2011 р. у робочі дні.

Основні показники виробничо-господарської діяльності СЗАТ ім. Щорса

Найменування показника	За 2010 р. тис. грн. звітний	попередній
Усього активів	1542	5620
Основні засоби	789	830
Запаси	117	335
Сумарна дебіторська заборгованість	21	562
Грошові кошти та їх еквіваленти	21	502
Нерозподілений прибуток	-1040	-
Власний капітал	1347	2387
Статутний капітал	1481	1481
Поточні зобов'язання	134	2991
Чистий прибуток (збиток)	-1040	-
Середньорічна кількість акцій	49364	49364
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	5	96

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема,буд.157) від 27.01.2011р. у справі № 5/60б визнано банкрутом боржника Державне підприємство "Сніжнянські центральні електромеханічні майстерні" (код ЄДРПОУ 00179039; адреса: 86500, Донецька область, м. Сніжне, пров. Ворошиловоградський, буд. 2; р/р 26007303570662 в філії відділення ПІБ м. Сніжне, МФО 334237) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Дьяченка Олександра Дмитровича, ліцензія: серія АВ № 470293 (адреса: 83100, м. Донецьк, вул. Набережна, буд. 117-А, кв. 19; ідентифікаційний код 2497215776).

Ухвалою господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) по справі № 12/100-10 від 20.09.2010 р. порушено провадження у справі про банкрутство стосовно Приватного виробничо-комерційного підприємства «Євробудсервіс» (код ЄДРПОУ 32186096, п/р № 26009301703979 у Філії ПАТ «ПІБ», м. Суми, МФО 337278, юр. адреса: 40002, м. Суми, вул. Роменська, 79). Ухвалою господарського суду Сумської області по справі № 12/100-10 від 31.01.2011 р. введено процедуру розпорядження майном, розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Чупруна Євгена Вікторовича (ліцензія серія АВ № 347189 від 05 вересня 2007 р., адреса: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49А). Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документами, що їх підтверджують, приймаються протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення.

Уточнення до фінансового звіту ПАТ «КБ «УФС» за 4 квартал 2010 року надрукованого в газеті «ГУ» № 17 (5017) 29.01.11 р. на стор. 21 в Балансі та Примітці «Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках» за 4 квартал 2010 року колонку 3 потрібно читати:

«На звітну дату поточного кварталу».

Керівництво компанії ЗАТ «Український Страховий Дім» у зв'язку з втратою договорів ОСЦПВВТЗ просить вважати недійсними такий номер полісу: ВВ/5849655.

"Повідомлення про проведення чергових Загальних зборів акціонерів ЗАТ "Мандарин Плаза"

ЗАТ "Мандарин Плаза" (код ЄДРПОУ 30675610, юридична адреса: 01004, м. Київ, вул. Басейна, 6 (Літера "А")) повідомляє: "30" березня 2011 року о 10 годині ранку у м. Києві по вул. Мечникова, 2 на 6 поверсі, відбудуться чергові загальні збори акціонерів ЗАТ "Мандарин Плаза".

Порядок денний:

1. Затвердження річного звіту та балансів ЗАТ "Мандарин Плаза" за 2010 рік.
2. Затвердження умов кредитного договору № 3 ВД від "01" лютого 2011 року, укладеного між ЗАТ "Мандарин Плаза" та ПАТ "ВТБ Банк" (код ЄДРПОУ 14359319).
3. Затвердження умов іпотечного договору від "01" лютого 2011 року, укладеного між ЗАТ "Мандарин Плаза" та ПАТ "ВТБ Банк" (код ЄДРПОУ 14359319), посвідченого 01 лютого 2011 року Міленіною К.О., приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу, зареєстрованого в реєстрі нотаріальних дій за № 90.

Для участі у зборах при собі необхідно мати документ, що посвідчує особу. Представники акціонерів повинні мати при собі паспорт та доручення, оформлене згідно з чинним законодавством України.

Правління ЗАТ "Мандарин Плаза".

Постановою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 01.02.2011 р. по справі № Б-19/340-10 приватне підприємство "ВОФ-Техсервіс" (ЄДРПОУ 34072806, Харківська обл., м. Вовчанськ, вул. Орлова, 73) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шубу Володимира Івановича (ліц. АВ № 081017 від 15.05.2006 р., 61145, м. Харків, вул. Космічна, 26, к. 313).

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 27.01.2011 р. у справі № 21/279/10 Приватне підприємство Торговий дім «Молочний доктор» (69035, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 151 А, Код ЄДРПОУ 33211160, р/р 26000315460761 в ЗВ ДОФ ПАТ «Укрсоцбанк», МФО 334011) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мачулян Наталію Миколаївну, ліцензія АВ № 347369 від 31.01.2008 р. (поштова адреса -69006, м. Запоріжжя, вул. Північне шосе, буд. 3-в, кв. 70).

Постановою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 03.02.2011 р. по справі № Б-19/341-10 приватне підприємство "ВОФ-Регіон" (ЄДРПОУ 34072895, Харківська обл., м. Вовчанськ, вул. Гоголя, 44, кв. 22) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шубу Володимира Івановича (ліц. АВ № 081017 від 15.05.2006 р., 61145, м. Харків, вул. Космічна, 26, к. 313).

З метою проведення інвентаризації акціонерів, адміністрація Закритого акціонерного товариства «МАСП» звертається до акціонерів з проханням: в 30-денний термін з дня опублікування даного оголошення з'явитися за адресою: 50066, м. Кривий Ріг, вул. Двінськая, 18. При собі мати: паспорт, ідентифікаційний код або доручення від уповноваженої особи.

Адміністрація ЗАТ «МАСП».
Тел. для довідок: 406-71-06.
Факс: 406-79-06.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 20 січня 2011 р. по справі № 42/96 Б комунальне підприємство «Зугрестепломережа» (86783, м. Зугрес, вул. К. Маркса, 21, ЄДРПОУ 24318563) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Карпачеву Людмилу Анатоліївну (ліцензія АВ № 158286, адреса: 83015, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 196, кв. 70).

ОГОЛОШЕННЯ

Фінансовий звіт ПАТ "СВЕДБАНК" за IV квартал 2010 року

Баланс за IV квартал 2010 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
1	2	3	4
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та їх еквіваленти	1 611 476	699 405
2	Торгові цінні папери	89 080	54 255
3	Інші фінансові активи, що обліковуються за справедливою вартістю з визначенням результату переоцінки у фінансових результатах	-	-
4	Кошти в інших банках, у тому числі:	624 949	126 513
4.1	В іноземній валюті	1	80
5	Резерви під знецінення коштів в інших банках	(13 156)	(19 314)
5.1	Резерви у відсотках до активу	2,11%	15,27%
6	Кредити та заборгованість клієнтів, у тому числі:	15 434 801	18 127 798
6.1	Кредити та заборгованість юридичних осіб, у тому числі:	9 261 408	10 964 093
6.1.1	В іноземній валюті	6 852 966	7 838 195
6.2	Кредити та заборгованість фізичних осіб, у тому числі:	6 173 394	7 163 705
6.2.1	В іноземній валюті	5 446 529	5 939 899
7	Резерви під знецінення кредитів	(7 274 545)	(6 967 149)
7.1	Резерви у відсотках до активу	47,13%	38,43%
8	Цінні папери в портфелі банку на продаж	396 694	188 780
9	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	(31 581)	(6 761)
9.1	Резерви у відсотках до активу	7,96%	3,58%
10	Цінні папери в портфелі банку до погашення	-	34 344
11	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	-	(20 153)
11.1	Резерви у відсотках до активу	-	58,68%
12	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	-	1 406
13	Інвестиційна нерухомість	210 548	404 331
14	Дебіторська заборгованість щодо поточного податку на прибуток	63 238	63 224
15	Відстрочений податковий актив	391 546	430 804
16	Основні засоби та нематеріальні активи	372 862	449 557
17	Інші фінансові активи	69 206	66 809
18	Резерви під інші фінансові активи	(60 116)	(42 233)
18.1	Резерви у відсотках до активу	86,87%	63,22%
19	Інші активи	100 316	95 170
20	Резерви під інші активи	(764)	(1 358)
20.1	Резерви у відсотках до активу	0,76%	1,43%
21	Довгострокові активи, призначені для продажу, та активи групи вибуття	265 198	74 077
22	Резерви під зменшення корисності інвестицій в асоційовані й дочірні компанії, що утримуються з метою продажу	-	-
22.1	Резерви у відсотках до активу	-	-
23	**Усього активів, у тому числі:**	**12 249 752**	**13 759 505**
23.1	В іноземній валюті	7 875 822	9 039 159
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
24	Кошти банків, у тому числі:	6 907 134	7 154 043
24.1	В іноземній валюті	6 907 133	7 151 490
25	Кошти юридичних осіб, у тому числі:	742 758	1 226 164
25.1	В іноземній валюті	192 688	367 848
25.2	Кошти юридичних осіб на вимогу, у тому числі:	463 449	492 225
25.2.1	В іноземній валюті	87 407	135 638
26	Кошти фізичних осіб, у тому числі:	1 653 447	1 968 955
26.1	В іноземній валюті	1 055 982	1 423 709
26.2.	Кошти фізичних осіб на вимогу, у тому числі:	329 048	306 581
26.2.1	В іноземній валюті	191 191	182 969
27	Боргові цінні папери, емітовані банком, у тому числі:	-	80
27.1	В іноземній валюті	-	80
28	Інші залучені кошти	1 817	673 296
29	Зобов'язання щодо поточного податку на прибуток	-	-
30	Відстрочені податкові зобов'язання	-	-
31	Резерви за зобов'язаннями	31 828	69 686
32	Інші фінансові зобов'язання	198 046	20 738
33	Інші зобов'язання	19 202	3 300 951
34	Субординований борг	1 219 442	1 223 437
35	Зобов'язання, що пов'язані з довгостроковими активами, призначеними для продажу, чи групами вибуття	-	6 899
36	**Усього зобов'язань, у тому числі:**	**10 773 674**	**15 644 249**
36.1	В іноземній валюті	9 593 631	10 913 752
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
37	Статутний капітал	5 440 928	2 159 100
38	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	-	-
39	Емісійні різниці	-	-
40	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	13 455	301 544
41	Резерви переоцінки необоротних активів, у тому числі:	47 235	49 504
41.1	Резерви переоцінки нерухомості	47 235	49 504
41.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів	-	-
42	Резерви переоцінки цінних паперів	(78)	4 813
43	Резерви переоцінки за операціями хеджування	-	-
44	Прибуток/Збиток минулих років	(4 111 617)	-
45	Прибуток/Збиток поточного року	86 155	(4 399 705)
46	**Усього власного капіталу**	**1 476 078**	**(1 884 744)**
47	**Усього пасивів**	**12 249 752**	**13 759 505**

Т.в.о.Голови Правління — *С.В.Холод*
Головний бухгалтер — *Т.В.Мілюшко*

"Примітка „Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках" за IV квартал 2010 року"

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності(+;-)
1	2	3	4	5
1	Гарантії, що надані	42 406	98 077	- 55 671
2	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	-	-	-
3	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	620 094	1 506 497	- 886 403
4	Надана застава	299 691	79 685	220 006

Т.в.о.Голови Правління — *С.В.Холод*
Головний бухгалтер — *Т.В.Мілюшко*

Звіт про фінансові результати за IV квартал 2010 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу: поточного фінансового року	попереднього фінансового року
1	2	3	4
1	Чистий процентний дохід/ (Чисті процентні витрати)	1 430 094	1 697 174
1.1	Процентні доходи	2 243 796	2 860 037
1.2	Процентні витрати	(813 702)	(1 162 863)
2	Чистий комісійний дохід/ (Чисті комісійні витрати)	76 098	147 421
2.1	Комісійні доходи	128 354	167 381
2.2	Комісійні витрати	(52 256)	(19 960)
3	Результат від торгових операцій з цінними паперами в торговому портфелі банку	850	788
4	Результат від операцій з хеджування	-	-
5	Результат від переоцінки інших фінансових інструментів, які обліковуються за справедливою вартістю з визнанням результату переоцінки у фінансових результатах	1 402	2 324
6	Результат від торгівлі іноземною валютою	16 976	36 132
7 \	Прибуток/(Збиток), який виникає під час первісного визнання фінансових активів за процентною ставкою, вищою або нижчою, ніж ринкова	-	-
8	Прибуток/(Збиток), який виникає під час первісного визнання фінансових зобов'язань за процентною ставкою, вищою або нижчою, ніж ринкова	-	-
9	Результат від переоцінки об'єктів інвестиційної нерухомості	(157 017)	(31 277)
10	Результат від переоцінки іноземної валюти	(15 358)	5 453
11	Резерви під заборгованість за кредитами	(517 052)	(5 726 784)
12	Знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	34 368	(38 018)
13	Результат від продажу цінних паперів у портфелі банку на продаж	3 071	2 714
14	Знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	(2 276)	(19 501)
15	Резерви за зобов'язаннями	37 858	(62 136)
16	Інші операційні доходи	47 111	30 695
17	Доходи/(Витрати) від дострокового погашення заборгованості	-	-
18	Адміністративні та інші операційні витрати	(789 028)	(813 269)
19	Результат від участі в капіталі	-	(27 619)
19.1	Дохід від участі в капіталі	-	-
19.2	Втрати від участі в капіталі	-	(27 619)
20	Дохід/ (Збиток) від довгострокових активів, призначених для продажу	-	-
21	Прибуток/(Збиток) до оподаткування	167 097	(4 795 903)
22	Витрати на податок на прибуток	(40 000)	396 198
23	Прибуток/(Збиток) після оподаткування	127 097	(4 399 705)
24	Чистий прибуток/(збиток) від продажу довгострокових активів, призначених для продажу	(40 942)	-
25	**Чистий прибуток/(збиток) банку**	**86 155**	**(4 399 705)**

Т.в.о.Голови Правління — *С.В.Холод*
Головний бухгалтер — *Т.В.Мілюшко*

Примітка „Рахунки довірчого управління" за IV квартал 2010 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+;-)
1	2	3	4	5
1	Поточні рахунки банку - управителя з довірчого управління	-	-	-
2	Поточні рахунки управителя з довірчого управління	-	-	-
3	Дебіторська заборгованість за операціями довірчого управління	-	-	-
4	Цінні папери в довірчому управлінні	-	-	-
5	Банківські метали в довірчому управлінні	-	-	-
6	Інші активи в довірчому управлінні	-	-	-
7	Витрати за операціями довірчого управління	-	-	-
8	Нараховані доходи за об'єктами довірчого управління	-	-	-
9	**Усього за активними рахунками довірчого управління**	**-**	**-**	**-**
10	Фонди банківського управління	-	-	-
11	Рахунки установників	-	-	-
12	Кредиторська заборгованість за операціями довірчого управління	-	-	-
13	Доходи від операцій довірчого управління	-	-	-
14	**Усього за пасивними рахунками довірчого управління**	**-**	**-**	**-**

Т.в.о.Голови Правління — *С.В.Холод*
Головний бухгалтер — *Т.В.Мілюшко*

Примітка "Окремі показники діяльності банку" за IV квартал 2010 року

Рядок	Найменування рядка	На звітну дату	Нормативні показники
1	2	3	4
1	Регулятивний капітал банку (тис. грн.)	2 621 163	не менше 120 000
2	Адекватність регулятивного капіталу[1] (%)	22,64%	не менше 10%
3	Співвідношення регулятивного капіталу до сукупних активів (%)	13,02%	не менше 9%
4	Поточна ліквідність[2] (%)	103,92%	не менше 40%
5	Максимальний розмір кредитного ризику на одного контрагента (%)	19,23%	не більше 25%
6	Великі кредитні ризики (%)	126,49%	не більше 800%
7	Максимальний розмір кредитів, гарантій та поручительств, наданих одному інсайдеру (%)	0,29%	не більше 5%
8	Максимальний сукупний розмір кредитів, гарантій та поручительств, наданих інсайдерам (%)	0,40%	не більше 30%
9	Рентабельність активів[3] (%)	0,68%	x
10	Кредитні операції, що класифіковані як "стандартні" (тис. грн.)	2 966 276	x
10.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	21 383	x
11	Кредитні операції, що класифіковані як "під контролем" (тис. грн.)	2 449 882	x
11.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	35 435	x
12	Кредитні операції, що класифіковані як "субстандартні" (тис. грн.)	2 523 149	x
12.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	352 041	x
13	Кредитні операції, що класифіковані як "сумнівні" (тис. грн.)	2 544 878	x
13.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	1 388 091	x
14	Кредитні операції, що класифіковані як "безнадійні" (тис. грн.)	4 974 229	x
14.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	3 848 660	x
15	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	-	x
16	Сума сплачених дивідендів за ____ рік на одну:	-	x
16.1	Просту акцію	-	x
16.2	Привілейовану акцію	-	x
17	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10 і більше відсотками статутного капіталу банку	"Swedbank AB (publ); Швеція - 752; пряма участь 99,9998%"	x

1 Адекватність регулятивного капіталу відображає здатність банку своєчасно і в повному обсязі розрахуватися за своїми зобов'язаннями, що випливають з торговельних, кредитних або інших операцій грошового характеру.

2 Поточна ліквідність - спроможність банку вчасно виконувати свої поточні зобов'язання (до 31 дня) перед клієнтами.

3 Рентабельність активів - показник ефективності використання активів.

Т.в.о.Голови Правління — *С.В.Холод*
Головний бухгалтер — *Т.В.Мілюшко*

До уваги акціонерів Закритого акціонерного товариства "Артемівський завод шампанських вин "АРТЕМІВСЬК ВАЙНЕРІ"!

Закрите акціонерне товариство "Артемівський завод шампанських вин "АРТЕМІВСЬК ВАЙНЕРІ" (код ЄДРПОУ - 00412168) повідомляє про скликання чергових загальних зборів акціонерів Закритого акціонерного товариства "Артемівський завод шампанських вин "АРТЕМІВСЬК ВАЙНЕРІ" (далі - Товариство), які відбудуться 05 квітня 2011 року о 16:00 год. за адресою: Донецька область, м. Артемівськ, вул. П. Лумумби, будинок 87, клуб ЗАТ "Артемівський завод шампанських вин "АРТЕМІВСЬК ВАЙНЕРІ", зал №1.

Порядок денний:

1. Обрання голови та секретаря загальних зборів акціонерів.
2. Обрання лічильної комісії.
3. Затвердження робочого регламенту загальних зборів акціонерів.
4. Звіт Генерального директора про фінансово-господарську діяльність акціонерного товариства за 2010рік та основні напрямки розвитку у 2011році.
5. Звіт Спостережної ради за 2010рік.
6. Звіт та висновки Ревізійної комісії про фінансову звітність акціонерного товариства за 2010рік.
7. Затвердження фінансової звітності акціонерного товариства за 2010рік та основних напрямків розвитку у 2011році.
8. Затвердження розподілу прибутку і збитків за 2010рік.
9. Про зміну найменування Товариства на Приватне акціонерне товариство "Артемівськ Вайнері" у зв'язку із приведенням діяльності Товариства у відповідність із Законом України "Про акціонерні товариства".
10. Про внесення змін та доповнень до статуту Товариства, шляхом викладення його у новій редакції, у зв'язку із приведенням діяльності Товариства у відповідність до Закону України "Про акціонерні товариства".
11. Скасування та затвердження у новій редакції внутрішніх положень Товариства.
12. Дострокове припинення повноважень Голови та членів Спостережної ради та обрання членів Наглядової ради.
13. Затвердження умов цивільно-правового договору, що укладатиметься з членами ревізійної комісії Товариства. Затвердження особи, уповноваженої на підписання цивільно-правового договору з членами ревізійної комісії.
14. Затвердження умов цивільно-правового договору, що укладатиметься з членами Наглядової ради Товариства. Затвердження особи, уповноваженої на підписання цивільно-правового договору з членами Наглядової ради Товариства.
15. Прийняття рішення про попереднє схвалення значних правочинів, вартість яких перевищує 25 відсотків вартості активів за даними останньої річної фінансової звітності акціонерного товариства, які можуть вчинятися Товариством протягом не більш як одного року, із зазначенням характеру правочинів та їх граничної вартості.

Реєстрація учасників загальних зборів акціонерів Товариства відбудеться 05 квітня 2011 року з 14:00 до 15:45 за адресою Донецька область, м. Артемівськ, вул. Патриса Лумумби, будинок 87, клуб ЗАТ "Артемівський завод шампанських вин "АРТЕМІВСЬК ВАЙНЕРІ".

Для участі в загальних зборах акціонерів Товариства при собі необхідно мати:

- акціонерам - документ, що посвідчує особу (паспорт),
- представникам акціонерів-довіреність, оформлену відповідно згідно чинного законодавства, або інший документ, що посвідчує повноваження представника та документ, що посвідчує особу (паспорт).

З документами, пов'язаними з порядком денним загальних зборів акціонерів Товариства, акціонери та/або їх представники можуть ознайомитися в робочі дні за адресою Донецька область, м. Артемівськ, вул. Патриса Лумумби, будинок 87, юридичний відділ.

Пропозиції щодо порядку денного загальних зборів акціонерів Товариства, акціонери або їх представники можуть подавати в письмовому вигляді Генеральному директору за адресою Донецька область, м. Артемівськ, вул. Патриса Лумумби, будинок 87.

Довідки за телефоном: (06274) 9-85-75, 9-85-74.

Додаткова інформація
Основні показники фінансово-господарської діяльності Закритого акціонерного товариства "Артемівський завод шампанських вин "Артемівськ Вайнері"(тис.грн.):

Найменування показників	період: звітний	попередній
Усього активів	430 539	355 418
Основні засоби	157 139	103 126
Довгострокові фінансові інвестиції	527	-
Запаси	136 960	112 535
Сумарна дебіторська заборгованість	126 058	113 403
Грошові кошти та їх еквіваленти	5 306	2 971
Нерозподілений прибуток	13 218	125 324
Власний капітал	209 931	196 726
Статутний капітал	46 978	46 978
Довгострокові зобов'язання	3 518	9 582
Поточні зобов'язання	217 090	149 110
Чистий прибуток (збиток)	13 218	13 361
Середньорічна кількість акцій (шт.)	-	-
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	-	-
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	612	605

Генеральний директор
ЗАТ "Артемівський завод шампанських вин "Артемівськ Вайнері"
Гаркуша О.Ю.

Ухвалою Господарського суду Чернівецької області (58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14), номер справи 5/124/б від 27.01.2011 року, порушено провадження у справі про банкрутство ВАТ «Чернівецька маслосирбаза» (58000, м. Чернівці, вул. Буковинська, 41 код ЄДРПОУ 00447965, р/р 26005000254461, ПАТ «Укрсоцбанк», МФО 300023). Розпорядником майна призначено Стрельнікова Валерія Вікторовича, ліцензія серії АВ № 470446 від 18.05.2010 року, 58002, м. Чернівці, вул. Новикова-Прибоя, 4/1. Телефон 050-374-09-90, факс (0372) 55-84-01.

Претензії кредиторів та заяви можливих інвесторів приймаються протягом 30 діб з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) ухвалою по справі № 18/104 від 20.01.2011 р. введено процедуру розпорядження майном Комунального підприємства «Лубниводоканал» Лубенської міської ради (код ЄДРПОУ 03351906, Полтавська обл., м. Лубни, вул. Авіаторська, 52, р/р 26005000163714 в ПуАТ «СЕБ Банк», МФО 300175).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Телешуна Юрія Володимировича (ліцензія № 271693 від 08.02.2006 р., адреса: 36003, м. Полтава, вул. Майдан Незалежності, 1»б», к. 33).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр-т Шевченка, 29) від 20.01.2011 р. у справі № 7/543-10-5416 визнано банкрутом ТОВ «Шелдон-Юг» (65000, м. Одеса, пров. Бісквітний, 3, код ЄДРПОУ- 36795304) і розпочато його ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Шендрік Т. М. Заяви кредиторів банкрута приймаються господарським судом протягом тридцяти днів від дня публікації цього оголошення.

Постановою господарського суду Кіровоградської області (25006, м. Кіровоград, вул. В'ячеслава Чорновола, 29/32) від 27.07.2010 р. по справі № 11/6 Товариство з обмеженою відповідальністю «Олеко Тел» (Україна, 25015, м. Кіровоград, вул. Карла Маркса, 11/11, к. 6, офіс 34, код ЄДРПОУ 32324892) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатор - арбітражний керуючий Білуга Інна Володимирівна, ліцензія серія АВ № 499010 від 18.11.09 р., 25030, м. Кіровоград, пр-т Правди, 7, к. 5, кв. 4, тел. 56-83-17.

Постановою Господарського суду Київської області від 22.12.2010 у справі № Б 3/042-10 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ «Полана» (код 34217749, 08500, вул. Набережна, буд. 32, м. Фастів, Київська область).

Ліквідатором призначено Кандаурову Анну Павлівну, ліцензія АВ № 347168 від 22.08.2007 р., ідентифікаційний номер 3022306224; м. Київ, вул. Кибальчича, б. 5-А, кв. 40.

Постановою Господарського суду Луганської області №12/26 б від 20.01.2011 р. ВАТ «Автодорожник» (м. Луганськ, вул. Южно-Радіальна, 30, ідентифікаційний код 13379679) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сидоренко Марію Вікторівну, ліцензія АВ № 307424 від 20.04.2007 р. Претензії кредиторів приймаються за адресою: 91024, м. Луганськ, вул. Чернігівська, 12.

КУРІНЬ

№ 27 (5027) СУБОТА, 12 ЛЮТОГО 2011

Сьогодні в Україні переважно хмарно, снігопади, налипання мокрого снігу, ожеледь, хуртовини, на дорогах — ожеледиця. Вітер північно–західний, південно–східний, 7—12 м/с, посилення до 15—22 м/с. Температура в більшості областей знизиться до 2—15 градусів морозу, на Лівобережжі місцями до 16—19 морозу; на крайньому півдні — від 1—5 тепла до 0—5 морозу.

ЦЬОГО ДНЯ, 12 ЛЮТОГО

1804. Помер німецький філософ Іммануїл Кант. **1864.** У Москві відкрито зоопарк — перший у країні. **1871.** Народився письменник і громадський діяч Лесь Мартович. Автор сатиричних і гумористичних оповідань із життя галицького селянства. **1881.** Народилась видатна російська балерина Анна Павлова. **1936.** У Києві розпочалася перша виставка народного мистецтва. **1961.** В СРСР здійснено перший в історії космонавтики запуск автоматичної міжпланетної станції «Венера-1». **1991.** Відновлено Кримську Автономію в складі України.

Гречані мотиви

Забажалось
людям гречки.
А її немає...
Кажуть з'їли
всю овечки...
Купимо в Китаї!

Дорожнеча скрізь
на м'ясо,
Ковбасу та тощо.
Не ковтайте
слиньку ласо —
Привеземо з Польщі!

Хліб дорожчає щоднини.
Мало його сієм...
Тож готуйте
всі торбинки
Для зерна з Росії!.

Світ готовий
розпростерти
Нам обійми нині,
Не дасть
з голоду померти
Рідній Україні.

МВФ дає кредити.
Уряд каже: "Мало!"
...Жаль, не будемо
вже жити
З мрією про сало!

Олег ШРАМКО.

Фотоетюд Андрія КОЦЮБИНСЬКОГО.

АФОРИЗМИ

☞ ***Одні змії гріються на сонці, інші — на грудях.***

☞ ***Хто цілує — може вкусити.***

☞ ***Серед твоїх ворогів є твій друг, а серед твоїх друзів — твій ворог.***

☞ ***Злочинність потрібна злочинцям.***

☞ ***Якщо у суспільстві дурнів шанують — значить є кому.***

☞ ***Простий швед живе як його король, а його король живе як простий швед.***

☞ ***Генія, мов дичину, хвалять негідники після убієння.***

Анатолій ЗАКРЕВСЬКИЙ.

М'яка посадка

Цар Мумбалайзії Мумба IV дуже любив свій народ. Щоразу, коли він дізнавався про порушення прав мумбалазійців, він обурювався та гнівався. От і тепер, коли до монарха доповзли чутки, що нібито в поліційному відділку острова людей забивають на смерть, він зажадав пояснень начальника поліції. Полковник Тутумба не знітився й переконливо довів цареві, що в окремих випадках невиправні порушники бешкетують навіть у відділку, де трапляються травми під час їх необережних рухів або при падінні на підлогу.

— Презумпція невинуватості полягає в тому, — втовкмачував добрий цар лютому службісту, — що будь-який мій вірнопідданий до вироку суду не повинен зазнавати жодних утисків або насильства. Тому і підлога, і стіни, і навіть меблі для невинної людини у відділку мусять бути м'якими.

Тутумба сприйняв вказівку шефа буквально і тому наступного дня поліцейський відділок мав вигляд курника під час відвідин лисиці: гострі кути меблів обгорнули м'якою тканиною, а на підлозі постелили мати й пухнасті килими. До того ж бешкетників одягли в захисне спортивне спорядження, отож травмуватися там стало зась.

Несподівано дурисвітська витівка поліціянта отримала міжнародний резонанс — до забутої світом Мумбалайзії потяглися репортери, які визнали неабиякий прогрес у правах людини. Про маленьку країну стали говорити як про осередок демократії серед папуаських країн, а про Мумбу — як про батька мумбалазійської демократії. Подейкують, що монарха номінуватимуть на Нобелевську премію миру, проте мушу зазначити, що останнє насправді є лише чутками.

Юрій БОЛЬШАК.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Дива юриспруденції

Більшість кримінальних справ у Березі Рябкової Кістки (БРК) закриваються, так і не відкрившись.

Недостатня умова

Мало зрозуміти жінку, треба ще так їй все пояснити, щоб і вона змогла себе зрозуміти.

Ноу-хау

Сучасні технології у недалекому майбутньому приведуть БРК до повсюдного використання «буржуйок».

Просто чудо!

Життя чудове для небагатьох, для більшості чудове виживання.

Ремствування вчительки

Хлопці, ви вже у третьому класі, а поводитеся наче депутати в парламенті!..

Лікнеп

Істина у тому, що істини й не існує.

Олександр ПЕРЛЮК.

Краще — ворог хорошого?

Нема нічого кращого, якщо кожен зміниться на краще.

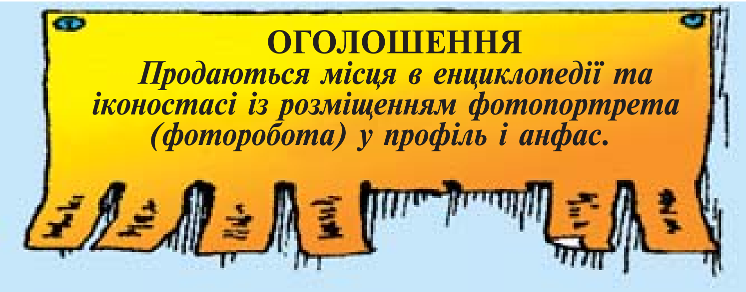
Людина: зроблено розумно

Щоб зробити людину, багато розуму не треба, а от зробити з людини справжню людину...

«А тоді...»

А тоді була юшка на лободі часів Голодомору, а потім — вирізка з Продовольчої програми у магазині «М'ясо»...

Борис РЕВЧУН.

ДОШКА ПОШАНИ

Кроком руш!

Микола Шульга, заступник директора Інституту соціології АНУ:

— Армія скоротилася, але вона ще є!..

Від чергового:

— *Але ту армію, що є, уже знято із забезпечення.*

Розслабтеся!

Борис Нємцов, російський політик:

— Мене дуже турбує те, що ваша влада хоче повторити шлях Путіна, мене це сильно напружує. Головне: мені просто Україну шкода. Тому що «путінізація» України — це катастрофа для вашої країни.

Від чергового:

— *Там, де є азаровщина, вже не страшна ніяка путінізація.*

Перспектива

Сергій Соболєв, народний депутат БЮТ (про пропозицію Донецького голови ОДА Анатолія Близнюка переселити самотніх пенсіонерів з великих квартир у «малогабаритне житло»):

— ...у нас це закінчиться концтаборами для літніх, щоб вони не били байдики...

Від чергового:

— *Не турбуйтеся, вони не доживуть...*

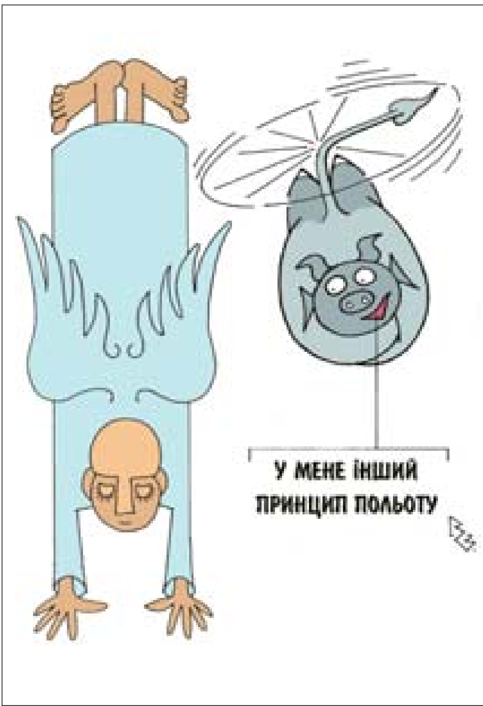
Філософія київського космонавта

Леонід Черновецький, міський голова Києва:

— ЗМІ дедалі яскравіше малюють мій портрет мера-невдахи в найрізноманітніших фарбах — від цілком божевільного до злочинця, аморальної людини, що розвалила економіку Києва, з філософією космонавта.

Від чергового:

— *На космонавта ви не тягнете, бо якщо космонавтів посилають — вони летять! А вас хоч скільки посилай — ви все одно тут.*

Про ліжко-місця

Ірина Акімова, перший заступник голови адміністрації Президента (про медицину):

— За кількістю ліжко-місць Україна приблизно в півтора-два рази випереджає європейські країни...

Від чергового:

— *Звичайно, треба ж десь нашим чиновникам відновлювати свої сили...*

Цвинтарний порядок

Віктор Ющенко, Президент України в 2005—2010 роках:

— Для нашої нації питання демократії — це слабка тема. Нації потрібна сильна рука, цвинтарний порядок, могилки в рядочок. Ось це порядок. У цьому хочеться жити. Але це не європейське життя.

Від чергового:

— *Заганяємо у труну ми по-українськи! А надаємо ритуальні послуги по-європейськи.*

На дві руки

Володимир Макеєнко, народний депутат:

— Нереально запустити систему особистого голосування в парламенті, адже вона працює тільки тоді, коли двома руками натискаються дві кнопки, кожен голосуватиме за себе? Ну ви прийдіть до зали і подивіться, адже жодне рішення так не приймуть! Як ми закони голосуватимемо?

Від чергового:

— *Дуже просто! Поставити одну велику кнопку на дві руки в депутата Чечетова, а всі інші голосують ногами...*

Кращий варіант

Тарас Чорновіл, народний депутат:

— Для влади кращий варіант — відпустити Тимошенко в Європу, стояти в церкві на колінах, молитися, щоб вона не повернулася.

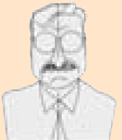
Від чергового:

— *А якщо Тимошенко повернеться, тих, хто так бездарно стояв у церкві на колінах, — посадити! Нехай тоді моляться разом із Луценком.*

Мал. Миколи КАПУСТИ, Володимира ВАСЬКОВЦЕВА, Василя ФЛЬОРКА, Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Тетяна УВЄРОВА, Наталя ЯРЕМЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2011 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 19158

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

